

494 2000
1914

1914

H' 85-96

1914-1915

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Η' .— ΤΕΥΧΟΣ 86
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1914

"ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,"

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχμαὶ	12.—
Διὰ τὸν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ	Λίρα Ἀγγλίας	1)2
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ	Σελίνια	10.—
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Δρ. Χρ.	12.—

* Ἐκδοσις ἐκλεκτῆ γενικῶς Φρ. χρ. ἡ Δραχ 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΟΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83.— ΑΘΗΝΑΙ

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: "ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ,"—ΑΘΗΝΑΣ

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Πᾶν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός.—Τὸ τεῦχος δρ. 1

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Πανευρωπαϊκὸς πόλεμος: Φ. Β. — Ὅπου λαλεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ Πορθητοῦ τῆς Κων)πόλεως: Ἄ. Χ. Ζῶν—Ἡ Ἑλληνικὴ Γλώσσα: Μιχ. Λαμπρινίδου. — Ὁνήσιος (Πο ημ.) Ὑδγενίου Ζήνωνος. — Το Δακτυλίδι τοῦ πλοιάρχου (Διήγημα—Μετάφρασις): Ἀγ. δης Νικοκόπουλα. — Ἀπὸ τὴν πολεμικὴν ζωὴν—Ἐρνεστος Ψυχάρης: Μωρίς Μπαρέ. — Ὁ Ἡγεμονικὸς Συγγραφεὺς. — Ἡ Δις Νίκα Δευδραυῆ. — Ἡ κ. Ἐδουχία Καμπανάκη. — Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ μηνός (Νοέμβριος) Δ. Α. Ζ. — Ἐντυπώσεις ἐκ Λιέγης. Πικ. Χατζηδημητρίου. — Θεατρικὴ ἐπιθεώρησις—Ἡ Ξανθὴ Βασιλοπούλα.—Τὸ ὑπόμνημα τῶν Κυπρίων.— Στῆλη διὰ τὰς Κυρίας. — Ναυτικαὶ Δυνάμεις. — Ἐπιτομὴ καὶ Περιοδικὰ. — Βιβλία καὶ Περιοδικὰ. — ΕΙΚΟΝΕΣ. Ἐφοδος πρὸ τοῦ Σαιν-Κεντέν -- Μετὰ τὴν ἔφοδον. — Στρατιώται τοῦ Τσαρού. — Ὁ Στρατηγὸς Φρέντζ.

EUGÉNIE ZOGRAPHOU

LA REVUE

HELLENIQUE

REVUE MENSUELLE

ILLUSTRÉE

PRIX DU NUMÉRO 1 FRANC

MADAME SOPHIE ZILLER

Ἐν δδῶ Ἐρμού ἀριθμὸς 42

ACADEMIE DE MUSIQUE

Concert Training

Musique classique et moderne. Leçons d'accompagnement pour les dames et Messieurs qui jouent un instrument quelconque.

CONCERTS A 2 PIANOS

Enseignement sur la «Réforme pianistique». Système. Deppe

1	Leçon par semaine	15 fr.	le cachet
2	"	10	"
1	tous les 25 jours	5	"

(Chez elle de 3—5 h.)

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων παρατέτομεν τὴν προκύπτουσαν διαφορὰν πρὸς ὄφελος τῶν ταξειδευόντων με βιβλιάριον 25,000 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μετὰ τὰς τιμὰς τῶν ἀπλῶν εἰσιτηρίων.

*Ἐξ Ἀθηνῶν

Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	9.20	7.30	4.60
	Βιβλιάρ.	7.65	6.40	3.85
> Ἄργος	Εἰσιτήρ.	15.70	12.50	7.85
	Βιβλιάρ.	12.20	10.16	6.10
> Τρίπολις	Εἰσιτήρ.	23.20	18.80	11.60
	Βιβλιάρ.	18.—	15.—	9.—
> Μεγαλ.	Εἰσιτήρ.	29.20	22.—	14.60
	Βιβλιάρ.	21.95	18.30	11.—
> Κυπαρ.	Εἰσιτήρ.	34.50	25.75	12.75
	Βιβλιάρ.	27.80	23.20	13.90
> Ἄρκ.	Εἰσιτήρ.	19.50	15.50	9.20
	Βιβλιάρ.	13.05	10.85	6.55
> Πάτρας	Εἰσιτήρ.	25.—	18.—	10.—
	Βιβλιάρ.	19.65	15.55	9.35
> Πύργον	Εἰσιτήρ.	37.70	18.10	16.35
	Βιβλιάρ.	27.05	22.55	13.55

*Ἐκ Πατρῶν

Διὰ Πύργον	Εἰσιτήρ.	12.70	10.10	6.35
	Βιβλιάρ.	8.38	6.95	4.15
> Λεχινὰ	Εἰσιτήρ.	7.60	6.—	3.80
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05	2.45
> Αἴγιον	Εἰσιτήρ.	5.10	5.—	2.55
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80	1.70
> Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	16.50	13.10	8.25
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20	5.50

*Ἐκ Τρεπύλων

Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ.	13.70	12.25	7.30
	Βιβλιάρ.	9.65	8.05	4.85
> Ναύπλιον	Εἰσιτήρ.	9.50	7.80	4.70
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60	3.40

(*Ἐκ τοῦ γραφ. υ)

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

I. & D. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἄρθρον καὶ ποικιλώτατον καὶ πολυμορφικὸν καὶ πολυτρόπον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὰ τελεωτέρα ἁσπρόχρονα διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυποικίλα κεντήματα καὶ δακτυλίους καὶ τὰς τελευταίας μόδας εἰς ὑφίσματα. Δὲν δὰ σὰς προσελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιαιτέρα εἰς τοὺς καταστηματαρχὰς τούτους ἐγένετα καὶ ἡ ἀβρότης τῶν τρόπων.

Σ. Π. Α. Π.

*Ἀναχωρήσεις ἐξ Ἀθηνῶν

6.30 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολις, Μεγαλόπολις, Κυπαρισσίαν, Καλάμας.
7.00 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.
8.35 π. μ.	Διὰ Κόρινθον καὶ τὰς μέχρις Ἀκράτας στάσεις.
12.00 μ. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.

*Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν.

7.40 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ἀθήνας, Ναύπλιον.
11.45 π. μ.	Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.30 π. μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά) Πύργον, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλόπολις, Τρίπολις.
3.50 μ. μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά) Πύργον Ὀλύμπια

*Ἀναχωρήσεις ἐκ Καλαμῶν

7.00 π. μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Ὀλύμπια, Πύργον, Μεγαλόπολις, Τρίπολις, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
12.05 π. μ.	Διὰ Πύργον, Ὀλύμπια, Τρίπολις.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

4.50 μ. μ.	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 μ. μ.	Τοπικὴ ἐκ Κόρινθου.
7.15 μ. μ.	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργον, Κυλλήνης (λουτρῶν) Πατρῶν, Καλαβρύτων.
8.05 μ. μ.	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλόπολεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

Χιλιόμετρα καὶ ἡμερῶν ταξιδίου.

1000 χιλίωμ.	(Α' Θ. Δρ. 90)	διαρκείας
ἐκπτώσις 25 ο)ο	(Β' Θ. Δρ. 75)	6 μηνῶν
2500 χιλίωμ.	(Γ' Θ. Δρ. 45)	
	(Α' Θ. Δρ. 210)	
	(Β' Θ. Δρ. 175)	διαρκείας
	(Γ' Θ. Δρ. 105)	1 μηνῶν

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια

Τροποποιηθείσης της κλίμακος των τόκων των εις τραπεζικά γραμμάτια νέων εντόκων καταθέσεων εν δυνει ή επί προθεσμία, δηλοποιείται, ότι από 15 'Απριλίου 1909 ή 'Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος δέξεται παρά τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι και τοῖ-Υποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εις τραπεζογραμμάτια ἀποδοτέας ἐν δυνει ή ἐν ὁρισμένη προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ :

1 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν δυνει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10,000 πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου δριζομένου εις 1 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος. Αἱ καταθέσεις αὐταὶ γίνονται δεκταὶ και εις ἀνοιχτῶν λογαριασμῶν, παραδιδομένου τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ και βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἑξ̄ μηνῶν τοῦλάχιστον

2 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον.

3 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4 τοῖς 0/0 διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον, ὡς και διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε τῶν ή τὰς διαρκείας.

Καταθέσεις εις χρυσόν

Δέχεται ἐπὶ ἐντόκους καταθέσεις εις χρυσόν, ἤτοι εις φράγκα και λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὁρισμένη προθεσμίᾳ ή διαρκεί, ἐπὶ τόκῳ :

1 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τοῦλ. 1 ἔτους > > > > > 1 ἔτους
 2 1/2 > > > > > 2 ἔτων
 3 > > > > > 3 ἔτων
 4 > > > > > 4 ἔτων

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐλογίην τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ή ἀνόνημοι.

Τὸ κεφάλαιον και οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται παρά τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι και τῇ αἰτῆσει τοῦ καταθέτου παρά τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς εις τὸ αὐτὸ νόμισμα, εις δ' ἐγένετο ή κατάθεσις.

ΔΑΧΒΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ : Τῆ 28 Σεπτεμβρίου, 30 Νοεμβρίου και 31 Δεκεμβρίου 1914
ΔΡΑΧΜΑΙ 1,200,000 ΚΕΡΑΗ

Καθ' ἐκάστην κλήρωσιν ἐκδίδονται 100,000 γραμμάτια ἀξίας δραχμῶν 400,000. Παρέχονται κέρδη εις 2,000 γραμμάτια ἀξίας δραχμῶν 200,000.

Ἐκαστον ἀκέραιον γραμματίον τιμᾶται δραχ. 4, δυνάμενον νὰ διαιρεθῇ εις τέσσαρα τέταρτα γραμματίου τιμώμενα μίᾳς δραχμῆς.

ΚΕΡΑΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

Κέρδη	Δραχμαὶ	Ἐν δλω
1	ἑξ̄ 80,000	80,000
1	ἑξ̄ 20,000	20,000
2	ἀπὸ 2,500	5,000
6	ἀπὸ 1,000	6,000
15	ἀπὸ 400	6,000
25	ἀπὸ 200	5,000
1950	ἀπὸ 40	78,000

2000 200,000

Δι' ἐκάστην τῶν κληρώσεων ἐκδίδονται ἴδια ἀκέραια γραμμάτια, παλούμενα ἀντὶ τεσσάρων δραχμῶν, ἰσχύοντα δι' ὁλόκληρον τὸ κέρδος και δυνάμενα νὰ διαιρεθῶσιν εις τέταρτα γραμματίου, τιμώμενα ἀντὶ μίᾳς δραχμῆς ἑκαστον και παρέχοντα συμμετοχὴν εις τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Ἀμοιβὰ, ὧν δὲν ἐζητήθη ή πληρωμή ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμεῖου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πρὸς μεταπώλησιν διὰ μίᾳς ἐπὶ προκαταβολῆς τοῦ τιμήματος, κατόπιν εἰδικῆς μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφωνίας, γραμμάτια ή τμήματα γραμματίου ἀξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν, παρέχεται ἐκπτώσις ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν 15 τοῖς 0/0, εις δὲ τοὺς ἀγοράζοντας διὰ μίᾳς ἐπὶ προκαταβολῆς τοῦ τιμήματος γραμματίου ή τμήματος γραμματίου ἀξίας χιλίων δραχμῶν τοῦλάχιστον, παρέχεται ἐκπτώσις 10 τοῖς 0/0, και εις τοὺς δημοσίους; ὑπαλλήλους, τοὺς ἐπιτετραμένους τῶν πωλῶσιν γραμματίων και τμημάτων γραμματίου, παρέχεται ἐκπτώσις 5 τοῖς 0/0.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ή ζήτησιν γραμματίων ἀπευθινόντων εις τὸ Γραφεῖον Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου και τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν, εις Ἀθήνας.

Ὁ Διευθὼν Τμηματορχῆς
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

Υπὸ τὴν Ὑψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Πλατεία Κένιγγος)

Σχολαὶ εἰδικαὶ ἀνωτέρων τεχνικῶν σπουδῶν

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΓΕΩΡΓΙΚΗ
ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΙΚΗ, ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Φοίτησις διετής.

Ἐναρξῆς μαθημάτων τῆ 15 Σεπτεμβρίου.

Ἐγγραφαὶ ἀπὸ τῆς 20 Αὐγούστου.

Γίνονται δεκταὶ και μαθητῆραι.—Πρόγραμμα ἀποστέλλεται δωρεάν.

ΜΠΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΟΝΙΑΚ

Σ. Η. Δ. ΜΕΤΡΗΣ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

36 ΒΡΑΒΕΑ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

7 ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

ΕΣΤΗΣΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓῆ

120,000 ΦΙΛΑΘΝ

Ἀντιπροσωπεῖα εις διας τὰς μεγάλας πόλεις Ἀμερικής, Τουρκίας και Αγγλίας.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΔΙ' ΟΑΗΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΓΑΛΑΤΑ ΧΑΝ Ν° 9

Γενικός πληρεξούσιος

Σ. ΣΑΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ

ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΕΣΣΕΣ

Ἐν Κατῶφ

Α. Ι. ΓΕΡΩΝΥΜΙΔΗΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΜΟΥΣΙΚῆ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΗΣ ΤΗΣ Β. ΑΥΛΗΣ
13-15 ΣΤΡΑ ΑΡΣΕΑΚΕΙΟΥ 13-15
ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙ' ΑΣΜΑ ΚΑΙ ΚΑΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΝ

Ἀπὸ τὴν ἀπερῆττα τοῦ κ. Σπ. Σαμάρα

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ

240.—Ὁ παρῶς..... Δρ. 1,50

241.—Σερενατίνα τοῦ Μπεπέ... > 1,50

242.—Νύχτα τ' Ἀπρίλη (Romance τῆς Λευκῆς)..... > 1,50

243.—Πεταλοῦδα (βάλς διὰ μόνον πιάνο)..... > 1,—

247.—Λευκὴ Πεταλοῦδα (Duetto) > 1,50

248.—Ἐρασιμία-Πολυδέουκῆς (tango)..... > 1,50

Ἄπὸ τὴν ἀπερῆττα τοῦ κ. Θ. Ι. Σακελλαρίδου

ΣΤΑ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ

251.—Πῶ-πῶ εἰ κίναο..... Δρ. 1,25

252.—Τρελλαινόμεν γιὰ κόρτε... > 1,25

253.—Θυμᾶς Ἐνα βράδυ (βάλς)... > 1,25

254.—Ἐνε πεταχτῆ (πόλκα)..... > 1,25

Πάνα και ἀεροκύμβαλα STAPP μὲ μηνιαίας 86-σεὶς ἐκ δρ. 40.

STEINS ORIENTAL

STORES LIMITED

PREMIERE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES ET ENFANTS

ROBES, MANTAUX E.T.C. POUR DAMES ET FILLETES

Bonneterie, Chemiserie, Parfumerie, Ganterie, Lingerie fine, Articles de Blanc, Chapellerie, Maroquinerie, Chaussures, Articles de Voyage, Modes, Fleurs ect.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, MANSOURAH, MINIEH, ASSIOUT, SALONIQUE, CONSTANTINOPLE (GALATA et STAMBOUL)

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΣΤΕ·Ι·Ν ΛΙΜΙΤΕΔ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ, ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΝ ΚΤΛ. ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΡΑΣΙΑ

Είδη πλεκτικής, υποκάμισα, αρώματα, χειρόκττα, είδη ψελικων, όλα τα είδη έσωροδων πολυτελείας ή μή, είδη δερμάτινα, υποδήματα, καπέλλα, είδη ταξειδίου, είδη μόδας, άνθη κτλ.

ΚΑ·Ι·ΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΜΙΝΙΑ, ΑΣΣΙΟΥΤ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (Γ'ΑΛΑΤΑ και ΣΤΑΜΠΟΥΛ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΤΟΣ Ζ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ 85

ΕΦΘΑΟΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΣΑΙΝ-ΚΕΝΤΕΝ

Ο ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Το κυριώτερον χαρακτηριστικόν, ὅπερ προσλαμβάνει ὁ Πανευρωπαϊκὸς πόλεμος, εἶνε ὅτι λαμβάνει μορφήν χρονίας συμφορᾶς. Αἱ ἀντίπαλοι δυνάμεις βαθμύδον ἰσορροποῦσι καὶ αἱ ἐλπίδες ταχέως λύσεως τοῦ πολεμικοῦ δράματος εξατμίζονται. Εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον ὀρθῶς θεωρεῖται ἤδη ἡ διεξαγομένη πάλη ὡς φρουριακὸς ἀγὼν. Ἀπὸ δύο μηνῶν τ' ἀντίπαλα στρατεύματα κρατοῦν τὰ αὐτὰ χαρακτηριστικά, προχώρησις δὲ τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, ἔστω καὶ κατὰ τινὰς ἑκατοντάδας μέτρων, τελουμένη ὑπὸ τὸ κράτος μεγάλων θυῶν, χαρακτηρίζεται ὡς κατόρθωμα, ἢ ἄλλως δὲ μιᾶς ἀγροτικῆς οἰκίας ὡς γεγονός. Εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον ἡ πολεμικὴ σκηνογραφία διαφέρει πολὺ, χωρὶς ὅμως νὰ διδῆ ἀποτελεσματικά, ὑποσχόμενα λύσιν τινά. Οἱ Γερμανοὶ ἐφθάσαν μέχρι τῆς Βαρσοβίας κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα, ἀλλὰ μία κολοσσιαία ἐπίθεσις τῶν Ρωσικῶν δυνάμεων, σι γκεντροθεύσασιν εἰς τὸ Πολωνικὸν μέτωπον, τοὺς ἠνάγκασε νὰ ὑποχωρήσωσι, διὰ νὰ ἐμφανισθῶσι συντεταγμένοι ἐκ νέου εἰς ἄλλο σημεῖον τοῦ μετώπου. Ἡ στρατηγικωτάτη αὕτη κίνησις τοῦ ἐξοχωτέρου τῶν Γερμανῶν στρατηγῶν, τοῦ Χίνδεμπεργκ, ἠνάγκασε τοὺς Ρώσους νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ βήματά των καὶ νὰ ὑποχωρήσωσιν ἐκ νέου, μαχόμενοι διαρκῶς, πρὸς ἀνακοπὴν τῆς ἀκαθάρτου Γερμανικῆς προελάσεως. Οὕτω πως, οἱ Γερμανοὶ ἐξακολουθοῦσι καὶ σήμερον διεξίμμετες ὁ πόλεμον εἰς ἐχθρική ἐδάφη, ἔσωσαν δὲ καὶ αὐτὴν τὴν Αὐστρίαν ἀπὸ τοῦ νὰ ἴδῃ τὴν χώραν τῆς κατακλιζομένην ὑπὸ τῶν Ρωσικῶν στρατῶν.

Πόσον θὰ διαρκέσῃ αὐτὸς ὁ ἀμφίροπος ἀγὼν, δὲν εἶνε ὀρθοῦν οὐδεὶς νὰ πειθῆ. Πάντως βέβαιον εἶνε, ὅτι εὐρισκόμεθα ἀκόμη εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ. Οὕτω ὑπὸ ἔποψιν ἐμφυλίου καὶ ἀντὶ τῆς πολεμικοῦ ὕλητος, οὔτε ὑπὸ ἔποψιν οἰκονομικῶν μέσων διαφαίνεται κόπος εἰς τ' ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα. Οἱ σύμμαχοι τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, ὅσον καὶ οἱ τῆς Διπλῆς Συμμαχίας, διακηρύττουσι, τὴν πεποιθήσιν ἐπὶ τῆς τελικῆς νίκης. Ποῖος ἔχει δίκαιον νὰ ἐπικαλεῖται ὑπὲρ αὐτοῦ τοιαύτην βεβαιότητα, μονον τὰ πράγματα θ' ἀποδείξωσιν, ἀλλ' εἴμεθα ἀκόμη μακρὰν τῆς ἡμέρας ταύτης.

Τὸν μονότονον ρυθμὸν τοῦ κατὰ ξηρὰν πολέμου τῶν 5 Μεγάλων Δυνάμεων, ποικίλλουσι τραγικαί τινες περιπέτειαι τοῦ κατὰ θάλασσαν ἀγῶνος. Τὰ εἰς τοὺς Ὠκεανούς περιπλανώμενα ὀλίγα Γερμανικά πολεμικά σκάφη, ἀφοῦ ἐξίμμεσαν ὅσον ἠδυνήθησαν περισσότε

ρον τοὺς ἐχθρούς των, κανονιοβολήσαντα λιμένας των, καὶ βυθίσαντα πλοῖα των ἐμπορικὰ καὶ πολεμικά, ὑπέστησαν καὶ αὐτὰ τὴν κακὴν των τύχην. Τὰ μόνα ἄξια λόγου Γερμανικά καταδρομικά, τὰ ἀπομείναντα μετὰ τὸ περίφημον «Ἐμδεν», κατεποντίσθησαν καὶ αὐτὰ ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου. Καίτοι ἐγκαταλειμμένα εἰς τὴν τύχην των καὶ εἰς χρονίαν ἀλτείαν, μὴ ἔχοντο οὐδαμοῦ τῆς γῆς ἄσυλον τὰ Γερμανικά καταδρομικά. «Γκαϊζενάν», «Σαρνόςτ», «Λειψία», «Νυρεμβέργη», ἐπρότιμησαν νὰ ναυμαχήσωσι με ἀνωτέρας δυνάμεις, ἀρὰ νὰ σωθῶσι παρωπιζόμε αεὶ οὐδέτερον λιμένα. Ἄγγλοι καὶ Γερμανοὶ ἀμιλλῶνται εἰς ἀνδρείαν, εἰς ἡρωισμόν, εἰς πατριωτισμόν. Πάλιν μένον πλέον ἢ μικρὸν τερά τινὰ Γερμανικά καταδρομικά, καταδικασμένον λυσοσῶδως ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν καὶ τῶν Ἰαπώνων, ἅμα δὲ καὶ αὐτὰ καταστραφῶσιν, οὐδαμοῦ πλέον ἔξω τῆς Εὐρώπης θὰ φαίνεται πλέον ἡ Γερμανικὴ σημαία.

Ἄλλ' ἔχομεν καὶ εἰς τὴν Ἀνατολὴν συνεχίαν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀγῶνος μετὰ τὴν Γερμανοκρατούμενην, πάντοτε δὲ παραληρούσαν Τουρκίαν, κηρύττουν τὸν ἱερόν πόλεμον καθ' ὅλου τοῦ κόσμου. Τὸ ῥεϊπιῶδες Μουσουλμανικὸν Κράτος ἀπερίσσε ν' αὐτοκτονήσῃ πρὶν ἀποθάνῃ. Εἰς τὸν πυρετὸν τῆς μανίας του συνήγειρε πανταχοῦ συρφετοὺς καὶ διατυμπανίζει νίκας κατὰ Ρώσων, Ἀγγλῶν καὶ παντοίων ἄλλων. Ἡ Τουρκία μετεβλήθη εἰς τελείαν κόλασιν, διὰ τοὺς Χριστιανούς ἰδίως, οἱ ὅποιοι ὑφίστανται τὰ πάνδεινα μετὰ τοὺς σαραγμούς της. Καίτοι φίλη καὶ διὰ συμμαχίας τινός, ἢ ὁ χαρακτήρ ἀκριβῶς δὲν εἶνε γνωστός, συνδεομένη μετὰ τῆς Βουλγαρίας, τὴν πιστὴν τρέφει πρὸς αὐτὴν, ὥστε νὰ διατηρῆ εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ στρατοῦ της. Καὶ αἱ δύο σύμμαχοι θέλουσι νὰ ἐπαρρηθῶσι τῆς γενικῆς ἀναστασεως, ὅπως ἀνορθώσωσι τὴν θέσιν των. Στήριζονται ἢ μία εἰς τὴν ἄλλην, προκειμένου περὶ τῶν Βαλκανικῶν ζητημάτων, ἐνῶ γενικώτερον, ἢ μὲν Τουρκία, πλέον παρῶρων, ἐρρίφθη εἰς τὸ μέρος τῶν Γερμανοστρατιῶν, ἢ δὲ πλέον πονηρὰ καὶ ἐπίβουλος Βουλγαρία ἐξακολουθεῖ νὰ παίζει διπλοῦν, τριπλοῦν, τετραπλοῦν πρόσωπον διὰ νὰ δινηθῆ νὰ παγιδεύσῃ τὸν δυνάμενον νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ. Ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν θ' ἴ τὸ κατορθώσῃ καὶ ὅτι ἡ αἰπιστος καὶ ἐνεδρευτικὴ πολιτικὴ, εἰς ἣν ὀφείλει τὰς παλάσας τῆς ἐπιτυχίας, δὲν ἔχει πλέον πέρασιν εἰς τὰς ἡμέρας μας.

Φ. Β.

ΟΤΟΥΡΚΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ * ΟΠΟΥ ΛΑΛΕΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΠΟΡΘΗΤΟΥ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΟΙ ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΙ ΩΣ ΔΗΜΟΚΟΠΟΙ

Πρὶν ἢ εἰσελθῶμεν εἰς τὸ κύριον θέμα μας, θέλομεν ἀπασχολῆσαι ἐπ' ὀλίγον τοὺς κ. κ. ἀναγνώστας μετὰ μερικὰς λεπτομερείας ἐπὶ τῶν Νεοτουρκικῶν πραγμάτων, ἀγνώστων μὲν ἀπ' ἐνὸς εἰς τοὺς πολλοὺς, ἔτι καὶ νῦν, ἀπαρατήτων δ' ἀπ' ἑτέρου διὰ τὴν κατανόησιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται κυρίου θέματος.
Τίνες οἱ Νεότουρκοι.— **Παλαιότουρκοι δὲν υπάρχουν.**— **Ὅλοι Νεότουρκοι.**— **Νεότουρκοι καὶ Νεοἱ Ἕλληνες.**

Αὐτὰ εἶνε τὰ ἐπιγράμματα, οἱ τίτλοι δηλονότι τοῦ θέματός μας.

Οὐδένα διαλαμβάνει ὅτι, ἀφορμὴ τῶν Νεοτουρκικῶν πραγμάτων, μέχρι τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ Συντάγματος τοῦ Μιτὰδ πασᾶ, ὑπῆρξε τὸ Χαμιτικὸν καθεστῶς. Ἀργότερον, εἰς ἄλλην δηλ. εὐκαιρίαν, ἰδιαιτέρως θέλομεν διαπραγματεῖν ἴσως ἂν ὁ Χαμίτ καὶ οἱ Χαμιτικοὶ ἢ οἱ ἀντίπαλοι αὐτῶν Νεότουρκοι εἶχον δίκαιον ἢ ἀδικον ἐν τῷ περὶ τὸ Χαλιφάτον καὶ τὴν Ἀπολυταρχίαν διεξαχθέντι μετ' ἀδιαιλάκτου ἐπιπαθείας καὶ μίσους πολυετέος ἀγῶνι. Κατὰ τὸ παρὸν, ἐκεῖνο, ὅπερ μᾶς ἐνδιαφέρει καὶ πρέπει νὰ γνωρίζομεν, εἶνε, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πλὴν τῶν ἄλλων—ἀδιάφορον ὅποια ἦσαν τὰ ἐλατήρια— ἀφωσιωμένων τοῦ Χαμίτ Τούρκων ἐκ τῶν ἀνωτέρων τάξεων καὶ τῶν ἄλλων ἐκείνων ἐκ τῶν κατωτέρων στρωμάτων, ὅτινες ἀνεγνώρισον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Χαμίτ ὑπερφανῆς τι καὶ ὑπερδύναμον ὄν, τοῦλάχιστον ἀνώτερον, θεϊότερον καὶ ἀγιώτερον τοῦ Προφήτου των Μωάμεθ, οἱ λοιποὶ Τούρκοι τῆς ὁπωσδήποτε μεμορφωμένης τάξεως, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας καὶ γένους, ἦσαν ἅπαντες Νεότουρκοι, ἢτοι ἀντιμαχητικοί....

Ἡ διαίρεσις ἄρα τῶν συγχρόνων Τούρκων εἰς Νεοτούρκους καὶ Παλαιοτούρκους εἶνε πλάνη δεινὴ, δεινὴ ὅσον καὶ ἐπιζημιωτάτη, κυρίως διὰ τὸν Ἑλλητισμόν. Καὶ τοιαύτη δεινὴ καὶ ἐπιζημιωτάτη ἀπεδείχθη ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν πραγμάτων. Εἶνε καιρὸς πλέον καὶ δεῖν νὰ δηλογοηθῆ, ὅτι τὰ δεινὰ ἡμῶν τῶν τελευταίων χρόνων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, προήλθον ἐξ ὑπαιτιότητος ἡμῶν τῶν ἰδίων, ὀφείλουσι δὲ κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν πλάνην ταύτην, τὴν ὅποιαν αἰσχυρότατα ἐξεμεταλλεύθησαν καὶ ἐξακολουθοῦσι ἀκόμη νὰ ἐκμεταλλεύονται αὐτοχειροτόνητοι τοῦ Νεοελληνισμοῦ Ἐθνικῶσι Ἄνδρες, δυστυχῶς ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ βορβόρου κατὰ τὸ πλεῖστον προελθόντες. Ὅχι! Παλαιότουρκοι δὲν ὑπῆρχον μικρὸν μετὰ τὴν ἀνακέρυξιν ἐκ νέου Συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἐν Τουρκίᾳ. Ἀπόδειξις ὅτι, τὸ πρῶτον Νεοτουρκικὸν Ὑπουργεῖον εἶχε σχηματισθῆ ὑπὸ τῶν γηραιῶν πολιτευτῶν Κιαμὴλ πασᾶν! Μάλιστα ὁ Κιαμὴλ ἦτο Νεότουρκος! Ἀλλὰ καὶ ὁ ἕτερος τῶν γηραιῶν, ἀρχαίων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Τουρκίας Σαῖτ πασᾶς ; ;

Οἱ Τούρκοι ὕστερον διηρέθησαν εἰς Κομιτατικούς Νεοτούρκους καὶ εἰς Ἀντιπολιτευμένους. Τὸ κόμμα τῶν τελευταίων τούτων ἀπετέλεον οἱ πολιτικοὶ τῶν Κομιτατικῶν ἀντίπαλοι καὶ οἱ ἄγαν Μουσουλμάνοι, οἵτινες ἐμίσουν σφόδρα τὴν Ἑθραοκρατίαν καὶ καθ' ὅσον προήγετο αὕτη καὶ οἱ ταύτην συνυδαιόντες ἐλιθερειασμοὶ, ἐν οἷς διέβλεπον τὴν μετατόπισιν συλλήβδην τῶν Μουσουλμανικῶν παραδόσεων, ἔσπευσαν, τὴν θρησκομανίαν ἐκμεταλλεύόμενοι τὸν κατωτέρων

τοῦ ὄχλου στρωμάτων, ν' ἀναστηλώσωσι μετὰ τὴν πρότερον αἰγλήν αὐτῆς τὴν σχεδὸν ἀπολεσθεῖσαν ἰσχὺν καὶ τὸ κύρος τῆς Χαλιφείας, ἣτις ἡμέρα τῆς ἡμέρας ἀπεγυμνοῦτο τῶν προνομίων καὶ τῆς ἐπιρροῆς αὐτῆς... Ἐκ τῶν στοιχείων λοιπὸν τούτων κατηρτίσθη τὸ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Κιαμὴλ πασᾶ καὶ τοῦ Σαδῆκ βῆη κόμμα τῆς «Ἐλευθερίας καὶ Συνεννοήσεως», ἢτοι ἡ Ἀντιπολιτεῦσις, εἰς ἣν ἄνευ ὄρων ἔσπευσαν νὰ προσκολληθῶσιν οἱ μεγαλονόστατοι Νεοἱ Ἕλληνες ἐν Τουρκίᾳ πολιτευταί (!!) ὑποστηρίζομενοι εἰς τοῦτο ἀδρότατα ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ἐπαράτου ἐν Ἑλλάδι Ὀμίλου. Ἀλλὰ «θού Κύριε, φυλακῆ τῷ στόματί μου»....

Ὡς γνωστὸν, οἱ Κομιτατικοὶ Νεότουρκοι, ἐν τῇ μανίᾳ τῆς ἐπικρατήσεως, εἶχον ἀπολέσει ἤδη τελείως καὶ τὰ ἰχνη αὐτῶν τῶν ἀρχῶν, ἐφ' ὧν ἐστηρίζετο ἡ ἀρχικὴ αὐτῶν ὑπόστασις. Αἰφνης ἀπὸ Ἐλευθεροστῆς κτονες μετεβλήθησαν εἰς Μουσουλμάνους τῆς θρησκομανεστῆρας κατηγορίας. Διὰ νὰ ἀντεπεξέλθωσι νικηφόρως κατὰ τῶν Ἀντιπολιτευμένων μετῆλθον καὶ ἀκόμη μετέρχονται πάντα τὰ μέσα τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ Μουσουλμανικοῦ φανατισμοῦ καὶ Τουρκικοῦ σωβινισμού. Ὑπερθεματίσαν ὅσον ἠδύνατο εἰς τὸν φανατισμόν καὶ ἐπέτυχον. Πρέπει ὅμως νὰ ὄμεν δίκαιοι. Τίς πρῶτος ἤρξατο χειρῶν ἀδίκων ; Τίς πρῶτος μετέφερε τὸν ἀγῶνα ἀπὸ τοῦ καθαρῶς πολιτικοῦ ἐδάφους, εἰς τὸ ἔδαφος τῶν θρησκευτικῶν καὶ φιλεττικῶν ἀνταγωνισμῶν καὶ ἀντεγκλήσεων ; Τὸ δὲ χεῖριστον, ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τὶ ἠθέλωμεν ν' ἀναμειχθῶμεν εἰς αὐτὰ ; Τί γηρεῖται ἢ ἀλεποῦ στο παζάρι ; Προσφιέστερον ἀπαντῶσιν οἱ Τούρκοι :

— Ἄ, δζάνημ! σὲ μουσουλμανικὴ συνοικία ἐπιτρέπεται νὰ δουλιένται σαλιγάκοι ;

Ὡς γνωστὸν, οἱ Μουσουλμάνοι ἰδιαιτέραν θρησκευτικὴν ἀποστροφὴν αἰσθάνονται εἰς τὴν σιελοφόρον ταύτην τροφήν τῶν Ἀπίστων!

Οἱ Κομιτατικοὶ λοιπὸν Νεότουρκοι, ἐν τῇ μανίᾳ καὶ λύσει των, ἀφοῦ δὲν ἀφῆκαν κανένα ἀπὸ τοὺς ζωντανούς ἀνύθριστον μηδὲ τῶν Τσάφων καὶ Καισάρων παντὸς γένους καὶ πάσης γῆς ἐξαιρουμένων, δὲν ἔκνοσσαν ν' ἀφήσωσιν ἡσύχως καὶ τοὺς μακαρίτας, ἀρχισαντες ἀπ' αὐτῶν τῶν ἰδικῶν των Μωάμεθ τὸν Πορθητὴν (Φατῆ) τῆς Κων(σταντι)πόλεως, διὰ τὸν ὅποιον ἔφαλαν τὰ ἐξ ἀμάξης, διότι δὲν ἔσφαξεν ἢ δὲν ἔστρωκε τοῦλάχιστον τοὺς ὑπὸ τὸ σπῆπτρόν του ἀπίστους πρωτίστως, ἐννοεῖται, τοὺς Ἕλληνας !

Τὴν ἀνευλάβειαν ταύτην τῶν Κομιτατικῶν Νεοτούρκων καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἐντύπωσιν εἰς τὸ πλὴν Μουσουλμανικὸν δημόσιον ἔσπευσεν νὰ ἐκμεταλλεύθῃ ὁ ἐκ τῶν κορυφαίων τῆς Ἀντιπολιτεῦσεως, βουλευτῆς τέως Ἀδριανουπόλεως «Φιλοσόφ» Ριζᾶ Γεφφίκ βῆης. Σημειωτέον, περὶ ὁ Ριζᾶ Γεφφίκ βῆης εἶνε ὄντως σημαντικὸς ἀπὸ τῶν Μουσουλμάνων φρονησιγνομία, ἀνὴρ ἐκπαιδευσεως καὶ ἀσχολούμενος εἰς τὰ Φιλοσοφικὰ, καθὼς καὶ εἰς τὸν Πνευματισμόν. Ἐν τούτοις εἶνε καὶ θεωρεῖται βέρος Τούρκος καὶ βέρος Μουσουλμάνος. Μᾶς εἶνε, νομίζω, ἀδιάφορον πῶς τὸ κατορθῶναι τοῦτο, καίτοι πασίγνωστον εἶνε ὅτι, τὰς τοιαύτας ἐκδηλώσεις πληρώνει κυρίως ἡ ῥαχὴ τοῦ Ρωμηοῦ !

Τελευταίως ἔλαβον ἐκ Κων/πόλεως τὸ Τουρκικὸν περιοδικὸν «Ἰδὺ-τι-χὰτ» (Γνώμη ἢ πεποιθήσις). Εἶνε τὸ τεύχος τοῦ Μαρτίου, τὸ ὁποῖον, ὡς φαίνεται, δὲν ἐκυκλοφόρησε... Τὸ διατὶ δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει. Τὸ ἀνοίγω λοιπὸν καὶ τί νὰ ἰδῶ; «Ἐν δράμα τοῦ Ριζᾶ Τεβφικ βέη»!

Ὁ μόνος ἴσως πνευματιστὴς οὗτος Τούρκος, πρὸς ἀναίρεσιν τῶν κατὰ τοῦ Πορθητοῦ μοιφῶν τῶν Κομιτατικῶν, ἐπικαλεῖται αὐτὸ τοῦτο τὸ πνεῦμα τοῦ Πορθητοῦ καὶ μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἐαρινοῦ του ὄραματος σπεύδει νὰ μεταδώσῃ εἰς τὸ Μουσουλμανικὸν κοινὸν τὰ ὅσα δῆθεν ἰδίως ὡσὶν ἤκουσεν ἐκ στόματος αὐτοῦ τοῦ Πορθητοῦ.

Ὁ Τούρκος φιλόσοφος καὶ πνευματιστὴς ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ ὄροι τοῦ ὁρθοῦ συλλογισμοῦ» ἀρχίζει τὴν πραγματείαν του με μακρὰν εἰσαγωγήν, μεθό, ἐπικαλοῦμενος καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἔθνικοῦ τῶν Τούρκων νέου ποιητοῦ Ἀπτούλχα Χαμίτ βέη, ἀναφέρει, ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ ἰδίου Πορθητοῦ τὴν διαταγήν, ὅπως μεταδώσῃ εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν κοινὸν τὰς ἐν ὁράματι δηλωθεῖσαι του!! Ἔχουσι δ' αὖται ὡς ἐξῆς περίπου

«Ὁ φιλελεύθερος Ὀθωμανοὶ! Μὲ κατηγορεῖτε πολὺ σκληρά· ἀλλὰ σκεπτόμενοι ὡς σκέπτεσθε, δὲν ἔπρεπε νὰ κατέληθε μέχρι τοῦ γηραλιοῦ πεδίου τῆς ἀδικίας, τῆς ἀγνωμοσύνης καὶ τῆς σκοφαντίας. Ἀπὸ τὴν μέχρη τοῦ σημείου τούτου κατὰπτωσιν θυῶν πρῶτος ἀπὸ σᾶς ἐγὼ θλίβομαι, ἐνῶ ἐγὼ, συμφώνως ἄλλως τε πρὸς ὀρισμένην ἐπιθυμίαν τοῦ Πορθητοῦ, κατάρθωσα νὰ ἐκπορθῶ τὴν πόλιν τῶν ὀνείρων πολλῶν ἀνάκτων, πολλῶν ἔθνων καὶ πολλῶν βασιλείων, τὴν πόλιν τῶν πόλεων, τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων, τὴν ὁποίαν καὶ σᾶς ἐδώρησα ὡς πρωτεύουσαν! Ἐννοεῖται, ὅτι τότε δὲν εἶχομεν ὅπως σήμερον ἐπιτελεῖον στρατοῦ τελείως μορφωθῆν ἐν Γερμανίᾳ· δὲν εἶχομεν τὰ σημερινὰ τέλεια μέσα τοῦ ἐξοπλισμοῦ. Σκεφθῆτε, ὅτι εἰσηγαγὼν τὰ πλοῖά μας εἰς τὸν Κεράτιον δίκην ἐλκῶν διὰ ξηρᾶς! Ἐπὶ τέλους κατάρθωσα καὶ τὸ πολὺ σπουδαιότερον: Ἐπέτυχον τὴν ἐξασφάλισιν τῆς συνδρομῆς τῶν περὶ ἐμέ, ἐξ ὧν ἄλλοι μὲν ἐπὶ δωροληψία ἐν συνεννοήσει διετέλουν μετὰ τῆς ἀλλῆς καὶ τοῦ ἀνακτοβουλίου Κωνσταντινου τοῦ Παλαιολόγου, ἐναντίον τοῦ σχεδίου μου, ἄλλοι δέ, μηδὲν ἐννοοῦντες καὶ ἀντιλαμβάνομενοι περὶ τῆς σημασίας τοῦ ἐγχειρήματος, ὡς τελείως ἀπαιδεῦται, εὐκόλως παρεστέροντο εἰς τὴν πλεκτάνην τῶν προδοτῶν δημαγωγῶν ἡμῶν ἠμῶν οὐδὲν ὀνόματι, ὅστις κατάρθωσα νὰ ἐκμάθω τὴν γλῶσσαν τοῦ ἔχθρου καὶ νὰ λάβω πλήρη γνῶσιν τῶν ἠθῶν καὶ ἐθῶν καὶ παραδόσεων τῆς ἐχθρικής χώρας. Σήμερον δὲ ἔρχεσθε ἡμεῖς (οἱ Κομιτατικοὶ) καὶ κατηγοροῦντές με ὑβριστικῶς, θέλετε νὰ μοὶ ἀποδώσῃτε τὴν αἰτίαν ὅλων τῶν δεινοπαθημάτων σας, διότι δὲν ἀπετελείωσα ξίφει τὸν Πατριάρχην καὶ τοῦς ὑπ' αὐτὸν Χριστιανούς. Ἀλλὰ σῆς, ὡς φαίνεται, ἀπ' ἐβλακώθητε τέλεον ἐκ τῶν πληγμάτων τῶν συμφορῶν, ἅς ὑφίστασθε. Ἀπολέσατε ὅλους διόλου τὸν μῖτον τῆς ὁρθῆς σκέψεως καὶ τοῦ ὀφελίμου συλλογισμοῦ. Πρωτίστως διαστρέφετε τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν καὶ πειράσθε νὰ δώσητε εἰς αὐτὴν μορφήν τῆς ἀρεσκείας σας πολλὴ παράδοξον! Ἐπεθύμουν νὰ ζῶ, διὰ νὰ ἰδῶ, ἂν θὰ εἶχατε τὸ θάρρος νὰ προδῆτε εἰς τὰς ἀδικίας ἐναντίον μου μοιφᾶς σας καὶ κατὰ πρόσωπόν μου. Ἀλλὰ πρὸς τί ἀγανακτεῖτε διὰ τὰ φυσικὰ ἀποτελέσματα ἀλογητοῦ ἐξελίξεως σειρᾶς ὀλης καὶ συνεχεῖας ἀδιαφιλονεικῆτων γεγονότων; Καὶ δι' ὅλα ταῦτα κατηγορεῖτε ἐμέ, σκοφαντεῖτε ἐμέ εἶναι ὁμιος ἁμαρτία, εἶναι ἐντροπή!»

«Ἀλλὰ καὶ νὰ ἐγνώριζον τότε ὅτι σήμερον ἡμεῖς θὰ ἐσκέπτεσθε οὕτω πως καὶ πάλιν δὲν θὰ παρέδιδον

εἰς τὸ ξίφει τελειοῦσθαι τὸν Χριστιανικὸν κόσμον τοῦ Βυζαντίου καὶ δὲν ἠδυνάμην ἄλλως τε νὰ διαπραξῶ τοιοῦτόν τι. Ἀνατρέξατε, παρακαλῶ, εἰς τὰς ἀψευδεῖς δέλτους τῶν διεποισῶν τὴν περιόδον ἐκείνην συνθηκῶν. Ἔπειτα μὴ λησμονεῖτε καὶ τὸν τότε ἀλληλοσπαραγμὸν τῶν διαφόρων κρατῶν τῆς Χριστιανικῆς Εὐρώπης. Ἀκριβῶς ὁ ἀλληλοσπαραγμὸς οὗτος συνετέλεσε πρώτιστα, ὅστε νὰ δυνηθῶ νὰ φθάσω εἰς τὸν σκοπὸν μου. Κατὰ συνέπειαν, ἐὰν ἐσφαζον τοὺς Χριστιανούς, τοὺς περιελθόντας ὑπὸ τὸ σκῆπτρόν μου, καθόλου ἀπίθανον νὰ ἀφύπνιζον τὸν Παγγρηστανικὸν φανατισμὸν καὶ νὰ ἐπήρχετο οὕτω γενική κατὰ τοῦ κράτους καὶ τῆς φυλῆς μας ἔνωσις καὶ ἐπίθεσις. Μία δὲ τοιαύτη ἐναντίου, μου σταυροφορία βεβαίως θὰ ἐπετέλει τὴν τελείαν καταστροφὴν τοῦ ἔργου μου».

Ἐκτός ὅμως τῶν λόγων τούτων, τῶν καθαρῶς πολιτικῆς φύσεως, ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι πλείστοι ὄσοι στοιχειώδεις μὲν κατ' ἐπίφασιν, ἀπαραίτητοι ὅμως εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν αὐτοσυντηρησιάν τῶν νομαδικῶν Τούρκων καὶ τοῦ κράτους αὐτῶν ἀναγόμενοι. Ἐστερούμεθα Τούρκων ἀρτοποιῶν, λεπτορογῶν, ραπῶν, μαραγκῶν, ἐν γένει δ' εἰπεῖν, τεχνιτῶν, ἐμπόρων, βιομηχάνων καὶ, καί, καί... Ἐπειτα τὸ ἄλλο, τὸ καὶ σπουδαιότερον: Οἱ Χριστιανοὶ ἦσαν ἐκείνοι, οἵτινες ὑποβαλλόμενοι εἰς χαράσιον, ἐπλήρωσαν τὰς ἀπαραίτητους διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ Στρατοῦ (τοῦ Κράτους) δαπάνας. Ἴδου ἐν περιλήψει τὰ ἀνυπερβλητὰ καλύματα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἔξοντώσεως τῶν μὴ Μωαμεθανικῶν πληθυσμῶν. Ἀλλὰ καὶ μήπως οἱ αὐτοὶ ἀπαράλλακτοι λόγοι δὲν ὑφίστανται καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν τῶν Νεοτούρκων; Ἄς υποθέσωμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι δὲν ἔχουσι ὄντως οὕτω τὰ πράγματα... Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διατὶ δὲν προβαίνετε εἰς τὴν ἀθρόαν καὶ τελείαν ἔξοντῶσιν τῶν Χριστιανῶν; Ἡ μήπως μετὰ ὧν ἀριθμεῖτε νῦν ἐμπόρους, βιομηχάνους, τραπεζίτας καὶ ἐπαγγελματίας, ἱκανοὺς κατὰ ποσοῦν τε καὶ ποιόν, ὡστε νὰ σᾶς ἐξασφαλίσωσιν ὑπαρξὴν ἡμισείας καὶ ὥρας;»

Κατόπιν τούτων ὁ Πορθητὴς Μωάμεθ φέρεται συννηγορῶν τῆς ἀρχικῆς ἀπέναντι τῶν ὑποδουλωθέντων Χριστιανῶν τῆς κατακτηθείσης χώρας πολιτικῆς τῆς Ὀθωμανικῆς Δυναστείας, εἰς ἣν καὶ ἀποδίδει τὴν ἐπὶ αἰῶνας κυριαρχίαν τῶν Τούρκων ἐν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ τῇ λοιπῇ αὐτοκρατορίᾳ τοῦ Βυζαντίου. Εἰς τοὺς Τούρκους, λέγει, ἐπεβάλλετο ὁ σεβασμὸς τῆς θρησκευτικῆς, κοινωνικῆς, ἀστικῆς καὶ οἰκογενειακῆς ελευθερίας. Ὁσαύτως ἀπηγορεύετο αὐστηρῶς πᾶσα ἀντίπραξις ἀντιβαίνουσα εἰς τοὺς ὄρους τῆς καλῆς συμβιώσεως μετὰ τῶν Χριστιανῶν. Καθ' ἣν ὥραν με σκοφαντεῖτε, λησμονεῖτε ὅτι οἱ Ρωμηοὶ, τῶν ὁποίων εἰς σήμερον ζητεῖτε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι μᾶς ἔδωσαν τὰ ἡρωικά σώματα τῶν Γενιτσάρων καὶ ἀνδρῶν πλείστους ὅσους πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς, οἵτινες τὰς πολιτικότητας προσέφερον εἰς τὸ Κράτος ὑπηρεσίας. (Ἀναφέρει τοὺς Ὀθρηνοὺς καὶ Κιοσὲ Μιχαήλ, καθὼς καὶ τοὺς ὡς κυβερνήτας τῶν διαφόρων διαμερισμάτων τῆς Ρωμιλίας καὶ Μικρᾶς Ἀσίας διαπρέφοντας διαφόρους Ἑλληνογενεῖς τοπάρχους). Πρὸς τί λοιπόν, ἔξακολουθεῖ λέγων ὁ Πορθητὴς, ἔπρεπε νὰ ἐξολοθρευθῶσιν ἄνθρωποι, οἵτινες μᾶς ὑπηρετήσαν ὅσον ἡμεῖς αὐτοὶ θὰ ἔπρεπε κατ' ὀφειλὴν ἀπαράβατον νὰ ὑπερεθώμεν ἑαυτούς καὶ τὰ συμφέροντά μας, ὡς φυλὴ καὶ ὡς κράτος; Ἐὰν οἱ Ρωμηοὶ ἀπετέλεσαν κατόπιν ἐπίβουλον καὶ ἀντίπαλον στοιχείον, τοῦτο βεβαίως δὲν ἔγεινεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου. Ὄθεν τί θὰ εἶχατε νὰ ἀπαντήσητε, ἐὰν ἐγὼ σᾶς ἐζήτητον λογαρια-

σμόν ὅλων ἐκείνων τῶν παραγόντων, τοὺς ὁποίους σᾶς ἐξηρηφάλισα καὶ τοὺς ὁποίους ἀκεραίους σᾶς κληροδότησα, ἀλλὰ τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου ἐξηφανίσασθε; Καὶ ἰδού ὅτι εὐρίσκεσθε ἐν τῷ ἀδίκῳ κατηγοροῦντες καὶ σκοφαντοῦντές με. Ἄλλ' οὐχ ἤτιον ἐγὼ δὲν θὰ φανῶ σκληρὸς πρὸς σᾶς. Δὲν θὰ τὸ κάμω, διότι ἔχω τοὺς λόγους μου. Θὰ περιορισθῶ εἰς ἐν ἀνάθεμα πρὸς τὴν Ἡμιμαίειαν. Ἐν τῇ ἡμιμαθείᾳ δὲ κυλιόμην δυστυχῶς πάντες ἐκεῖνοι οἱ σημερινοὶ ὁμοεθνεῖς δημοσιολόγοι... ὕβρισταί μου!»

Αὐτὰ λέγει ὁ διάσημος Μωαμεθανὸς καὶ Μωαμεθανιστὴς κατὰ βᾶθος, ὁ ὡς φιλόσοφος φερόμενος Ριζᾶ Τεβφικ βέης, ὁ ἐκ τῶν κορυφαίων οὗτος τοῦ πραγματικοῦ Νεοτουρκικοῦ, — προσοχῆ: ὄχι Παλαι-

τουρκικοῦ, δι' ὄνομα Θεοῦ! — κόμματος τῆς «Ἐλευθερίας καὶ Συνεννοήσεως» (!!!) ὅτι... τοῦ ἔβλεπε ὁ μέγας κατὰ τοὺς Μουσουλμάνους δορυκῆτωρ Μωάμεθ ὁ Β', ὁ πορθητῆς!!

Εἰς τοὺς ἐπαύοντας τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐπαφίεται νὰ κρῖνωσιν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῦ πνεύματος τοῦ περιγράφοντος ταῦτα Ριζᾶ Τεβφικ βέη, ἀναφορικῶς ὅμως πρὸς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῆς καθαρῆς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς.

Πρόκειται πράγματι περὶ συμφέροντος τῆς περὶ πύστου καὶ περιουσίου ἡμῶν φυλῆς, ἢ δημοκρατίας λεπτῆς ὅσον καὶ βαθείας ἀπὸ Μουσουλμανικῆς ἀπολύτως ἀπόψεως; Τοῦτο ἐπεθύμουν νὰ διευκρινισθῇ. Τίποτε ἄλλο...

ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΕΟΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ ἔξ ἀφορμῆς τῆς ἐκθέσεως Σκώτ ἀσθηρὰ κριτικὴ τοῦ κ. Θωμοπούλου περὶ τῆς αἰσθητικῆς ἀντιλήψεως τοῦ κοινῶν μὲ φέρει εἰς πειρασμὸν νὰ ἀντιγράψω καλλιτεχνικὴν συζήτησιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐσχάτως ἔτυχε νὰ παρευρεθῶ. Μόνον κατ' ἀντανάκλασιν καὶ τὰς γνώμας τοῦ διαπερποῦς καλλιτέχνου καὶ εἰμπορῆ νὰ ἀναγνωσθῇ, ὄχι πρὸς ὑποστήριξιν, οὔτε κατὰ μέζονα λόγον, πρὸς ἀπόλυτον ἢ καὶ λεπτομερειακὴν ἔστω ἀπόκρουσιν τοῦ ἐγκύρου τῶν δυνατῶν οὕτων κρίσεων, ἀλλὰ πρὸς φιλολογικὴν ἐπέκτασιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἀστύκου, οὕτως εἰπεῖν, καὶ κοινωνικοῦ προορισμοῦ τῆς τέχνης.

Α'.

Νεαρὸς καλλιτέχνης ἐζήτησε τὴν γνώμην φίλου του περὶ μίαν προσωπογραφίαν, κατὰ πολὺ ἐπιτυχοῦς. Ἐκεῖνος ἐκύτταξεν ἐπ' ὀλίγον. Εἶδος μίαν προσωπογραφίαν κοινήν. Ἐκύτταξε πάλιν. Ἡ ἰδία ἐντύπωσις. Ἐστράφη τότε πρὸς τὸν καλλιτέχνην, ποῦ περιέμενεν ἐπαίνους.

«Φίλε μου, δὲν μοῦ ἀρέσει.»

«Διατὶ; Ἐχὼ λάθη;»

«Πῶς δὲν ὄχι. Ἀλλὰ φαίνεσθε νὰ ἔχης μικρὰν καρδιάν. Ἴσως δὲν σοῦ λείπει ψυχὴ, νομίζω ὅμως ὅτι ἡ καρδιά κινεῖ τὴν χεῖρα εἰς ἐκτέλεσιν. Κάποτε θὰ ἠσθάνησθε ἢ κάποτε θὰ αἰσθάνησθε. Ποτὲ σοῦ δὲν θὰ μεταδώσῃ τὸ αἰσθημᾶ σου, ἂν δὲν ἔχης καρδιάν. Σπούδασε ἀνατομίαν, σπούδασε προοπτικὴν. Ὅλα εἶναι παιγνίδια διὰ τὰς μετριότητες.»

«Ὅλοι ἐθαύμασαν τὸν πίνακά μου.»

«Ἡ ὀλοὶ ἢ κανεῖς. Δύο εἰδῶν ψυχᾶς γενεῖται. Ἐκεῖνος ποῦ βλέπουν καὶ αἰσθάνονται καὶ ἐκεῖνος ποῦ βλέπουν καὶ ὁμιλοῦν. Αἱ πρῶται εἶνε ὀλίγαι, αἱ ἄλλαι εἶνε πολλαί. Αἱ ὀλίγαι δυσκολεύονται νὰ ἐκφραστοῦν, ἀκόμη καὶ ἂν αἰσθάνονται θετικότητα. Ὁφείλου νὰ λογικευθοῦν καὶ ἀηδιάζου ἢ δὲν μποροῦν. Τὰ αἰσθημᾶτα δὲν δικαιολογοῦνται, προπάντων ὅταν εἶνε μεγάλα. Αἱ πολλαὶ ὁμιλοῦν εὐκόλως. Ἐὰν τὰς συμπάρουσεν ἢ στιγμὴν νὰ θαυμάσων, θὰ θαυμάσων, ἔὰν τὰς συμπάρουσεν νὰ ἀπορρίψων, θὰ ἀπορρίψων.» Ἡ ὀλοὶ ἐθαύμασαν ἢ κανεῖς.»

«Σὺ πῶς τὸν ἠθέλες;»

«Ζωντανόν. Νὰ μὴ σοῦ δίδῃ τὴν ἰδέαν τῆς βιτρίνας. Κύτταξε πλαγιῶς. Κινδυνεύεις νὰ ἴδῃς δύο, τρεῖς, πέντε ἄλλους πίνακας ποῦ ἀπεικονίζουσιν ποικίλα πράγματα. Ἀκόμη κινδυνεύεις νὰ κινήθῃ; εἰς ἀναζήτησιν τοῦ πορτοφολίου σου. Ἐνα περιπλέον στολίδι στὴν σάλλισον εἶνε καλόν. Ὁ πίναξ θὰ σοῦ τὸ δώσῃ. Ἀλλὰ μόνον στολίδι.»

«Μὰ πῶς φαντάζεσαι τὴν ζωὴν στὴν προσωπογραφία;»

«Ὅπως τὴν βλέπω στὴ ζωὴ. Ὅπως τὴν ξαναβλέπω σὲ μίαν σύνθεσιν καὶ ὅπως τὴν καταλαβαίνω με τὴν καὶ διὰ μου. Μὴ μιλῆσης, φίλε μου. Σῶπα. Θὰ μοῦ μιλήσης γιὰ κίνησιν καὶ γιὰ ἄλλους τεχνικούς λόγους. Ἡ σύνθεσις ἔχει κίνησιν, τὸ πορτραῖτό δὲν ἔχει. Τί με μέλει μένα; Ζωὴ παριστᾶ ἢ σύνθεσις, ζωὴ καὶ τὸ πορτραῖτο. Ἐχει ὅμως πολλαὶ μορφᾶς ἢ ζωὴ καὶ ἀπὸ τὴν τέχνην περιέμενω νὰ μοῦ τὰς ξεχωρίσῃ. Ὅτι βλέπω αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐμπρὸς μου, εἶνε μίαν ζωὴν χωρὶς ἀνάλυσι. Διὰ τοῦτο δὲν με συγκινεῖ, διὰ τοῦτο δὲν μοῦ ἀρέσει. Αὐτὸ εἰμπορῶ νὰ τὸ δῶ ἀπὸ τὸ παράθυρό μου, ὅποια ὥρα καὶ ὅποια στιγμή. Γιατὶ τὸ ἀτομὸ βεβαίως δὲν με ἐνδιαφέρει, ὄχι μόνον ὅταν εἶνε μικρὸν, ἀλλὰ καὶ ὅταν εἶνε μεγάλο. Δὲν κυττάζω τὸν κύριον X. στὸν πίνακά σου, κυττάζω τὴν ψυχὴν τοῦ κυρίου X. Καὶ ἂν αὐτὴν δὲν μοῦ τὴν δώσῃ, ὁ πίναξ σου δὲν μοῦ ἀρέσει.»

«Ἀπὸ τὸ παράθυρό μου βλέπω πολλαὶ ζωάς. Οὐτε ἐγὼ οὔτε οἱ ἀπόγονοί μου ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ τὸν πίνακά σου ὅσα αὐτὸς εἶνε μόνον ἀντιγραφὴ. Διότι ἂν καμμίαν φορὰ αὐτὴ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὴ γῆ, μὴ ξεχνᾶς, ὅτι θὰ ἐξαφανισθῇ μαζὶ τῆς καὶ τὸν ἀπόγονό μου. Ὄστε οὔτε ἡ ἀνάμνησις δὲν χρειάζεται. Ἡ κάθε ζωὴ ἔχει πολλαὶ μορφᾶς ψυχικῆς. Δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν τῆς τέχνης νὰ μοῦ τὰς δειξῇ ὅλας. Κανεὸς τὸ μάτι δὲν καταρῶθονε νὰ τὰς δῇ. Ἀλλὰ ἡ μία, αἱ δύο πρέπει νὰ γίνονται κτήμα τοῦ ψυχροστόμου. Αὐτὰς ἀξίω ἀπὸ τὸ πορτραῖτο.»

«Ποῖας μορφᾶς καὶ πῶς;»

«Τὰς ἀσυλλήπτους. Πρὸ πάντων τὰς λεπτοτέρας. Ἐκεῖνος ποῦ διαφεύγουν τὸ κοινὸν μάτι καὶ αἱ ὁποῖαι πρὸκειται νὰ ἀναδείξουν τὴν τέχνην. Κάθε σημεῖον τοῦ ζωικοῦ ἀτόμου εἶνε καὶ ἐκδήλωσις λανθανούσης ψυχῆς. Ἐν ἀπ' αὐτὰ ἀξίω νὰ μοῦ τὸ παρουσιάσῃ γινόμενον, καθαρὸν, σαφές ἢ τέχνη. Τὸ πῶς δὲν με ἐνδιαφέρει. Ὅπως τῆς ἀρέσει, ὅπως εἰμπορῆ. Ἀρκεῖ νὰ με κάμῃ νὰ καταλάβω τί εἶδε καὶ νὰ με πείσῃ ὅτι καλῶς εἶδε.»

«Ἀπὸ σοῦ τὸ δίδουν αἱ σύνθεσις;»

«Θὰ τὸ ἠθέλα καλλιτέρας στὰ πορτραῖτα. Ἡ σύνθεσις παλαίει, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, με τὰς αἰσθησεις. Αὐτὰς ἐξαιρεῖ καὶ αὐτὰς στιγματίζει. Καὶ αἱ αἰσθησεις ἐμένα δὲν με ἱκανοποιοῦν. Εἰμπορῆ νὰ εἶνε ψυχικὰ φαινόμενα, ἀλλ' εἰς τὰς ἐκδηλώσεσι των εἶνε σοστοὶ πολυπόδες, εἶνε συμπλέγματα συναισθημάτων καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶνε κατάλληλα διὰ τὸ μικροσκοπίον τῆς παρατηρήσεως. Ἐνας σπόγγος χορτασιμένος με ποικίλα ὑλικά δὲν θὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ἀναλυτὴν ἐπιστῆ-

μονα, όπως μία σύνθεσις, πλέουσα εις την βιωτότητα της λυρικής ή τραγικής αισθήσεως δεν θά με ένθουσιάζη. Ζητώ από την τέχνην να μου δείξη το μικρόν και δλίγον, διότι φοβούμαι τούς λαβυρίνθους.

» Μόνον ούτως άφρευνόμενα ή τέχνη θά κατορθώση να δημιουργή παρόν και να τείνη εις προορισμόν. Και ξέρετε πώς τόν φαντάζομαι εγώ τόν προορισμόν; Τόν φαντάζομαι έφρευναν και μόνον έφρευναν. Όπως ή αρχαιολογία ζητεί από εκείνο που ύπήρχεν εις το παρελθόν και ύπάρχει και εις το παρόν να εξαγάγη τά συμπεράσματα και να δημιουργήση την ιστορίαν της ζωής, έτσι και ή τέχνη άναζητεί επί των εκφάνσεων της ψυχής, ή οποία ύπήρχεν εις το παρελθόν ή πρέπει να ύπήρχε και ή οποία ύπάρχει εις το παρόν ή πρέπει να ύπάρχη, τά σημεία, επί των οποίων θά στηριχθή ή συγγραφή της ιστορίας του πνεύματος και ή άναγωγή αυτού εις την πρώτην άρχήν. Αυτός είνε ο σκοπός της επιστήμης, αυτός πρέπει να είνε ο σκοπός της τέχνης. Έξερευνήσεις του άγνωστου διά του γνωστού. Κατευθύνεις προς το άπειρον εκ του μηδενός. Η επιστήμη το επιδιώκει διά της μάς άπόψεως του ψυχικού Πνεύματος που καλείται λογικόν και ή τέχνη πρέπει να το επιδείξη διά της άλλης, της διανυστέρας και ισχυροτέρας, που καλείται ψυχή.»

« Ζητείς δύσκολα. »

« Δύσκολα δι' όλον τόν κόσμον, εύκολα διά τούς καλλιτέχνας. Τούς φαντάζομαι γίγαντας εγώ και οικτείρω τούς μοχθούντας και κοπιάζοντας να τούς όμοιάσουν. Είς όλα δέχομαι την ύπομονήν, εις την τέχνην όχι. Έάν μου δείξουν κάποιον που προσπαθεί, θά σατυρώ την προσπάθειάν του. Άπαιτώ περσά, δεν θέλω σούφρας. Η επείκεια δεν άρμόζει, παρά εις τά δικαστήρια. Είμαι άμειλίκτος, δι' όσους άγωνίζονται. Την θέλω αύραν την τέχνην, αιδόρητον, άναζωογονητικήν. Δεν την θέλω άνεμιστήρα. Δεν συγχωρώ τούς καθ' ύποβολήν καλλιτέχνας, τούς όποιους δημιουργούν τά χάδια της παιδικής ηλικίας διά του μωροθαυμασμού τών γονέων.

» Έάν κάποιος ζωγράφος παραπονεθί διά την αισθη-

τικήν άτονίαν του κοινοῦ, θά γελίω μαζί του. Υποστηρίζω, ότι προσπαθεί να κολάση την μετριότητα του. Μία καλλιτεχνική ψυχή πρέπει να διαπλάττη τό κοινόν, πρέπει να τό κατευθύνη ισχυρώς και άσυναίσθητως. Άν δεν τό κατορθώνη, πρέπει να κλαύση την μοίράν της. Δεν έχει τό δικαίωμα να παραπονεθί, διότι αυτή έχει την ισχύν ή αυτή πρέπει να την έχει. Κάθε αισθητική διαμόρφωσις είνε προς τιμήν της, όπως και κάθε ψυχική παρακμή είνε μαυσωλείον επί του τάφου της.»

« Θάνατος λοιπόν εις τας μετριότητας; »

« Ναι θάνατος. Η αν θέλουν να ζήσουν ως κατευθυνοῦν εις τά σιδηρουργεία, εις τά εργαστήρια, εις την πράξιν τέλος πάντων της επιστήμης. Εκεί δεν χωροῦν παραισθήσεις διά να παραπλανήσουν την έφρευναν. Εργάζεται τό λογικόν και ή μετριότης εμπορεί να σκέπτεται. Μακράν όμως από την τέχνην, ή οποία εργάζεται διά της ψυχής, εκκολάπτουσα την θεωρίαν. Πρέπει να την προσέξωμεν αυτήν. Διότι από αυτήν θά λάβη την σάρκα της ή έφρευνα και δι' αυτής θά έξυψωθώμεν εις τό υπέργειον επίπεδον της σπουδής, της άρχής και της κατευθύνσεως του πνεύματος. Θάνατος ναι. Μη δότε τό άγιον τοίς κυσί.»

« Και ο πάναξ μου; »

« Δεν μου άρέσει. Πρόσεξε, δεν έχεις καρδίαν διά να μπορής να εκτελέσης. Δεν απέδειξες όμως, ότι δεν έχεις ψυχήν. Πρόσεξε, πρόσεξε. Πιθανόν να έχης ψυχήν και εμπορείς να προσέξης. Εμπορείς να δημιουργήσης καρδίαν.»

Τάς γνώμας του κριτικού του νεαρού καλλιτέχνου, έτυχε ν' αναφέρω προ μηνός εις φιλικήν τινά οικογενειακήν οινάθροισιν και φαίνεται ότι τοῦτο περιήλθεν εις γνώσιν αυτού, διότι μετ' όλίγας ήμέρας μετ' εύχαισθησεως έλαβον την ακόλουθον συμπληρωματικήν επιστολήν

(Η συνέχεια εις τό επόμενον)

Άμαρυλλίς

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΑΡΧΕΙΟΦΥΛΑΚΕΙΟΝ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Η ύπηρεσία του Αρχιεφυλακείου παρεδίδετο άλλοτε υπό τού άπολυμένου ή παραιτουμένου Αρχιφίλακος προς τόν νεοδιοριζόμενον τοιοῦτον, επί τη βάση Έφρητηρίων, έν οίς έσημειούντο καθ' ήλην τά έν τῷ Αρχιφυλακείῳ έναποταμιευμένα βιβλία και έγγραφα, οῦτω λ. χ. ύπήρχον Έλεγχοί ή Έφρητηρια χωριστά διά τά διοικητικά, διά τά δικαστικά, τά οικονομικά, τά συμβ' γραφικά, τά ληξιαρχικά κλπ. Η ταύτη παράδοσις, ή οποία έγένητο κανονικωτάτη, έπαισεν ύφισταμένη από πολλών έτών, σήμερον δε γίνεται επί τη βάσει πρωτοκόλλου, εις τριπλοῦν συντασσόμενου, ών τό έν κρατεί ο παραδίδων, τό άλλο ο παραλαμβάνων και τό τρίτον διαβιβάζεται εις την Νομαρχίαν. Έν τῷ πρωτοκόλλῳ παραδίδονται και παραλαμβάνονται τ' ακόλουθα είδη :

α.) Αί κλειδες του Καταστήματος.

β.) Τά έντός του Καταστήματος εύρισκόμενα βιβλία και έγγραφα, άπαντα ως έχουσι.

γ.) Έν κιβώτιον περιέχον βιβλία και έγγραφα άπαρτίζοντα την άπογραφήν του συμβ' γραφίου Γραφ. Ψημίου.

δ.) Έν ώρολόγιον άργυρούν μετά σφραγίδος έπίσης άργυράς, και

ε.) Έν μικρόν κυτίον εκ χαρτονίου, έσφραγισμένον διά κηρού Ισπανικού και της σφραγίδος της Εισαγγελίας Ζακύνθου, περιέχον δε τά άναφερόμενα έν τη ύπ' αρ. 1420 και από 31 Μαΐου 1897 εκθέσει ένώπιον του Εισαγγελέως τών Πρωτοδικών συνταχθείση και ύπογραφείση ύπ' αυτού του Εισαγγελέως Ζακύνθου Α. Οικονόμου και άλλων μαρτύρων.

Τά γραφικά έξοδα του Αρχιφύλακειου έπληρώνοντο άνέκαθεν κατά τριμηνίαν, βραδύτερον έκανονίσθησαν διά του προϋπολογισμού του έτους 1884 και τών προ αυτού έτών. Όμοίως διά της από 25 Φεβρ. 1911 ύπ' αριθ. 5624 διαταγής του Υπουργείου τών Έσωτερικών, τά γραφικά του Αρχιφύλακειου Ζακύνθου έκανονίσθησαν εις δοχ. 8 κατά μήνα.

Διατιμήσεις τών εκ τών διαφόρων Αρχείων εις τούς πολίτας έπαφινόμενον άντιγράφων, έν αίς ώρίζετο και ή αξία του χάρτου, πολλά επί Βενετοκρατίας είχαν έκδοθί, μίαν τών οποίων από 7 Οκτωβρίου 1688 έδημοσιεύσαμεν άνωτέρω.

Διά του ΑΑ' άρθρου της από 28 Μαΐου 1820 πράξεως της Ιονίου Γερουσίας, διευθετιζούσης τά του

επαγγέλματος τών νοταρίων (συμβ' γραφών), καθορίζεται ή εξής διατίμησις του Αρχιφύλακειου :

— « Διά κάθε άντίγραφον θά απολαμβάνετε, όσον

πληρόνεται εις τό Κριτήριον της Ειρήνης

— Διά κάθε πιστοποιητικόν ή βεβαιωτικόν » 1/8

— Έάν είνε διά πράξεις παλαιάς

χρονίας θά πληρόνεται προς » 1/8

— Είς τας μικροτέρας Νήσους και άνωθεν δύο Αποτιμήσεις (ταρίφαι) θά συμκρινθώσιν εις τά δύο τρίτα : και οι πτωχοί κάθε Νήσου θά λαμβάνωσιν κάθε λογής πράξιν ή άντίγραφον χωρίς να πληρώνωσι. »

Διά δε του ΑΕ' άρθρου της από 14 Μαΐου 1825 πράξεως της ίδιας Γερουσίας, κανονίζεται ή εξής διατίμησις :

— « Διά κάθε άντίγραφον, τό όποιον να διαλαμβάνη 22 άράδας (στίχους), γραμμίον τρεχούμενον. όβολα 10.

— « Διά κάθε άντίγραφον διαθήκης και διά κάθε δημοσίευσιν της αυτής, διά κάθε πιστοποιητικόν ή βεβαιωτικόν, θά λαμβάνει όσον είνε διωρισμένον εις την άποτίμησιν τών Νοταρίων.

— « Έάν τόν πιστοποιητικόν ή βεβαιωτικόν αποβλέπη πράξιν τών περασμένων χρόνων, θά πληρώνονται έξ έόβολοι διά τόν κάθε περασμένον χρόνον.

Αί προρηθείσαι δύο άποτιμήσεις θά άποκατασταί

νται εις τας τρεις μικροτέρας Νήσους εις δύο τρίτα μόνον, και οι πτωχοί της κάθε Νήσου θά λαμβάνουν κάθε λογής πράξιν ή άντίγραφον, χωρίς να πληρώνουν τό οὐδέν.

Τ' άντίγραφα διαφόρων πράξεων, κατά την Ιόνιον νομοθεσίαν, όσα επαφίνοντο εις τούς πολίτας, τη αίτήσει αυτών, έγέγοντο επί χαρτοσήμου δ' ή ε' τάξεως και τοῦτο κατά την φύσιν τών αίτουμένων άντιγράφων. Επειδή όμως μετά την άφομοίωσιν ήγνοείτο ή αξία του προς τόν σκοπόν τοῦτον χαρτοσήμου και επειδή ή Νομαρχία Ζακύνθου ύπέμνησεν εις τόν Αρχιφύλακα, κατόπιν άναφοράς του προς αυτήν, τόν περί χαρτοσήμου Νόμον, έκδοθέντα παρά τών Ράλλη και Ποτλή και επειδή τέλος ο νόμος οῦτος δεν απέβλεπε ποσώς τά Αρχιφύλακα, μη ύπαρχόντων τοιοῦτων έν Ελλάδα, ο Αρχιφύλαξ διεβίβασε προς τόν Εισαγγελέα άναφοράν από 6 Απριλίου 1866, δι' ής έξίτηι να τῷ γνωσθί επσημως ποίαν τάξιν χαρτοσήμου ώφειλε να μεταχειρίζηται έν τῷ Αρχιφύλακείῳ, ο δε Εισαγγελέας απήντησεν εις αυτόν, ότι, κατά τό άρθρ. 24 § 13 του περί χαρτοσήμου Νόμου, τ' άντίγραφα όσα δημοσίαις Αρχή, τη αίτήσει ιδιωτών, έξέδιδεν, ύπέκειντο εις χαρτοσήμιον δραχμής, κατά δε την ύπ' αριθ. ΡΙΣΤ', περί μεταρρυθμίσεως του περί χαρτοσήμου Νόμου εγκύκλιον, τά δικαστικά έν γένει τῷ χαρτοσήμιον

Μετά την έφοδον.

ήλαττώθησαν κατά τὸ ἥμισυ. Ἐπίσης κατὰ τὰ ἄρθρα 23 καὶ 24 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, τὰ ἀντίγραφα, τὰ ἀνεπικυρώσεως τοῦ Ἀρχιφύλακος ἐπαφίμενα, ἔπρεπε νὰ γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου αξίας 50 λεπτῶν, τὰ δὲ ἐπικυρωμένα ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς. Σήμερον ἅπαντα τὰ ἀντίγραφα ἐπαφίεται ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς, τὰ δὲ πιστοποιητικὰ ἐπὶ χαρτοσήμου δύο δραχμῶν.

ΑΝΑΓΚΑΙ ΑΡΧΕΙΟΦΥΛΑΚΕΙΟΥ

Τὰς πολλὰς τοῦ Ἀρχιείου Ζακύνθου ἀνάγκας δὲν ἔλειψαν νὰ υποδείξωσιν εἰς τὰς ἐκάστοτε Κυβερνήσεις οἱ κατὰ καιροὺς Ἀρχιφύλακες. Καὶ πρωτίστη τούτων ἦτο καὶ εἶνε ἡ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξασφάλις τοῦ Καταστήματος αὐτοῦ, ἀπορίας δ' ἄξιον πῶς ἡ πρόνοια αὕτη δὲν ἐλήφθη, κατὰ τὴν ἐπὶ Ὑπαρχου Δ. Βούλτσου, μεταφορᾶν τῶν διαφόρων Ἀρχιείων εἰς τὸ νῦν Ἀρχιεῖον. Ἐτέρα ἀνάγκη παρουσιάζεται τῆς ταξινομήσεως καὶ ταξιτεθήσεως χιλιάδων ἐγγράφων — ἀληθῆς κυκεῶν — εἰς τὰς σχετικὰς ἐγγραφοθήκας. Ἀλλὰ τὴν ἀνάγκην ταύτην ἀναγνωρίσαντες, ἐπασχίσσαμεν καὶ κατεβάλλομεν πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν. Ἄφ' ἧς καὶ ὡς βοήθους τὸ πρῶτον καὶ ὡς Ἀρχιφύλαξ τελευταίως διωρίσθημεν, νὰ θεοαπεύσωμεν, κατὰ καθήκον, πολλὰς ὥρας καθ' ἐκάστην πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων διαθέτοντες, διορθοῦντες, κατὰ δύναμιν, τὴν ἐκπάλαι ὑφισταμένην ἀταξίαν καὶ σύγχυσιν καὶ καταρτίζοντες εὐρετήρια καὶ καταλόγους, ὅπου δὲν ὑπάρχοσι τοιαῦτα, δι' ὧν θὰ κατοστῆ εὐχερῆς ἡ ἀνεύρεσις παντὸς ζητουμένου ἐγγράφου καὶ θὰ καθορισθῇ ἡ θέσις ἐκάστου, ἐν ἧ ἢ νὰ τοποθετῆται ἐκ νέου μετὰ τὴν γενομένην χρῆσιν. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη μικροῦ κονδυλίου κατ' ἔτος πρὸς καθαρισμὸν καὶ ἀπολύμανσιν τῶν ἐγγραφοθηκῶν καὶ ἐν γένει τοῦ Ἀρχιείου, ἔνεκα τοῦ ἀνηλίου καὶ τῆς ὑγρασίας τοῦ οὐρανοῦ ἀ-

μοσφαίρας, πολλάκις διεκινδύνευσαν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ αὕτη ἡ ὑγεία μας.

Ἄλλη ἀνάγκη εἶνε ἡ παρὰ τῷ Ἀρχιεῖῳ κατάθεσις τῶν βιβλίων καὶ ἐγγράφων τῶν θνησκόντων Συμβληγρῶν, παρέχουσα, ὄχι μόνον μεγαλειώτεραις εὐκολίαις, ἀλλὰ καὶ περισσοτέρας ἐγγυήσεις περὶ τῆς διατηρήσεως καὶ ἀσφαλείας αὐτῶν, ἅμα δὲ τῶν παλαιῶν καὶ ἐκτός τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας ἀρχείων τῶν διαφόρων τοπικῶν Ἀρχῶν, καθὼς καὶ ἡ σύνταξις ἐσωτερικοῦ τοῦ Ἀρχιείου Κανονισμοῦ, τὸν ὁποῖον καὶ συντάξαντες υποβάλλομεν ἀρμοδίως πρὸς ἔγκρισιν. Καὶ τέλος ἡ προσοχὴ εἰς τὸν Νόμον τῆς 5 Ἀπριλίου, τ' ἀτελῆ, τοῦ ὁποίου, ὡς γράφει καὶ ὁ λόγιος φίλος κ. Γ. Ξενοπούλου, («Ἐστία» 12/5/1912), μετ' ὅσον γινώσκον τῶν πραγμάτων εὐσεβῆς ὁ καθηγητῆς κ. Ἀνδρεῖδης.

Ἐρχόμεθα — καὶ ἐλπίζομεν, — ὅπως τῶν ἀναγκῶν τούτων ληφθῆι ταχέως ἡ δέουσα πρόνοια καὶ θὰ ληφθῆι βεβαίως, ἐάν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἰσχύουσιν ἔτι ἐνταῦθα οἱ Βενετικοὶ Νόμοι, ὅτι αἱ σχέσεις περιουσίας τῶν πολιτῶν κανονίζονται ἔτι, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχαιοτάτων διαθηκῶν καὶ ἐγγράφων τούτων, ὅτι ἐξαιρετικῶς ἐν Ἑλτανήσῳ αἱ ληξιαρχικαὶ πράξεις διέπονται ὑπὸ τοῦ οὐστήματος τούτου καὶ μόνον ἰσχύον καὶ δημοσίαν πίστιν παρέχουσιν αἱ ἐν τῷ Ἀρχιεῖῳ εὐρισκόμεναι, ὅτι αἱ σχέσεις τῶν ἐκκλησιῶν, μονῶν καὶ τῶν διαφόρων ὑποθηκῶν ἰδιοτήτων, πρὸς τε τοὺς δῆμους καὶ τὸ δ. μ. οἶον, διὰ τῶν ἐγγράφων τούτων κανονίζονται καὶ ἔλος, ὅτι ἡ νῆσος δὲν ὑπέστη καταστροφὰς ἐκ πολέμων καὶ ἐπαναστάσεων καὶ συνεπῶς ἡ ἀκίνητος περιουσία τῶν πολιτῶν, διαδοχικῶς μεταδιδασκόμενη ἀπὸ προσώπων εἰς πρόσωπον, βάσιν ἔχει τὰ ἐγγραφα τοῦ Ἀρχιεριοφύλακειου.

Ζακύνθους

Λεωνίδας Χ. Ζώης
Ἀρχιεριοφύλαξ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

(ΕΚ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ)

Ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ Γλωσσικῇ Διαλέξει ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς «Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων» δὲν εἶνε ἄκαιρος ἡ δημοσίευσίς τῶν ἐντυπώσεων ἐλλογιμῶν ξένων Συγγραφέων περὶ τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς Γλώσσης.

«Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς», γράφει ὁ ἐπιφανὴς Γερμανὸς ἱστοριογράφος Κάρολος Μένδελσον Βαρθόλδης ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, ἦν ἐπιλοπίνησεν, ἀφοῦ προηγουμένως, τῇ συμβουλῇ τοῦ σοφοῦ Καθηγητοῦ αὐτοῦ Γερβῆου ἐπεσκέφθη καὶ ἐμελέτησε τὰ τῆς χῶρας ἡμῶν. «Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διὰ τῆς λεπτότητος τῶν φωνητικῶν αὐτοῦ ὀργάνων ἠδυνήθη νὰ διατηρήσῃ μετὰ πεισιμονῆς τὸν γλωσσικὸν αὐτοῦ θησαυρὸν ἀπέναντι τῶν ξένων ἐπιδρομῶν ἀνεχόμενος πᾶσαν ἐξωτερικὴν πίεσιν, μόνον τὸ στόμα αὐτοῦ δὲν ὑπεδούλωσεν. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς Μακεδονικῆς καὶ Ρωμαϊκῆς κατακτήσεως μέχρι τῶν Ἀβάρων καὶ τῶν Τούρκων πολλὰ ξένα στοιχεία ἐπηρέασαν τὴν Ἑλληνικὴν Γλῶσσαν — πλὴν ἡ ἐπήρεια αὕτη ὑπῆρξεν ἥτιον σημιτικὴ ἢ εἰς τὰς λοιπὰς νεωτέρας γλώσσας. Ἐπὶ παραδείγματι ἡ σχέση μεταξὺ τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης καὶ τῆς Λατινικῆς δὲν εἶνε ἡ αὕτη, οἷα μεταξὺ τῆς καθωμιλουμένης Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς ἀρχαίας — καὶ τοῦτο διότι ἡ Λατινικὴ γλῶσσα ἐξηφανίσθη τέλεον κατὰ τὴν ἔκτην μ. Χ. ἑκατονταετηρίδα, καὶ δύναται μάλιστα νὰ ὀρισθῆ καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἡ γλῶσσα αὕτη, παύσασιν

νὰ λαλῆται, διετηρήθη ἀκαλῆς καὶ ἀμορφος εἰς τὰ στόματα τοῦ ὄχλου. Ἐξ ἀντιθέτου ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα δύναται εἰς τὴν ἐπιπέδον, ὅτι οὐδέποτε ἀπέθανεν, ὡς ἡ Λατινικὴ, διατηρηθεῖσα ἐν τῇ ζωῇ καὶ κατ' αὐτοὺς ἔτι τοὺς αἰῶνας τῆς ταπεινώσεως καὶ τῆς ἀμαθείας.»

«Ὁ ὑπῆκοι τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους, γράφει ὁ Γίββων, καὶ ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτῶν δουλείᾳ καὶ καταπτώσει δὲν ἔπαυσαν κατέχοντες τὴν χροσῆν ἐκείνην κλεῖδα, δι' ἧς ἤνοιγον τοὺς θησαυροὺς τοῦ ὀρχαίου κόσμου, τὴν ἐναρμόνιον καὶ πλουσίαν γλῶσσαν, ἧτις ἐμπνεῖ ψυχὴν εἰς τὰ ἄντικαταμένα, ἧτις παρέχει σάρκα εἰς τὰς ἀφηρημένας ἰδέας τῆς φιλοσοφίας.»

«Τῇ ἀληθείᾳ ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα οὐδέποτε ἔπαυσε λαλομένη παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν. Ὁ ἐπιφανὴς Ἰταλὸς Φραγκίσκος Φίλελφος, ἐπὶ ἑπτὰ καὶ ἡμισυ περίπου ἔτη χάριν σπουδῆς διατρίψας ἐν Κωνσταντινουπόλει, τοιαῦτα ἔγραψεν ἐν ἔτει 1451 περὶ τῆς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ταύτῃ πόλει τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους λαλομένης Ἑλληνικῆς γλώσσης. «Ἡ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων γλῶσσα ἠλωιώθη καὶ παρεφθάρη ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ξένων, τῶν συρρεόντων εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν καὶ ἀναμιγνυμένων μετὰ τῶν ἐντοπίων. — Ἐκ τῶν μαθητῶν τῆς σχολῆς ταύτης παρέλαβον οἱ Λατῖνοι τὰς ἀηδεῖς καὶ σκοτεινάς μεταφορὰς τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους. — Ἡμεῖς πρέπει νὰ προσηλωθῶμεν μόνον εἰς τοὺς Ἑλληνας, οἵτινες ἀπέφυγον τὸ μόλημα τοῦ χυδαίου ἐν τοῖς

κατ' οἶκον ὀμιλίαις αὐτῶν ἀνευρίσκει τις τὴν γλῶσσαν τοῦ Ἀριστοφάνους, τοῦ Εὐριπίδου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀττικῶν φιλοσόφων καὶ ἱστορικῶν τὸ δὲ ὑπ' αὐτῶν γραφόμενον ὕφος εἶνε ἐπὶ μᾶλλον δόκιμον καὶ ἐπιμελημένον. Ὅσοι μάλιστα τούτων διὰ τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν θέσεων καὶ τῆς εὐγενείας ἴστανται ἐγγύτερον τῆς Αὐλῆς, διατηροῦσιν ἀκεραίαν τὴν χάριν καὶ τὴν καθαρότητα τῆς ἀρχαίας γλώσσης, πάντα δ' αὐτῆς τὰ θέλγητρα καὶ τὴν ἀφέλειαν ἅπαντ' αἰς ἐν ταῖς συνομιλίαις μετὰ εὐγενῶν Κυριῶν, τῶν μὴ ἐρχομένων εἰς συνάφειαν μετὰ ξένων. Καὶ λυπεῖται μὲν ἄλλως ὁ Φίλελφος, ὅτι ἡ γλῶσσα τοῦ λαοῦ ἦν παρεφθαρμένη, ὡς τοῦτο παρετήρησε καὶ ἕτερος κατὰ τοὺς αὐτοὺς περίπου χρόνους περιηγηθεὶς τὴν Ἀνατολὴν, ὁ Γερμανὸς Σιλτεμβέργεο — πλὴν ἐκ τούτου δὲν ἐξάγεται, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶχε ποτε παύσει λαλομένη, ἢ ὅτι εἶχεν ὑποστῆ οὐσιώδη μεταβολήν.»

Καὶ ἕτερος ξένος, ὁ Γάλλος φυσιολόγος Πέτρος Βιλῶν, μετὰ ἑκατὸν περίπου ἔτη (τῷ 1546—1549) περιηγηθεὶς τὴν Ἑλλάδα, παρετήρησε, ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν λαλοῦσι πάντες τὴν αὐτὴν κοινὴν διάλεκτον, ἀλλ' ἄλλοι μὲν καθαρωτέραν, ἄλλοι δὲ χείρονα. ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐπεκράτει παρ' ἅπαντι ἡ αὕτη προφορὰ, ὁ Βιλῶν πολλάκις ἤκουσεν ἐν Πέτρᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὰ παιδία περιπαλλόντα τοὺς ἰδιωτισμοὺς τῆς γλώσσης τῶν ἐκ θαλάσσης ἐρχομένων καὶ κατ' ἐξοχὴν τὰς Κυρίας σκωποῦσας ἀλλήλας, ὡς πράττουσιν οἱ Γάλλοι, σκώπτοντες τοὺς ἰδιωτισμοὺς τῶν Πικαρδῶν καὶ πᾶσαν ἄλλην μὴ Γαλλικὴν διάλεκτον.

«Ἀλλὰ μὴ καὶ ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ γλῶσσα δὲν εἶχε τὴν δημώδη αὐτῆς διάλεκτον; Πολλοὺς ἰδιωτισμοὺς καὶ χυδαίσιμους; Ἄλλως ἐλάου ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐν τοῖς ἀγορῆς καὶ ἄλλως ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ αἱ κωμῆδαι τοῦ Ἀριστοφάνους διέσωσαν ἡμῖν τοὺς βαρβαρισμοὺς τῶν Σκυθῶν καὶ τοὺς χυδαίσιμους τῶν ἀγορῶν. Ὅπως καὶ σήμερον πολλαχοῦ τῆς Νοτιοδυτικῆς Γερμανίας, οὕτω καὶ κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, ἐν Ἀττικῇ, πολλάκις ἡ ὀνομαστικὴ ἦτον ἐν χρῆσει ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς, ἡ γενικὴ ἀντὶ τῆς δοτικῆς καὶ αὕτη ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς. . . . Σὺν τῷ χρόνῳ ἡ δοτικὴ καὶ ὁ Δυτικὸς ἐξέλειπον, ὁ μέλλον καὶ ὁ ὑπερσυντελικὸς ἐξεφράζοντο διὰ περιφράσεων, καὶ τὸ τραχὺ τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπου στόμα ἐξανίστατο ἐπὶ μᾶλλον κατὰ πάσης γραμματικῆς λεπτότητος; ἐσφαλμένοι τύποι κλίσεων καὶ σχηματισμοὶ λέξεων ἀδόκιμοι παρεσέφερον ὀλίγον κατ' ὀλίγον, τὴν δὲ ἀρμονίαν τῆς προσφῆδαι τῶν φωνηέντων ἀντικατέστησεν ὁ τόνος ὡς βᾶσις τοῦ ρυθμοῦ. Πολὸν πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρατηροῦνται διάφοροι φιλολογικὸι τύποι, συνήθειαι ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς καθωμιλουμένη Ἑλληνικῇ γλώσσῃ, ὡς ἐν τῷ χρονικῷ τοῦ Σίμωνος Σήθου τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος καὶ τοῖς ποιήμασι τοῦ Πτωχοποροδρόμου τοῦ ΙΒ' αἰῶνος. Τοῦ τελευταίου τούτου ἡ φρονηδία

ΟΗΣΙΟΣ

Στὸν κάμπο τὸν σιωπηλὸ χλωρὸ, χλωρὸ χορτάρι σκεπάζει τῶν παλληκαριῶν τὰ ὄμορφα κορμιά, λευκανθισμένη ἐπάνω τους σκορπᾷ ὄνειρον χάρι ἀδρῆ σὲ πλούσια βλιάστια καὶ μῦρο ἢ λεμονιά.

Γύρω, τριγύρω ἡ σιωπὴ τοῦ πεῖο σεμινοῦ θανάτου, κάθε ζωὴ τὸν ἅγιο τὸν χῶρο περπατᾷ καὶ μοναχὰ στῶν λειμονῶν τὰ φύλλα ἀπὸ κάτου βρίζαινε ἀνθούς ἢ μέλισσα καὶ φεύγει καὶ πετᾷ.

εἶνε τὸ ἀρχαιότερον φιλολογικὸν μνημεῖον τῆς καθωμιλουμένης γλώσσης, πλήρως κοινοτάτων καὶ ταπεινῶν ἐννοιῶν.»

«Ἡ δημώδης αὕτη διάλεκτος τοῦ Πτωχοποροδρόμου καὶ τοῦ Σήθου, περιοριζομένη ἐπὶ μακρὸν μεταξὺ τῶν κατωτέρων τοῦ λαοῦ στρωμάτων, ἔζησεν ἐν τῷ σκότει, διακρινομένη τῆς ἐν τῇ Αὐλῇ ἐπικρατούσης γλώσσης, μέχρις οὗ, ἀλωθείσης τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ὑπὸ τῶν Τούρκων, καὶ τῶν Βυζαντινῶν λογίων φυγαδευθέντων ἐν τῇ ξένῃ, ἐξῆλθεν εἰς τὸ φῶς καὶ σὺν τῷ χρόνῳ ἐπεκράτησεν. Τοιούτοτρόπως ἐκ τῆς ἀρχαίας γλώσσης προέκυψεν ἡ νῦν καθωμιλουμένη, ἀποτελέσασα οὕτως εἰπεῖν τὸν διανοητικὸν δεσμὸν μεταξὺ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος. Ἐν τούτοις μεταξὺ τῆς γλώσσης τοῦ Ὀμήρου καὶ τοῦ Ξενοφῶντος ὑπάρχει μείζων διαφορὰ ἢ μεταξὺ τοῦ τελευταίου τούτου καὶ τῶν συγχρόνων Ἑλληνικῶν ἐφημεριδῶν ἂν δὲ ἐνεφανίζετο μεταξὺ τῶν νῦν Γάλλων καὶ Γερμανῶν σύγχρονός τις τοῦ Φροασσᾶ ἢ τοῦ Βόλφραμ, δυσκολώτερον ἦθελε συνεννοηθῆ μετὰ τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ, ἢ ὅσον ὁ Δημοσθένης ἀν ἤκουε συνδιαλεγόμενος τοὺς σημερινούς Ἑλληνας.»

«Ἀφ' οὗτοι οἱ Ἕλληνες ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἑαυτῶν προγόνων, πολλὰ ἀρχαῖα λέξεις καὶ φράσεις ἤρξαντο ἐπανερχόμεναι εἰς τὴν μνήμην αὐτῶν. . . . Εἰς τὴν ἀρχαίωςσαν δ' ἀπλότητα καὶ ἀφέλειαν, οἱ νεώτεροι Ἕλληνες προσέθησαν τὸ σφοδρὸν πάθος τῆς φράσεως τῶν νέων χρόνων, πρὸς ἐκδήλωσιν μίσης καὶ τοῦ διακαοῦς πόθου τῆς διαστροφῆς τῶν δεσμῶν τῆς δουλείας. Ὁ ἀναγινώσκων «τὰ Κλέφτικα Τραγοῦδια» τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων, ἀγεταὶ νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ταῦτα δὲν ἐξῆλθον ἐξ ἀνθρωπίνων χειλέων, ἀλλ' ὅτι κἀρρέονσαν ἐκ τῶν βράχων τῆς Οἴτης καὶ τοῦ Ὀλύμπου ὡς χεῖμαρροι ἀφρίζοντες! Προφανῶς πάντα τὰ προϊόντα τῆς τεχνικῆς ποιήσεως ὑπερβάλλει ἡ νεοελληνικὴ δημοτικὴ ποιησις κατὰ φυσικὴν δύναμιν καὶ βάθος αἰσθημάτων· αὕτη ἐν χαλεποῖς καιροῖς διετήρησε τὰς ἀρχαίας Ἑλληνικὰς παραδόσεις καὶ δὲν ἐπέτρεψεν οὐδ' ἐπὶ μικρὸν νὰ σιγήσῃ ἢ κατὰ τῆς κρατούσης τυραννίας διαμαρτυρία. Εἰς τὰ λοιπὰ εἶδη τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας τὸ φιλόπατρι καὶ γενναῖον τοῦ χαρακτῆρος ἀναφαίνεται βαθμηδὸν καὶ πολὺ ὀψιότερον. . . . Οἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν Ἰταλίαν καταφυγόντες Ἕλληνες λόγιοι ἐκέκτηντο μὲν ἀναμφισβητήτως καὶ πολυμάθειαν ἔξοχον καὶ φιλοπατριᾶν ἀκραιφνή· πλὴν αἱ Συγγραφαὶ αὐτῶν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προϊόντα καθαρῶς ἐθνικῆς φιλολογίας. Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἐλθοῦσα εἰς ἐπαφὴν πρὸς τοὺς ξένους ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἀπέβαλε πολλὰς τῶν χαρίτων καὶ τῶν καλλονῶν αὐτῆς καὶ ἐφθάρη, καθ' ὃν τρόπον φθείρονται τὰ ὄρατα ἀγάλματα, ἅτινα κατὰ τὴν μεταφορὰν ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν πρὸς χείρας ἀπειροῦς καὶ ἀξέστους.»

MIX. Γ. ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ

Πετᾷ καὶ πάει φέροντας τ' ὀλόγλυκο τὸ μέλι πρὸς κάποιαν ἀσυνείδητην παράξενη κυψέλη, κ' εἶν' ἡ κυψέλη ἐνός νεκροῦ τ' ὀλόγιμο κεφάλι.

*Ὁ θαῦμα λίγα χρόνια πρὶν ἀπὸ 'κεῖ μέσα πάλι στὰ στήθη ἐγλυκοστάλαξεν ἑνὸς λαοῦ ἡ ἐλπίδα, ἐλευθέρη νὰ ξαναἰδῆ τὴν σκλάβαν του πατρίδα.

Ἐγγένιος Ζήνων

ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΤΟΥ ΠΛΟΙΑΡΧΟΥ

(ΔΙΗΓΗΜΑ)

Είναι τώρα πενήντα περίπου έτη, κάποιο ξένον πλοίαριον είχε ναυαγήσει εις την ακτήν του Μπουγκελές εις Πανθενάν. Συνέλεξαν δεκάδα πτωμάτων. Έπειδή δὲ δὲν ἤξευρον, ἐὰν ταῦτα ἀνήκωσιν εἰς Χριστιανούς, τὰ ἔθαψαν ἐντὸς τῆς ἄμμου εἰς τὸ μέρος, ὅπου τὰ εὔρον. Μεταξὺ αὐτῶν ἦτο τὸ σῶμα μεγάλου σώμου καὶ ὠραίου νέου, ὁ ὁποῖος ἦτο πλουσιώτερον τῶν συντρόφων του ἐνδεδυμένος. Προφανῶς θὰ ἦτο ὁ πλοίαρχος. Εἰς τὸν παράμεσον τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἔφερον οὗτος χονδρὸν χρυσοῦν δακτυλίδιον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἦσαν χαραγμένα γράμματα ἀγνώστου γραφῆς.

Τὸ χωρίον Μπουγκελές κατοικεῖται ὑπὸ τιμίων ἀνθρώπων. Ἐθαψαν ἢ μάλλον ἔχωσαν ἐντὸς τῆς ἄμμου τὸν ὠραῖον νέον χωρὶς νὰ τὸν στερήσωσι τοῦ δακτυλίου. Παρήλθον ἔτη. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ναυαγίου ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐξηλείφθη.

Ἐν τούτοις κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀγρυπνίας, ὅταν αἱ γυναῖκες ἐπερίμεναν τὴν ἐπάνοδον τῶν ἀνδρῶν, οἷτινες ἀπεμακρύνοντο πρὸς ἄλιεαν, ἀνέφερον ἀκόμη εἰς τὰς διηγῆσεις των ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ὠνόμαζον «ξένον πλοίαρχον» καὶ τὸ χονδρὸν χρυσοῦν δακτυλίδιον, τὸ ὁποῖον ἐφόρει εἰς τὸν δάκτυλον.

Ὅτε τὸ πρῶτον ἡ Μόνα Paranthoën, νεαρὰ ῥάπτρια τῶν περιώρων, ἤκουσε νὰ διηγῶνται τὴν ἱστορίαν ταύτην, καθ' ὅλην τὴν νύκτα ὠνειρεύετο τὸ δακτυλίδιον, τὸ ὁποῖον ἔλεγον ὅτι ἦτο τόσον ὠραῖον. Ἡ αὐτὴ δὲ σκέψις κατεῖχεν αὐτὴν καὶ τὴν ἐπομένην καὶ τὴν μεθεπομένην καὶ ὅλας τὰς ἄλλας ἡμέρας. Τοῦτο κατέστη παρ' αὐτῆς ἐπίμονος ἰδέα. Ἦτο ὀλίγον φιλάρεσκος, ὅπως πολλὰ νεαρὰ ῥάπτρια, καὶ διελογίζετο ὅτι σκοπὸς τοῦ κοσμήματος εἶναι νὰ λάμπη εἰς τὸ φῶς τοῦ εὐλογημένου ἡλίου καὶ ὄχι νὰ κρύπτεται εἰς τὰ σκότη τοῦ τάφου. Ἐπὶ μακρὸν χρόνον οὐχ ἤττον, ὀφείλω νὰ τὸ ὁμολογήσω, ἀπέκρουσε τὸν πειρασμόν. Μίαν ἡμέραν ὅμως ἠγέρθη ἀποφασισμένη. Τὸ ἔσπερας, πρὸς τὸ τέλος τῆς ἐργασίας της, εἶπεν ὅτι ἐπεθύμει δῆθεν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν της. Τῆς ἔδωκαν τὴν ἄδειαν καὶ ἐκείνη, ὅταν ἐδβαιώθη ὅτι δὲν τὴν βλέπουν, διηυθύνθη εἰς τὴν παραλίαν.

Ὁ τόπος τῆς ταφῆς τῶν πνιγντων εἶχε σημειωθῆ διὰ χονδρῶν, ἀκαλλυπύστου σταυροῦ, κατεσκευασμένου ἀπὸ ξύλον πισωμένον, τὸν ὁποῖον ἐφρόντισαν νὰ στήσωσιν ἀκριβῶς ὑπεράνω τοῦ πτώματος τοῦ πλοίαρχου. Εἰς πάντα ἀρχηγὸν πᾶσα τιμὴ. Ἐν μέσῃ νυκτὶ, ἐνῶ ἕκαστος τῶν ἀλίων εἰσήρχετο εἰς τὴν οἰκίαν του, ἡ Μόνα Paranthoën οὐδαμῶς ἐφοβέτο μὴ τὴν ἀνησυχῆ τις. Ἐγονυπέτησεν, ἤρχισε νὰ σκαλίξῃ τὴν ἄμμον διὰ τῶν ὀνύχων της περὶ τὸ δακτυλίδιον. Κατὰ πρῶτον ἐβίβη πρὸς ἑαυτὴν μίαν τῶν χειρῶν τοῦ πτώματος, τὴν ἀριστεράν. Τὸ δακτυλίδιον εὗρίσκειτο πάντοτε ἐκεῖ. Ἐσκέφθη νὰ τὸ κάμῃ νὰ ὀλισθήσῃ κατὰ μήκος τοῦ δακτύλου, ἀλλὰ τὸ ἦδη σκληρυνθὲν δέμα ἐσχημάτιζεν οἰδήματα. Προσεπάθησε διὰ τῆς ψαλίδος. Μάταιος κόπος. Τὸ ψαλίδιον εἰσήρχετο ἐντὸς τοῦ κατεργασμένου ὑπὸ τῆς θαλάσσης δέρματος. Τότε χωρὶς νὰ ξεύρη τί κάμνει μὲ μίαν μανιῶδη ὀρμὴν, μὲ ἀπίστευτον δύναμιν ἀπέσπασε τὸ δακτυλίδιον. Κατόπιν ἔβαλε τὴν χεῖρα εἰς τὴν θέσιν της, ἰσοπέδωσε τὴν ἄμμον, ἐτίναξε τὴν ἐμπροσθέντα της ἐγειρομένην καὶ ἔτραπή εἰς φυγὴν, φέρουσα μεθ' ἑαυτῆς τὸ δακτυλίδιον. Τὴν ἐπομένην μετέβη εἰς τὴν ἐργασίαν της, ὡς συνήθως, ἀλλὰ πολὺ ὠχρὰ.

— Τί ἔχεις, Μόνα; τὴν ἠρώτησεν ἡ οἰκοδέσποινα.

— Τίποτε, ὀλίγον πονοκέφαλον, θὰ περάσῃ.

Καὶ ἤρχισε νὰ κόπῃ τὸ ὑφασμα.

Ἄλλ' ἀντὶ νὰ παρέλθῃ τὸ κακὸν ἠῦξανε μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀναγκάσῃ τὴν Μόναν νὰ ἀφήσῃ τὴν ἐργασίαν της. Ἀπῆλθε στενάζουσα.

Μόλις ἐξηφανίζετο εἰς τὴν καμπὴν τῆς ἀτραπῶν, δόρυθος ἠγείρετο εἰς τὸ χωρίον. Ἀγυῖοπαῖδες, οἷτινες ἔπαιζον εἰς τὴν παραλίαν, ἀνῆλθον ταχέως εἰς τὸ χωρίον, κραυγάζοντες:

— Ἐλάτε νὰ ἰδῆτε! Ἐλάτε νὰ ἰδῆτε!

— Τί;

— Κάτι ποῦ εἶναι «στὸ νεκροταφεῖο τῶν πνιγμένων».

Ὀλόκληρον τὸ χωρίον ἄνδρες καὶ γυναῖκες κατέβησαν ἀκολουθοῦντες τὰ παιδιά μέχρι τῆς θαλάσσης. Ὅτε ἔφθασαν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνον, ἰδοὺ τὴν εἰδὸν:

Εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ πισωμένου σταυροῦ, χειρὶς ἐνδύματος ἐξήρχετο τῆς ἄμμου καὶ ἐκ τῆς χειρὸς χεῖρ, οἱ δὲ δάκτυλοι τῆς χειρὸς ταύτης ἦσαν ἀπαισιῶς συνεσταλμένοι πλὴν τοῦ παραμέσου, ὁ ὁποῖος ἦτο τεταμένος αὐστηρὸς καὶ ἀπειλητικὸς. Ἡ ἐλεγε τις ὅτι ὠργισμένος ἐδείκνυε κάποιον ἐκεῖ ὑψηλὰ εἰς τὰς ἀγῶνας ἐκτάσεις, τὰς ὑπερκειμένης τῶν μικρῶν καὶ ἐσκορπισμένων οἰκιῶν τῶν ἀλίων. Κατὰ τὴν βᾶσιν τοῦ δακτύλου ὑπῆρχε μία βαθεῖα σχισμὴ κυκλική. Μία τῶν παρευρισκομένων γυναικῶν εἶπεν:

— Εἶναι τὸ δάκτυλο ποῦ εἶχε τὸ δακτυλίδι τοῦ τὸ ἔλεψαν καὶ τώρα τὸ ἀπαιτεῖ.

— Ἄς θάψωμεν πάλιν τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἀπεκρίθη εἰς τῶν ἀνδρῶν καὶ τὴν ἐσκέπασε πάλιν δι' ἄμμου.

Οἱ παρευρεθέντες ἐκεῖ διεκοιμήθησαν, σχολιάζοντες τὸ πρᾶγμα κατὰ μυθικούς τρόπους, διηγῆθησαν δὲ τὸ συμβάν καὶ εἰς τοὺς ἐπανελθόντας κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκ τῆς ἀλιείας, ἀπὸ κοινοῦ δὲ ἐγνωμοδότησαν ὅτι τοῦτο ἦτο βεβαίως ἱεροσουλία.

Τὴν ἐπομένην πολὺ πρῶτ' οἱ μάλλον ἀνυπόμονοι ἔτρεξαν εἰς τὸ κοιμητήριον τῶν πνιγντων. Ἐκ νέου ὁ φρικώδης δάκτυλος εὗρίσκειτο εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἄμμου.

— Ἄς τὸν θάψωμεν παρὰ μέσα.

Καὶ πράγματι ἔθαψαν τὸν δάκτυλον, τὴν χεῖρα, ἀκριβῶς ὅπως τὴν προτεραίαν. Ἐπειτα ἐπεσώρευσαν ἐπ' αὐτῶν λίθους καὶ βράχους.

Ἀλλὰ μετὰ δύο ὥρας ὁ δάκτυλος πάλιν ἀνεφαίνεται οἱ λίθοι ἐφαίνοντο παραμερίζοντες ἀφ' ἑαυτῶν ἐλαθῶς καὶ ἐσχημάτιζον κύκλον εἰς τινὰ ἀπόστασιν. Τότε κατέφυγον εἰς ἄλλα μέσα. Ὁ ἱερεὺς τοῦ Πανθενάν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ψάλτου καὶ τοῦ βοητοῦ, ἦλθεν, ἵνα ἐξορκίσῃ τὸν νεκρὸν ραντίζον αὐτὸν μὲ ἁγίασμα.

Ἄλλ' ὁ ὠραῖος πλοίαρχος πιθανὸν δὲν θὰ ἦτο Χριστιανός, διότι δὲν ἀφῆθη νὰ τὸν ἐξορκίσωσι.

— Ζητεῖ τὸ δακτυλίδι τοῦ ἐπανελάθεν ἡ γυνὴ, ἢ ὅποια εἶχεν ὀμιλήσει τὴν πρώτην ἡμέραν.

Τώρα κάθε ἕνας τὸ αὐτὸ ἐσκέπτετο. Ἄλλὰ ποῦ νὰ εὔρουν αὐτὸ τὸ δακτυλίδι, διὰ νὰ τὸ ἀποδώσωσιν;

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν διὰ τῆς ἀνοήτου ὁδοῦ, ἠτις ὠδήγει ἀπὸ τῆς θαλάσσης εἰς τὰς οἰκίας τοῦ Μπουγκελές, ἀνεφαίνετο ἡ Μόνα Paranthoën, ἡ ῥάπτρια. Τοῦλάχιστον αἱ γυναῖκες τὴν ἀνεγνώρισαν ἀπὸ τὴν διπλόπτυχον ἐσθῆτά της καὶ τὴν κομψότητα τῆς

ἐμπροσθέντα της. Ἄλλ' εἶχε τὴν μίαν χεῖρα περιτυλιγμένην μὲ ἀσπρόρροχα. Προῖχῶρει βραδέως, στενάζουσα ὑποκόπως εἰς κάθε τῆς βήμα. Ὅταν ἐφθασε πλησίον τοῦ ὀμίλου, παρεκάλεισε διὰ νεύματος νὰ τὴν ἀφήσωσι νὰ διέλθῃ. Εἰς τὴν ἐλευθερὰν χεῖρα μεταξὺ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιγανοῦ ἐκράτει τὸ χρυσοῦν δακτυλίδιον. Τότε αὕτη ἔλυσε τὰ ἀσπρόρροχα, διὰ τῶν ὁποίων ἐτυλίσσετο ἡ χεῖρ της. Πλησιάζοντες οἱ ἄνδρες εἶδον ὅτι ἡ χεῖρ ἐκείνη ἦτο ἐξωγκωμένη ὑπερμέτρως καὶ φρικώδως· εἶχε καταστῆ τερατώδης. Ὁ δάκτυλος ἴδιως, ὁ παράμεσος, ὑπερμεγέθης καὶ τετα-

μένος ὁμοίαζε πρὸς δάκτυλον πτώματος γίγαντος. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὅλοι τὴν ἀποφεύγουσιν ὡς πανοσιδύλητον. Τὴν συνήνητσα πολλάκις πλανομένην εἰς τὰς ὁδοὺς μὲ τὴν χεῖρα πάντοτε καλυπτομένην ὑπὸ ρακῶν. Δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ὀμιλῇ, ἀλλ' ἐγόγγυζε πεθίμως.

Ὡς πρὸς τὸν ξένον πλοίαρχον, ἔκτοτε οὗτος ἀναπαύεται ἐν εἰρήνῃ μὲ τὸ ὠραῖον χρυσοῦν δακτυλίδιον εἰς τὴν χεῖρα καὶ ὠνειρευόμενος, φαντάζομαι, τὴν «ἀγαπημένην», ἠτις θὰ τοῦ τὸ ἔδωκε.

Ἀγάθη Νικοκάβουρα

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1914

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

— Ἀνηγγέθη ὅτι οἱ Γάλλοι ἐφεύρον νέαν βόμβαν πλήρη καταστρεπτικῶν ἀερίων, τὰ ὁποῖα μετὰ τὴν ἐκρηξίν της ἐπιφέρουν θάνατον.

— Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκρήξεως τὰ ἐξερχόμενα αἲρια προκαλοῦν δριμύτατον ψύγος.

— Ἐξ αὐτοῦ τοῦ ψύγους ἐπέρχεται ὁ θάνατος.

— Ἐφρονεῖται εἰς τὸ Βέλγιον ὁ Ἐρνεστος Ψυχᾶρης. Ἀξιοματικὸς τοῦ Γαλλικοῦ Στρατοῦ, υἱὸς τοῦ γνωστοῦ γλωσσολόγου κ. Ι. Ψυχᾶρη καὶ ἐγγονὸς τοῦ μεγάλου Ρενάν.

— Ὁ Σουλτάνος ἀπήλυθε διάγγελμα πρὸς τὸν Στρατὸν του.

— Ὁ Ρωσικὸς Στόλος κατεβύθησε τρία τουρκικὰ μεταγωγικά.

— Οἱ Τούρκοι ἐφήρμισαν θαυμασίαν μέθοδον ληστεύσεως τῶν ὑπηρεσίων τῆς Ἀντάντ.

— Ἀπὸ τοὺς ἀπερχομένους ἐκ Τουρκίας ἐπιτρέπουν νὰ φέρουν μεθ' ἑαυτῶν μόνον 200 φρ., ἀφαιρούντες τὰ περιττώματα διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἀυτοκρατορίας.

— Εἰς τὴν Μεσόγειον Ἀγγλικὸν καταδρομικόν, ἢ ποθαλὸν εἰς αὐστηρὰν νησιῶν τὸ Ἀμερικανικὸν ὑπερωκεάνειον «Κρόλλαντ», ἀνεκάλυψε 1,500 κιβώτια πολεμοφοδίων, τὰ ὁποῖα καὶ κατέσχευε ὡς προοριζόμενα διὰ τὴν Γερμανίαν.

— Ὁ πρῶτος Προϋπουργὸς τῆς Γαλλίας κ. Καγιὼ καὶ ἦδη ἐφεδρὸς Οἰκονομικὸς Ἀξιοματικὸς τοῦ Γαλλικοῦ Στρατοῦ, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τῆς γνωστῆς κυρίας του κ. Καγιὼ, ἀνεχώρησε διὰ Βραζιλίαν.

— Λέγεται ὅτι εἶναι ἐπιφορτισμένος μὲ ἐμπιστευτικὴν ἐμπορικὴν ἀποστολήν.

— Ὑπὸ τοῦ Κομιτάτου τῆς «Ἐνώσεως καὶ Προόδου», τοῦ Κομιτάτου τοῦ Στόλου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ τῶν Προεδρείων τῶν Συντεχνιῶν διωργανώθη ἐν Κων)πόλει πολυπληθέστατον συλλαλητήριον.

— Λόγοι καὶ θόρυβοι καὶ ζητωκραυγαὶ καὶ ταραχαὶ καὶ καταστροφαὶ κατασηματικῶν ξένων ὑπηρεσίων ὄχι ὀλίγων ἐπικολούθησαν.

— Ἐν τέλει ὠμίλησε καὶ αὐτὸς ὁ Σουλτάνος εἰς ἐπιτροπὴν τοῦ συλλαλητηρίου, τὸ δὲ περιεργότερον οἱ διαδηλωτὰὶ ἐξητωκραύγασαν ὑπερ... τῆς Ἑλλάδος πρὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου!

— Ὁ Ἀυτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἀπένευσε τὸν Σταυρὸν τῶν Ἱπποτῶν τοῦ παρασήμου Φραγκίσκου Ἰωσήφ εἰς τὴν κ. Στέλλαν φὸν Νόμπταικ, σύζυγον Ἀντισυνταγματάρχου.

— Εἶναι ἡλικίας 48 ἐτῶν, ριψοκίνδυνος ἱππεύτρια καὶ θαυμασία σκοπεύτρια.

— Ἀκολουθοῦσα τὸν σύζυγόν της καὶ συμμετέχουσα τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, διὰ τοῦ θάρρους της

καὶ τοῦ παραδείγματός της ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ νικῆσῃ τὸ ἀπόσπασμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκειν.

— Εἶναι μία ἀπὸ τὰς σπανιότατας παρασημοφορίας.

— Σειρὰ διαδόσεων ἐκυκλοφόρησε περὶ τῆς ζωῆς τοῦ Διαδόχου τῆς Γερμανίας.

— Αἱ διαδόσεις ἐφθασαν μέχρι τῆς κηδείας του.

— Ὁ Ρώσος ἐν Σμύρῃ Προξενὸς κ. Καλιμκόφ μετὰ πολλὰς περιπετείας κατάρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τὰς Ἀθήνας.

— Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Βελγίου ἐώρτασε τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματός του.

— Ὁ κ. Πουαγκαρὲ τῷ ἀπήλυθε θερμὸν τηλεγράφημα.

— Δι' αὐτοῦ ἐξέφραξε τὴν πεποίθησιν ὅτι ταχέως ἡ χώρα του θὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τοὺς εἰσβολεῖς.

— Πλησίον τῶν Γάλλων μάχονται καὶ οἱ Γαριβαδίνοι.

— Ἡ ὑπὸ τὸν Ἰωσήφ Γαριβάλδην πρώτη λεγεὼν διαπνέεται ὑπὸ τῶν εὐγενεστέρων πόθων διὰ τὴν Γαλιαν.

— Κατετάχθησαν μὲ τὸν μεγαλύτερον ἐνθουσιασμόν καὶ εἰς ἀριθμὸν ὑπερέβησαν τοὺς ἀπαιτούμενους ἄνδρας διὰ τὴν Λεγεὼνα.

— Ὡς ἐκ τούτου ἐγένετο ἐπιλογή καὶ οἱ στρατιῶται τῆς Λεγεῶνος διακρίνονται διὰ τὸ παράσημά της καὶ τὴν γενναϊότητά της.

— Ἡ ἐπίσημος ὀνομασία της εἶναι «Πρῶτὴν Σύνταγμα Ξένων» πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τὴν «Λεγεὼνα τῶν Ξένων».

— Ἀπέθανεν ἐν Γαλλίᾳ ὁ γηραιὸς Στρατάρχης Ρόμερος.

— Μετέβη ἐκεῖ διὰ νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ μαχόμενα Ἀγγλικά στρατεύματα καὶ ἐκρουολόγησεν.

— Ἡ Γαλλία ἐζήτησεν εἰς ἐκδήλων ὑπερτάτης τιμῆς νὰ παραμείνῃ ἐκεῖ ὁ νεκρὸς του.

— Οἱ μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος μηνὸς πεσόντες ἐν Γαλλίᾳ Ἀγγλοὶ ὑπερβαίνουσιν τὰς 60,000.

— Θεωρεῖται μεγάλη ἡ ἀπώλεια, ὑπολογιζομένη εἰς 40 ἐπὶ τοῖς 100.

— Πάντες οἱ πρόκριτοι Οὐλεμάδες καὶ Ἀρχηγοὶ τῶν Μουσουλμάνων τῆς Αἰγύπτου ἐδημοσίευσαν προκήρυξιν, δι' ἧς ἀποκηρύττουν τὴν δόξιν τῆς Τουρκίας.

— Τὴν κατηγοροῦν, ὅτι ἐπιτιμημένη κατὰ τῆς Ἀγγλίας, πλήττει καιρία συμφέροντα τοῦ Ἰσλάμ.

— Διεδόθη, ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία προσπαθοῦν νὰ πείσωσιν τὴν Ἑλλάδα ν' ἀποστείλῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον στρατὸν ἐκ 40,000 ἀνδρῶν.

— Ἡ Ἀγγλικὴ Βουλὴ ἐψήφισε νέαν πίστωσιν 220

εκατομμυρίων λιρών διά τόν στρατόν και τόν στόλον της.

— Έκτός αυτών, εδάνεισεν εις τό Βέλγιον 800 χιλ. λίρες, εις τήν Σερβίαν 95 εκατομμύρια φρ. και εις τήν Ελλάδα 40 εκατομμύρια.

— Διεδόθη, ότι άποχωροῦντο τοῦ κ. Πάσις ἐκ τῆς πολιτικῆς, θά τόν διαδεχθῆ εἰς τήν Προεδρείαν τῆς Κυβερνήσεως ὁ κ. Γιολάνοβιτς.

— Τό τοιοῦτον διεψεύσθη.

— Ἀπλῶς ὁ κ. Γιολάνοβιτς, τέως πρεσβευτῆς τῆς Σερβίας ἐν Βιέννῃ, ἔλαβε θέσιν ὑφυπουργοῦ, διά νά ἀνακουφίσῃ τόν κ. Πάσις.

— Εἶνε περιεργότατος ὁ τρόπος, καθ' ὃν διέφνον τήν προσοχήν τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου τά δύο Γερμανικά καταδρομικά «Γκαϊμπεν» καί «Μπρεσλόου».

— Τά δύο πολεμικά, καταδικώμενα ὑπό Ἀγγλικῆς μοίρας, εἰσηλθόν εἰς τό στενόν τῆς Μεσοήνης.

— Ἐκεῖ τά ἀπέκλεισαν τέσσαρα Ἀγγλικά πρὸς βορρᾶν καί τρία πρὸς νότον.

— Καί ἐνόμιζον, ότι ἐξήσφαλιαν τήν καταστροφήν των ἢ τήν σύλληψίν των.

— Οἱ Γερμανοὶ ὅμως ἔλαβον μέτρα νά διαφύγουν.

— Καί μετεχειρίσθησαν πονηρίαν.

— Ἦρχισαν νά παίζου τόν ἕμνον «Ντιέ βᾶχτ ἀμ Ράιν».

— Οἱ Ἀγγλοὶ τοὺς παρηκολούθησαν καί ἐτοιμάζοντο νά τοὺς ἐπιτεθῶν.

— Μετ' ὀλίγον ὅμως ὁ ἕμνος παύει καί οἱ Ἀγγλοὶ δέν μποροῦν νά ἐννοήσουν τί συμβαίνει.

— Ἐρευνοῦν καί δέν ἀνακαλύπτουν τίποτε.

— Τί εἶχε συμβῆ.

— Οἱ Γερμανοὶ ἐπεβίβασαν τοὺς μουσικοὺς εἰς μίαν βάρκαν, ἢ ὁποία ἔλαβεν ἀντίθετον αὐτῶν διεύθυνσιν, ἐνῶ τά πολεμικά ἐξήκολούθησαν τόν δρόμον των.

— Οἱ Ἀγγλοὶ παρακολουθοῦντες τόν ἦχον τῆς μουσικῆς, ἐνέτεινον τήν προσοχήν των πρὸς τά ἐκεῖ καί ἀφήκαν τά Γερμανικά νά διαφύγουν ἀπό μιᾶς διόδου σχεδόν ἀγνώστου ἠφαιστιογενεοῦς.

— Ὅταν ἀνεκαλύφθη ἡ φυγή, τά Γερμανικά εὐρίσκοντο ἐκτός βολῆς, πλέοντα ὀλεστικῶς πρὸς τά σωτήρια στενά τῶν Δαρδανελλίων.

— Ἡ Μ. Δουκίσα τοῦ Λουξεμβούργου ἐξεφώνησε λόγον κατὰ τήν νέαν σύνοδον τῆς Βουλῆς.

— Ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ πληροφοροῦμεθα, ότι οἱ Λουξεμβουργιανοὶ δέν εἶνε καί πολὺ δυσηρεστημένοι.

— Ἐλαβον ὑπόσχεσιν, ότι θ' ἀποζημιωθοῦν καί εισέπραξαν τό ἴδιον των μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ζημιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο εἰς τήν χώραν των, λόγω τῆς διαβάσεως τῶν στρατευμάτων ἐκ τοῦ ἐδάφους των.

— Καί εἰς ἄλλα με ὑγείαν.

— Ὁ Κάιζερ ἀπέστειλε τηλεγράφημα πρὸς τόν Σουλτάνον, διά τοῦ ὁποῖου τοῦ δηλοῖ ότι «ὁ Γερμανικός και Τουρκικός στρατός ἠνώθησαν πρὸς τόν αὐτὸν σκοπόν, ὑπὲρ τῆς ἰσότητος, δικαιοσύνης καί τῆς ἐλευθερίας».

— Δυστυχῆς ἰσότης, δικαιοσύνη καί ἐλευθερία!

— Ὅποια τερατώδη διαπράττονται ἐπ' ὀνόματι σοῖ!

— Κατόπιν νεωτέρων ἀποφάσεων, ἐπετροπή εἰς τὸν Πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας ἢ μετὰ βίας πλησίον τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων τῶν μαχομένων εἰς τήν γραμμὴν τοῦ πυρὸς εἰς Φλάνδρα.

— Ἀπενεμήθη ὁ Σταυρὸς τῆς Βικτωρίας εἰς ἑννέα ἀξιωματικούς καί ὑπαξιωματικούς τοῦ ἐν Γαλλίᾳ μαχομένου Ἀγγλικοῦ στρατοῦ, διακριθέντας εἰς τό πεδίον τῆς μάχης.

— Ὁ Κάιζερ διά διαταγῆς του, ἀπευθυνθεῖς πρὸς τόν στρατόν του, ἐξήγησε τήν ἰσῶσιν τοῦ Καλαί μετὰ τὴν θυσίαν.

— Ἡ διαταγή του ὅμως παρέμεινεν ἀνεκτέλεστος.

— Πόσα πράγματα χάνουν τήν ἀξίαν των μετὰ τῆς πάροδον τοῦ χρόνου.

— Μεταξὺ αὐτῶν συγκαταριθμητέον καί τὸν Ἰερὸν Πόλεμον τῶν Τούρκων.

— Ἐκρηγῆθη ὑπὸ τοῦ Σεχουισιάμ, ἀλλὰ χωρὶς τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα.

— Οἱ Ἀγγλοὶ ὑπολογίζουν τὰς ἀπολείας τῶν Γερμανῶν εἰς 1,250,000, ἐκτός τῶν ἀσθενῶν, τοὺς ὁποῖους ὑπολογίζουν εἰς 500,000.

— Ἡ κηδεία τοῦ Λόρδου Ρόμπερτς ἐτελέσθη εἰς Λονδίνον.

— Παρηκολούθησεν ὁ Βασιλεὺς καί μακρὰ σειρά ἐπισήμων.

— Ἐνεταφιάσθη ὁ νεκρὸς τοῦ Ἀγγλοῦ Στρατάρχου εἰς τήν κρύπτην τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παύλου πλησίον τῶν μασσαλιῶν τοῦ Νέλσονος καί τοῦ Οἰελιγκτῶνος.

— Κατὰ τό συμπόσιον, τό δοθὲν εἰς Λονδίνον, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ νέου Δημάρχου, ὠμίλησε καί ὁ πρεσβευτῆς τῆς Γαλλίας κ. Καμπῶν.

— Ἐτόνισεν, ότι ὁ ἀγὼν τῶν Συμμάχων γίνεται ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ καί τῆς ἐλευθερίας.

— Μία πένθιμος εἰκὼν τῆς πολεμικῆς καταστάσεως ἐδόθη ἀπὸ τὸν ἀνατοκροίτην τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου».

— Τηλεγραφεῖ: «Ἡ βόρειος καί ἡ κεντρικὴ Φλάνδρα εἶνε ἐν νοσοκομίον. Ἡ νότιος Φλάνδρα εἶνε νεκροταφεῖον.»

— Ἡ ἀνεσχὴ τῶν Ἰνδῶν στρατιωτῶν εἶνε καταπληκτικὴ. Μόνον ὅταν φέρουσι τρεῖς ἢ τέσσαρας πληγὰς δέχονται νά μεταβῶν εἰς τό νοσοκομεῖον.

— Ἐκεῖ, προκειμένου νά τοὺς γίνῃ ἐγχείρισις, δέν δέχονται νά τοὺς ναρκώσουν, δέν βγάζουν δὲ τήν παραμικρὰν φωνήν, ἔστω καί ἂν αἰσθάνωνται τοὺς πλέον ἀνυποφόρους πόνους.

— Ὁ Πρίγκηπ τῆς Οὐαλλίας, τοποθετηθεὶς παρὰ τῷ Ἀγγλικῷ Ἐπιτελείῳ, ἀνέλαβεν ὑπηρεσίαν ὡς ὑπαπιστῆς τοῦ Ἀρχιστρατήγου Φρέντς.

— Ὁ Ἀρχιστράτηγος Ζόφρ ἀπέστειλεν εἰς τό Ἀγγλικὸν Στρατηγεῖον δύο Γερμανικὰς σημαίας, τὰς ὁποίας εὐρον θαμμένας εἰς τὰ χαρακώματα τῶν Γερμανικῶν θέσεων.

— Ἐκεῖ ἐνίκησαν οἱ Ἀγγλοὶ κατὰ τήν μεγάλην μάχην τοῦ Μάρν.

— Ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας ἐπεσκέφη δὲ τὰς ἀνακρηθείσας Ἐπαρχίας τῆς Ἀνατολικῆς Γαλλίας.

— Συγκλητικὴ ἦτο ἡ στιγμή, καθ' ἣν ὁ κ. Βιθιανὶ ἀπένευε τὸν Σταυρὸν τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς εἰς τὸν Δήμαρχον τῆς Ρέμς, κ. Λαγκλέ.

— Ἀπὸ Γερμανικῆς πηγῆς ἐγνώσθη, ότι αἱ ἀπώλειαι τῶν Γερμανῶν καί εἰς τὰ δύο μέτωπα ἀνῆρχοντο μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου εἰς 500,000 ἄνδρας.

— Εἰς τήν Αὐστρίαν ἐδημιουργήθησαν τρεῖς τίξεις τοῦ παρασήμου τῆς Στρατιωτικῆς Ἀξίας.

— Διορίζεται πρέσβυς τῆς Γερμανίας εἰς Ρώμην ὁ Πρίγκηπ Μπύλωβ, πρῶην Ἀρχικαγκελάριος.

— Ὁ Συνταγματάρχης τοῦ Ἰππικοῦ Ἐομπιγιῶν Ἰφρονεῖθη.

— Ἦτο μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀποστολῆς πρὸς διοργανῶσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

— Εἰς τήν ναυμαχίαν τῆς Χερσονοῦς ἐβλάβη σοβαρώτατα τὸ Γερμανοτουρκικὸν καταδρομικὸν «Γκαϊμπεν».

— Ἐβομβοαδίσθησαν ἡ Νοβορωσίσκη καί ἄλλαι πλησίον πόλεις ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ καταδρομικοῦ «Χαμνιδι».

— Εἰς τήν Τραπεζοῦντα ἐβλάβη καί τὸ Ρωσικὸν Προξενεῖον.

— Ἡ λογοκρισία εἰς τήν Γαλλίαν ἐξασκεῖται μετὰ πολλήν ἀσθηρότητα.

— Ὁ Διοικητῆς τῆς Βυρσοβίας Στρατηγὸς Δὲ Κόρφ συνελήφθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν αἰχμάλωτος.

— Τὸ Βερολίνον ἐώρτασε πανηγυρικῶς τήν νίκην τοῦ Χίνδεμπουργ κατὰ τῶν Ρώσων εἰς τήν Πολωνίαν.

— Ὁλόκληρος ἡ πόλις ἦτο σημαυστόλιστος.

— Τὰ σχολεῖα διέκοψαν τὰ μαθήματά των.

— Καί εἰς τὰς ἐκκλησίας ἐψάλλισαν κατασκευτικῶτα δοξολογία.

— Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις λόγω τοῦ κρισίμου τῶν περιστάσεων μετεκάλεσεν εἰς Ρώμην τοὺς εἰς τὰς πέντε Μ. Δυνάμεις διαπιστευμένους ἀντιπροσώπους τῆς.

— Κληθεὶς ἀνεχώρησε διά νά συμμετάσχη εἰς τὰς συνεννοήσεις τῶν διπλωματῶν καί ὁ παρ' ἡμῶν πρεσβευτῆς τῆς Ἰταλίας κ. Μπασσάρι.

— Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν «μικρὰς ἀγγελίας» πλήρεις ἀπὸ τραγικότητα.

— Δι' αὐτῶν ζητοῦνται πληροφορίαι διά τοὺς ἐξαφανισμένους συζύγους, τέκνα καί καθεξῆς.

— Οἱ ἐν Γερμανίᾳ αἰχμάλωτοι, λαμβάνοντες ἐφημερίδας μὴ Γερμανικὰς, εἶνε ἐκτεθειμένοι εἰς τήν πονίην τοῦ τυφελισμοῦ.

— Αὐστηρὸς ἐπίσης ἀπηγορευμένη εἶναι ἡ ἀποστολὴ δεμάτων εἰς τοὺς αἰχμάλωτους τυλιγμένων μετὰ εἰς ξένας ἐφημερίδας. Καί τοῦτο συνεπάγεται θανατικὴν πονίην.

— Εἰς τήν Ἀλασιαν καί ὅλην τήν Γερμανίαν πᾶς λαμβάνων ἐπιστολὴν γραμμὴν εἰς ἄλλην γλῶσσαν πλὴν τῆς Γερμανικῆς καταδικάζεται εἰς πρόστιμον 65 φρ. καί εἰς φυλάκισιν μίας ἡμέρας.

ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΨΥΧΑΡΗΣ

Ὁ ἕγγονος τοῦ Ρενὰν ἀπέθανεν ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ. Πληροφόρηται τὴν δόξαν καί τὴν συμφροσὴν μαζὺ τῶν ἰδικῶν του, τὴν ἀπώλειαν τῶν Γαλλικῶν γραμμάτων. Διακόπτω τὸ ἐπίκαιρον ἄρθρον μου καί παραμερίζω τὰς σημειώσεις μου διά τοὺς πληγωμένους. Οἱ Γάλλοι παρῶνται πρῆπει νά χαιρετίσουν ἁμέσως τὸν ἀθάνατον αὐτὸν ἀδελφὸν τοῦ Ρενὰν, τὸν στρατιώτην τῆς Γαλλίας ἀλλὰ καί τῆς Γαλλικῆς σκέψεως, τὸν πολυαγατημένον μας φίλον, τοῦ ἔπεσον ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

Ὁ Ἐρνέστος Ψυχάρης, ὑπολοχαγὸς τοῦ ἀποικιακοῦ πυροβολικοῦ, ἐφρονεῖθη εἰς Σαῖν—Βενὰν—Ροσσινιὸλ τοῦ Βελγίου, παρὰ τὸ Βιρτόν τὴν 22 Αὐγούστου, ὑπερασπίζων τὴν πυροβολοσχίαν του. Διεξήχθη τὴν ἡμέραν ἐκείνην μάχη, καθ' ἣν 12 χιλιάδες Γάλλοι ἀντιμέτωπον 120 χιλιάδας Γερμανῶν. Κοινὴς δὲν ἐκινήθη ἀπὸ τὴν θέσιν του. Τὸ σύνταγμα ἐξοντώθη ὀλόκληρον. Ὁ Ψυχάρης καί οἱ συνάδελφοί του ἐτήρησαν τὴν θέσιν των κοντὰ στὰ κανόνια ἕως ὅτου ἔγιναν ἀχρηστα. Εἶδε τὸν θάνατον νά ἔρχεται. Ἐχρησιμοποίησε τὰς τελευταίας βολὰς του, πρὶν πέθῃ.

Ὁ πατέρας του μοῦ διηγήθη τὸν θάνατον τοῦ Ἐρνέστου. Ὁ πατέρας του, ὅστις ἦτο πολιτικός μας ἀντίπαλος καί τὸν ὁποῖον ἡ ἐνδοξὸς δυστυχία του μᾶς καθιστᾷ ἱερὸν φίλον. Καί προσθέτει ὁ πατέρας αὐτοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπευθύνονται σήμερον ὅλοι μας αἱ φιλικαὶ συμπάθειαι: «Ἄ, βέβαια. Ἐπειτα ἀπ' αὐτοῦ μὲν εἰς συντρέξιμον πλέον. Θὰ ἐρωτήσωμεν πρῶτα τὸν πατέρα μας τί ἐπῆγαν νά κίμουν ἐκεῖ κάτω τὰ πα-

— Ὁ θέλων νά στείλῃ ἐπιστολὴν πρῆπει νά τὴν διαβιβάσῃ εἰς εἰδικὸν τμήμα, τὸ ὁποῖον τὴν μεταφράσει Γερμανιστί.

— Οἱ Γάλλοι εἰς τὴν μάχην μεταξύ Μπεξὸτ καί Διξμοῦνδ ἔμασαν 20,000 στρατιώτας.

— Τὰς μεγαλειτέρας ἀπολείας εἶχον οἱ Ζουάβοι.

— Εἰς τὸν Καύκασον ἐνόσηκε δριμύτατος χειμῶν.

— Μουσεῖον ἀλθρινὸν εἶναι ὁ σημερινὸς Τουρκικός Στόλος κατὰ τὸν Ἀντιναύαρχον Ντεγκοῦ.

— Οἱ Γάλλοι ἐνδοσιασμένοι μετὰ τὸν Ἀλβέρτον τοῦ Βελγίου.

— Ἐσκέφθησαν πρὸς στιγμήν νά ἐνώσουν ὑπὸ τὸ σπήπτρον τοῦ Ἀλβέρτου Γαλλίαν καί Βέλγιον εἰς Ὀμοσπονδιακὴν Ἐνωσιν.

— Ὁ Αὐτοκράτωρ προήγαγε τὸν στρατηγὸν Χιδεμποργ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Στρατάρχου.

— Ἡ προαγωγή του συνωδεύετο καί διά τιμητικὴν τηλεγραφίαν.

— Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς Γερμανίας: τὸ μετ' ὀλίγον καθελκυόμενον νεώτερον Γερμανικὸν Νηραίνωτο θά ὀν· μισθῆ «Ἐμδεν», πρὸς τιμὴν τοῦ τῶσας καταστροφῆς ἐπενεγκόντος εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Ναυτικόν, γερμανικὸν ἢ καταδρομικοῦ.

— Αἱ πολεμικαὶ δαπάναι τῆς Ἀγγλίας: προϋπολογίσθησαν εἰς 16,425,000,000 φρ.

— Διά τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ ἐπεβλήθη ἔκτακτος φορολογία καί συνήφθησαν δάνεια.

— Ἡ ἐν Γαλλίᾳ Ἑλληνικὴ Λεγεὼν μαχομένη ἀνδρείως εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἀπέσπασε τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τοῦ Στρατηγικοῦ Ζόφρ.

— Οἱ Ρώσοι ἀντιληφθέντες τὴν συμμιώδη ἀγνωμοσύνην καί ὑπουλόγητον τῶν Βουλγάρων ἐξεδήλωσαν τὴν ἀγανάκτησίν των διά τῆς «Οὐίρο».

διά μας». Τὰ παιδιὰ μας, ἀγαπητὲ φίλε, ἐπῆγαν νά σώσουν τὴν Γαλλίαν καί τὸ δικὸ σου μέσα στ' ἄλλα, μ' ἓνα πήδημα πρὸς τὸν θάνατον εὐρέθη εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, πυργώνοντας ἔτσι τὴν δόξαν τῆς περιφανοῦς τοῦ οικογενεῖας.

Πρὸ τριῶν ἐτῶν, ὅταν ὁ Ἐρνέστος Ψυχάρης μᾶς παρουσίασε τὰ φιλολογικὰ του πρωτόλογα, ἔγραφα ὅτι ἡ φύσις ἀρέσεται πάντοτε σὲ κάποιαν μυστηριώδη συνέχαιαν φαινομένων τοῦ παρουσιάσθησιν πρὸ πολλοῦ καί προσέθετα πῶς ἦτο θαυμαστά ὠραῖον τὸ ν' ἀνθίζουσαν διαδοχικῶς, νά μαραινόνται καί νά ξαναθίζουσαν εἰς τὴν ἴδιαν γενεάν πλοῦσια τάλαντα, χυμμένα σὲ πρωτόγονον σπέρμα. Ὁ ἕγγονος τοῦ Ρενὰν ἐπέρασσε μεταξύ μας πολὺ ταχέως. Ἀλλὰ πόσον ἢ μὴ διακοπεῖσα ἐμαρμένη του εἶνε ὠραία. Ὁ ἄριστος ἐργὸν τοῦ γηραιοῦ γενάρχου. Ἀγαπᾷ τὸν γέροντα Ρενὰν, τοῦ ὁποῖου τὰ βιβλία μου ἐδείξαν τὰ ὑψηλότερα προβλήματα καί τὰς μεγαλειτέρας ἔξεις τῆς ζωῆς. Χθὲς ἀκόμη ἐμελετοῦσα τὸ ἔργον του εἰς τὴν Φοινικικὴν ἀκτὴν, εἰς τὴν παραλίαν τῆς Σιδῶνος καί κατὰ μέτρον τοῦ Ἀδωνίδος ποταμοῦ. Μεγάλου ἔργον, ἀλλ' ἐστερημένον ἠρωτισμοῦ. Μοταίως ἐξήγησται εἰς τὴν σκέψιν τοῦ Ρενὰν μίαν ὁρμὴν σπυρομένην καί ἄμεσον ἢ τὴν αἰσθησιν πρὸς τὸ φυσικὸς ρυθμικόν. Ὁ Ρενὰν χαρακτηρίζεται ἀπὸ μίαν προσφύλαξιν ἀναμφισβητήτως ὑπερβολικῆν.

Ἴδου λοιπὸν ὅτι τὸ πολεμικὸν αὐτὸ παιδί, ἦλθε νά δικαιώσῃ τὴν μνήμην τοῦ προγόνου. «Ὁ Σωτήρ μου καί ἡ Χαρὰ μου», θὰ εἰπῆ ὁ πρόγονος δεξιούμενος εἰς

και Θεοχάρη, η οποία αναλαμβάνει να ενισχύσει τον θίασον κατά ποικίλους τρόπους και το επιτυγχάνει. Έτσι τότε το Δημοτικόν Θέατρον και αι παραστάσεις του θιάσου έλαβον ζώην, ο κόσμος πλημμυρεί και έν καλλιτεχνικόν κέντρον κινδυνεύον να νεκρωθῆ, ανέζησε χάρη: εις τόν φιλότεχνον ζῆλον της Α. Β. Υ. της Βασιλόπαιδος Ά ίκης.

Η ΔΙΣ ΝΙΚΑ ΔΕΝΔΡΑΜΗ

Η «Ελληνική Επιθεώρησις» με ιδιαίτερον εἰσαγωγίσιον παρουσιάζει εις τούς αναγνώστας της την πρώτην Έλληνίδα αγρονόμον. Έκ πρώτης όψεως η νεαρωτάτη Έλληνίς Δίς Νίκα Δένδραμη κάμει την έντύπωσιν μιᾶς εύφρους κόρης έξ εκείνων, τās όποίας άφθόνοις έχει να επιδείξη η Έλληνική φυλή και μάλιστα η νεωτέρα γενεά. Μόλις όμως ευτυχήσετε να γνωρίσετε επ' όλιγον την πολύτιμον κόρην, αντιλαμβάνεσθε, ότι αντιμετώπιζετε μιάν εξαιρετικήν προσωπικότητα, μιάν προνομιούχον φύσιν. Η Δίς Δένδραμη είνε η άληθινή πρόσκοπος της νεωτέρας Έλληνίδος με την εξαιρετικήν μόρφωσιν, με την σπανίαν ευφυΐαν, με την ίσχυράν θέλησιν, με την άκλόνητον πίστιν εις τās ιδέας της, με τό πρακτικόν πνεύμα και με τό καλλιτεχνικόν της δαιμόνιον.

Παιδίση ακόμη άφηκε τὰ θρανία του Άρσακείου και διψώσα από μάθησιν, άπῆλθεν εις Γαλλίαν καί Βέλγιον. Τέσσαρα έτη ήρκεσαν διά να επιστρέψη με τρία διπλώματα γεωπονικά (Πτηνοτροφίας, Γαλακτοκομίας και Δενδροκομίας), τὰ όποία έλαβε με διακριτικούς βαθμούς και τιμητικά μετάλλια εις ειδικάς Σχολάς των άνωτέρω χωρών. Το βαθύ και έρευνητικόν και φιλοσοφικόν πνεύμα της και η ποιητικωτάτη ψυχή της εύρον εις Γαλλίαν άνεξαντλήτους πηγάς μορφωτικής δυνάμεως και άπεκάλισαν εκείθεν θησαυρόν γνώσεων. Το θέατρον, η μουσική, η άρχαιολογία και η φιλολογία άπετέλεσαν τὰ βάθρα, επ' ών στηρίζεται τό πνευματικόν οικοδόμημα της εξαιρετικής αυτής κόρης, η όποία παρουσιάζει φαινόμενον πνευματικής ίσορροπίας εκ των σπανίων. Με την ιδίαν επιμονήν και υπομονήν, με τόν αυτόν ζῆλον, με τόν αυτόν άνεξαντλήτον ένθουσιασμόν, με την αυτήν άφοσίωσιν, η μελετήρα και άκούσαστος Δίς Δένδραμη εισδύει εις τὰ μυστήρια της ύψηλης Τέχνης όσον και εις τὰ άδυτα της μητρος της. Η μουσική και τό θέατρον ξεκουράζουν τό έρευνητικόν πνεύμα της, τό καταπονηθέν εις μελέτην μακράν άρχαιολογικών και φιλολογικών ζητημάτων και η ποικίλη γεωπονική της μόρφωσις δροσίζει την ψυχήν της έν τη έξερευνησει θεμάτων, άναγομένων εις την ύλικήν πρόοδον της πατρίδος της Κρίνει — και δημοσιεύει τās κρίσεις της ψευδώνυμος η μετιόφρον κόρη — ένα θεατρικόν έργον και άνατέμνει με σπανίαν ψυχολογικήν δύναμιν και τό έργον και την εκτέλεσιν αυτού. Και ένω ψάλλει περιπατών ένα πολωνέζικο κομμάτι, σάς αναλύει εύθως κατόπιν με καταπλήσσοσαν εύχρειαν την ψυχήν του μουσουργού και τὰ αίσθηματά του κρύπτονται μέσα εις τούς τόνους του μουσουργήματός του, και ένω θαιμάζει τās άρχαιολογικάς της γνώσεις, την άκούεις εκκληκτος όμιλοῦσαν περί της σημασίας, την όποιαν θα έχη διά τόν τόπον μας και τās πλουτοπαραγωγικάς δυνάμεις της Ελλάδος η διάδοσις πτηνοτροφικών γνώσεων και η επιστημονική κατεργασία των γαλακτοκομικών ειδών. Και ως επιστέγασμα όλων αυτών μία καλοσύνη και μία ενγένεια ήθους και ψυχής άπέραντος και ένας πόθος άκόμητος διά την καλλιτεχνικήν άνύψωσιν και μόρφωσιν των λαϊκών τάξεων της πατρίδος μας. Μία κόρη τόσο απλή όσον και πολυσύνθετος, ένα πνεύμα ήρεμον αλλά και πολύστροφον και ίκανόν να προσαο-

μιόζεται άκούραστον σε κάθε ώραιον, εύμορφον, εύγενές, ύψηλόν, μιᾶ ψυχή άπαλή, αλλά και θεομιουργός, υπό την πνοήν της όποίας δύναται να καμφθῆ και να σκιρτήσει και να αισθανθῆ και ο πλέον άλύγιστος η άποστεδαροημένος από της ζωής την πάλην και τόν κοινωνικόν άνεμοστρόβιλον...

Αυτήν την έπίλεκτον κόρην παρουσιάζει σήμερα η «Ελληνική Επιθεώρησις» εις τό Έλληνικόν Δημόσιον άτελώς σκιαγραφήσασα την πολυμερή επιστημονικήν και πνευματικήν κατάρτισιν της. Είς τόν φίλον Υπουργόν της Έθνικής Οικονομίας κ. Μιχαλακόπουλον τόν φιλοτίμως μοχθοῦντα υπέρ της πλουτοπαραγωγικής άκμης του Έθνους, έναπόκειται η χρησιμοποίησις της ύπερόχου Έλληνίδος Δεσποινίδος Δένδραμη, της φιλοδουούσης να συντελέση εις την πρόοδον και άκμήν της πατρίδος μας.

Η ΚΑ ΕΥΤΥΧΙΑ ΚΑΜΠΑΝΑΚΗ

Είς τό φουαγιέ του Β. Θεάτρου έδόθη υπό την προστασίαν της Πριγκηπίσσης Έλένης συναυλία υπό της κ. Ευτυχίας Καμπανάκη τη συμμετοχή του Καθηγητού του Ωδείου κ. Σούλτσε και τη συνοδεία της Δος Γεράκη και του κ. Ξανθοπούλου.

Την συναυλίαν διδομένην υπέρ των προσφύγων Μικρασιατών έτίμησαν η Ύψηλή προστάτις και ο Βασιλόπαις Χριστόφορος. Παρήσαν δε πολλά μέλη του διπλωματικού παρ' ημίν κόσμου, και εύρύτατος κύκλος άκροατών εκ της εκλεκτοτέρας αθηναϊκής κοινωνίας.

Η σάλα του φουαγιέ ήτο υπερπλήρης μετά θρησκευτικής δε ειλβετίας ήκούσθη τό γλυκύ και χαϊδευτικόν νανούρισμα που έξήρχετο από τὰ μάγα χείλη της διαπρεπούς έλληνίδος καλλιτέχνιδος Η κ. Καμπανάκη ειςε θριαμβεύτρια της τέχνης. Ίσως δέν συνεπληρώθη ακόμη έτος από της επανόδου της εις Ελλάδα και η άξία της και η Τέχνη της και η μόρφωσις της και τό καλλιτεχνικόν της δαιμόνιον έπεβλήθησαν και εις τ.ύς καλλιτεχνικούς κύκλους και εις την εκτιμώσιν τό πάλιν κοινωνίαν. Είνε τοῦτο άψευδές μυστήριον της ύγιους αντίληψως η όποία εδραιούται εις την Αθηναϊκήν ψυχήν προκειμένου περί των άτόμων που συγκεντρώνουν άληθινά καλλιτεχνικά προσόντα. Σήμερα η κ. Ευτυχία Καμπανάκη είνε μία καλλιτεχνική δύναμις και εύχόμεθα να καταστή και παράγων νέας καλλιτεχνικής ζωής άνταξίας προς τὰ ώραια ιδανικά της και του μεγάλου ένθουσιασμού της. Η συναυλία του Βασιλικού άνέδειξε και πάλιν τὰ εξαιρετικά καλλιτεχνικά της χαρίσματα και επροκάλεσε παταγώδη τὰ χειροροτήματα και άθρόα τὰ συγχαρητήρια των άπειροπληθών θαυμαστών της τέχνης της.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Διανύομεν τόν πέμπτον μήνα της πολεμικής ζωής και από ποιθενά δέν προβάλλει η εικών της πολυποθήτου ειρήνης. Τὰ ένατομύρια των άντιμαχομένων υπό την πίεσιν άφορήτου χειμῶνος εξακολουθοῦν να παλαίουν προς τόν θάνατον και την καταστροφήν. Ο άνθρώπινος όργανισμός, η ψυχή και η φαντασία του άνθρώπου έξωκειώθησαν πλέον προς την άπέραντον σιμφοράν και παρεσχόμεθα όλως άσυνκίνητοι κάθε τραγικήν λεπτομέρειαν που έξορμα από τὰ αίματοβαμμένα πεδία των μαχών. Δέν μας συγκινεί πλέον τίποτε. Η άνθρωπινή ζωή θεωρείται από τούς όλίγους ως τό πλέον εύτελές άντικείμενον και σαταλάτα

μέ καταπλήσσοσαν άδιαφορίαν. Επὶ μετώπων άπέραντων άλληλοσπαράσσονται μυριάδες άνθρωπίνων ύπάρξεων και τὰ πτώματα κατασπείρονται άφθονώτερα από τὰ άμέτρητα περὰ μιᾶς εκατόμβης όρνίθων. Η ποιητική και άμέριμος νεότης παρέχει τό αίμά της, τās σάρκας της, τὰ όνειρά της, τās έλπίδας της, τούς πόθους της θυσίαν εις τόν βομόν της νίκης. Άλλ' η Νίκη είνε άσύλληπτος. Δέν είνε η Νίκη των άρχαίων Έλλήνων. Είνε η περρωτή θεά του νεωτέρου πολιτισμού, την όποιαν ουδεμία δύναμις και ουδεμία προσπάθεια είνε ίκαναί να την συλλάβουν και να την συγκρατήσουν. Οι ίσχυροί της Γῆς, πρό της θελήσεως των όποιον υπέκυπτεν η άνθρωπότης, προκινδυνεύουσι τὰ πάντα διά να κερδίσουν ένα μειδιημα της άσυλληπτου θεάς. Άλλά και αυτή δεσποτική και άπληστος, όσον και Ούτοι, ζητεί πολύ αίμα, ύπερβολικάς θυσίας, άφαντάστους σαραγμούς διά να κλίνη εύνος προς μιάν εκ των άντιμαχομένων ομάδων. Έν τῷ μεταξύ όργιάζει τό πυροβόλον, η λόγχη και η όδισ και κάθε μέσον καταστροφής και κατά χιλιάδας ήμερησίως αριθμοῦνται οι πίπτοντες υπέρ της δόξης και του μεγάλιου της πατρίδος των !!!

Η πολεμική σκηνογραφία και κατά τόν μήνα αυτόν δέν υπέστη καμμίαν μεταβολήν και μόνον η ήλωσις του Βελιγραδίου υπό των Αύστριακών και η πολεμική ενέργεια των Αύστρογερμανικών στρατευμάτων της Σερβίας επέφερε κάποιαν διαταραχήν εις τούς κύκλους των πολεμικών επιχειρήσεων. Και επί πλέον τούτου ήπειλήθη προς στιγμήν και τό βαλκανικόν καθεστώς εκ της παλιμβουλίας της Βουλγαρίας, έπίδικούσης ώφέλη δι' εκδιστικώς μέτρον, όποτε περίλαμπρος Σερβική νίκη κατά της συμμαχικής δυάδος άνέκοψε κάθε όρμην προς άκοπον εκμετάλλευσιν εκ μέρους των ίπποτικών γετόνων μας της δυσχερούς θέσεως της ήρωϊκής συμμαχου μας. Είς 300 χιλιάδας ύπολογίζονται τὰ Αύστρογερμανικά στρατεύματα τὰ νικηθέντα από τούς ήρωϊκούς Σέρβους. Η άνδρεία του Σερβικού Λαού κατεφάνη περίλαμπρος και έστερέωσε την φήμην της ένδόξου αυτής πολεμικής φυλής. Άλλά και του Άγγλικού ναυτικού η έπιτυχία εξάίρεται ως μεγάλης σημασίας. Κατεναυμάχησεν εις τās θαλάσσας της Χιλής την μοίραν των Γερμανικών καταδρομικών και έθύθησε τέσσαρα έξ αυτών.

Κατά τόν μήνα αυτόν εξακολουθεί ο άκήρυκτος πόλεμος της Τουρκίας κατά των Μικρασιατών και Θρακικών, τούς όποιους η νεοτουρκική μαγία ζητεί να έξολοθρεύση διά πυρός και σιδήρου. Και η Έλλάς, ύποχρεωμένη να περιθάλλη τὰ παιδιά της, δέχεται με άνοικτάς άγκάλας τὰ θύματα της Τουρκικής θηροφίας.
Α. Α. Ζ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΛΙΕΓΗΣ

(Έλληνας παρακολουθήσας εκ του πλησίον τός καταστροφάς και την όδύνην του πολέμου και διά τούτο έκφραζόμενος ούτω θριμύως και μετά τόσου πόνου κατά των Γερμανών).

«Ο τιμωτέρος Γερμανός εκλεψεν ένα άλογον»
«Ολλανδική πορομία»

Τό έργατικώτερον μέρος του κόσμου, τό μάλλον φιλόξενον, τό κέντρον τουτο παγκοσμίου βιομηχανίας, τό μικρόν Βέλγιον, ζών ήσυχως υπό τās ώραιότερας συνθήκας της ουδετερότητας, διά τό ότι ούταν ένα μήνα μόλις πρό του Εύρωπαικού πολέμου ο άπισόδοπος βασιλεύς της Πρωσίας διεργήγγυε τὰ ίμάτιά του και έδεικνυε τούς αιωνίως θηγαλέους δόδοντας του

Στρατηγός Φρέντζ.

εις όρους θα έπεχείρουν δήθεν να βιάσουν την ουδετερότητα του, τό Βέλγιον, λέγω, ιδίως αι Ουαλλονοί και αυτοί επ' αρχία δέν είνε πλέον έμψή έν κοιμητήριο άνθρώπων και τέχνης. Αί όρδαί του Κάιζερ έπετέθησαν την 4ην Αύγούστου κατά της άχρωμένης πόλεως της Λιέγης, άπου πρότερον κατέστρεψαν τελείως πάν προστηχόν, οικίας, εκκλησίας και άνδρας και γυναίκας και παιδιά και ζώα των καθ' όδόν μικροπόλεων η χωριών. Άλλ' ήπατήθησαν εις τούς ύπολογισμούς των οι περίφημοι συνάδελφοι των σκανδάλων της «στοργυλής τραπέζης», οίτινες έλεγον, ότι: «οι Βέλγοι στρατιώται είνε σοκολατένιοι, τὰ δε φρούριά των χάριτσ». Οι «σοκολατένιοι» αυτοί στρατιώται δέν ή'αν διάφοροι των έν Θερμοπύλαις τριακοσίων του Λεωνίδα, τὰ δε φρούριά των, διοικούμενα από τόν γενναίον στρατηγόν Λεμάν, άντέστησαν επί μακρόν καταστρέψαντα μέγα μέρος του λησρικού στρατού των τευτόνων. Επὶ τριήμερον οι βάρβαροι έβρομβόδιζον την πυκνώσ και τρωχημένην πόλιν της χαριτωμένης Λιέγης, καταστρέψαντες οικίας και δημόσια οικοδομήματα, πυροπολοῦντες έργοστάσια και φονεύοντες ασθενείς και ύπεργήρους, δηλαδή εκείνους ών αι σωματικά δυνάμεις άπηγόρευον την έν τοῖς ύπογείους μεταφοράν η διαμονήν των, έν οις κατέφευγον άπαντες οι φιλήσυχου και άπαθείς, άλλως τε, κάτοικοι.

Όταν μετά τινας ήμέρας κατόρθωσαν να διέλθουν κατόπιν — εύτυχώς — δεκατισμού τό 165ον πρωσσικόν σύταγμα και μερικοί Ουδάνοι του 10ου, υπό τό έγωϊστί όν άσμα «Deutschland, Deutschland über alles», ύψωσαν επί τῷ ανακτόρου των δικαστηρίων την Γερμανικήν σημαίαν, καί τὰ τὰ φρούρια της Πύλης άνθίσαντο ακόμη. Μετά την κατάληψιν των δημοσίων κτιρίων υπό των δούλων της πρωσσικής στρατοκρατίας, κατωρθώσαμεν να πλησιάσωμεν

μερικούς; τῶν ἀπλῶν στρατιωτῶν καὶ νὰ ἐρωτήσωμεν — μὲ κίνδυνον θανάτου — διατί ἡ ἄφρων κιβέλην αἰσίων κηρύττει τὸν πόλεμον εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως ἐξήγαγον ἐκ τῶν θυλακίων των εἰδικὴν ἔδωσαν μιᾶς βερολινεῖον ἐφημερίδος ἐν ἣ ἀνεγνώσαμεν, ὅτι τὸ μικρὸν Βέλγιον ἐκέρρυτε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς... Γερμανικῆς αὐτοκρατορίας: Οὕτως ἔχει τὸ «πρακτικόν» γερμανικὸν πνεῦμα.

Θεωροῦμεν καθήκον νὰ γράψωμεν μερικὰ χαρακτηριστικὰ γεγονότα, αἵνα συνέβησαν τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ βομβαρδισμοῦ. Τὴν πρωΐαν τῆς 5ης Αὐγούστου εἰσήλθον ἐπ' αὐτοκινήτου δύο «κέρυκες» ἀξιωματικοὶ τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ, οἱ ὁποῖοι διερχόμενοι, διὰ τῶν προστασιῶν ἀπεδοκιμάσθησαν δι' ἀγρίων κραυγῶν, ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς συνηθροισμένων λαοῦ, ἀλλ' οἱ ψευδολογοὶ Γερμανοὶ βαθμοφόροι εἶπον εἰς τὸ Βέλγιον ἐπιτελέσθη, ὅτι ὁ λαὸς ἐχειροκρότει κατὰ τὴν διύβασίν των φ. εντιωδῶς, ἐπιθυμῶν νὰ λήξῃ ὁ τρομερὸς κανονιοβουλισμὸς διὰ τῆς παραδόσεως τῶν φρουρίων. Ἀλλὰ δὲν εἶνε τὸ πρῶτον αἰσχρὸν ψεῦδος τοῦ κράτους τούτου τῶν εὐδῶνων ἐμπορευμάτων. Μετὰ τίνος ὥρας διήρχετο τῆς πόλεως ἕτερον αὐτοκίνητον, φέρον πέντε «ἄγγλους» ἀξιωματικούς, οἵτινες αὐτὴν τὴν φορὰν ἐλευφημήθησαν, τῇ ἀληθείᾳ φρενιτωδῶς, παρὰ τοῦ καλοῦ λαοῦ τῆς Λιέγης. νομίζοντες ὅτι κατέφθινον οἱ σύμμαχοί των, ἀλλ' ὅτι αὐτοκίνητον ἐφθασε πρὸ τῶν γραφείων τοῦ ἐπιτελείου, οἱ ἐν αὐτῷ ἐπιβιβίνοντες «ἄγγλοι» ἀξιωματικοί, ἤρξαντο πυροβολοῦντε: κοιτὰ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῶν, χωρὶς εὐτυχῶς αἱ δολοφονικαὶ σφαιρῶν τῶν μετρησεμένων γερμανῶν νὰ θίξουν τὴν ὑπερασπιστὰς τῆς πατρικῆς γῆς, συλληφθέντων παρὰ τῶν Βέλγων στρατιωτῶν καὶ λαβόντων τὴν ὁδὸν τῆς ἄγουσαν διὰ τῆς μετανοίας! Ἴδου ἕτερον ἡρωϊκὸν μέσον τῆς Γερμανικῆς στρατοκρατίας: ὁ δόλος!

(Ἔπεται συνέχεια)

Πολ. Κ. Χατζηδημητρίου

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

— Δημοτικὸν Θέατρον

Ἐφέτος ἔγιναν ἐπισημότερον τὰ πρῶτα βήματα πρὸς στερέωσιν ἐνὸς χειμερινοῦ θεάτρου μὲ θιάσους Ἑλληνικοὺς εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ὁ θιάσος Ἐνκελ-Παταϊωάννου—νέα ὀπερέττα— ἤρchiσε τὰς παραστάσεις τῆς εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον. Ἡ ἐκλεκτὴ ὀπερέττα ἤρchiσε τὰς παραστάσεις τῆς μετὰ τὸν Ἀρχατογγάνου τοῦ Κάλμαν, μετὰ τὸν ὄρατον τύπον τοῦ Ἀρχατογγάνου βιολιστοῦ καὶ μετὰ τὴν ὡραιοτάτην μουσικὴν του.

Ὅλοι οἱ Ἕλληνες καλῶν οἱ ἀποτελοῦντες τὸν θιάσον τῆς ὀπερέττας πολὺ καλοὶ, εἰς τὰς θέσεις των. Καὶ ὁ κ. Βλαχόπουλος καὶ ὁ κ. Κοφινώτης καὶ ὁ κ. Δαμάσκος. Ἡ Δις Ἐνκελ, ἡ ψυχὴ τοῦ θιάσου εἰς ὅλους τοὺς ῥόλους ἀπαράμυλλος.

Π. ἦν τοῦ Ἀρχατογγάνου, ἐδόθησαν ἐκόμη, ἡ Μπόεμ. ἡ Τραβιάτα καὶ ὁ Κουρεὺς τῆς Σεβίλλης.

— Βασιλικὸν Θέατρον

Ἡ κ. Κυβέλη ἔκαμεν ἐφέτος τὴν ἐμφάνισίν τῆς πρὸ τοῦ Ἀθηναικοῦ κοινοῦ μόνον εἰς ὀλίγας παραστάσεις τὰς ὁποίας ἔδωκεν εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον.

Τὸ Γαμήλιον ἐμβατήριον τοῦ Μπεταῖγ εἶνε τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἔπαιξε τὴν πρώτην ἑσπέραν. Τὸ ἔργον ὀλίγον παλαιόν, — ἐγράφη πρὸ δεκαπενταετίας — προκαλεῖ ἐν τούτοις ὀβίστην τὴν συγκίνησιν, διότι παριστάνει τὴν λεπτότητα τῆς γυναικείας ψυχῆς. Ἡ

κ. Κυβέλη ἀτεδῆχθη καὶ πόλιν ἂ ταξία ἑαυτῆς. Τὸ δεύτερον ἔργον ἦτο τοῦ Μπράκκο ὑπὸ τὸν τίτλον τὸ «Τέλος τοῦ ἔρωτος». Καὶ εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ἡ Ἑλληνικὴ καλλιτέχνης ἔδειξεν ὅλα τὰ φυσικά της χαρίσματα καὶ κίεκτησε μὲ τὴν χάριν καὶ τὴν ἀγέλειάν της.

Ἡ Ἀθῶνα Ἀμαρτωλῆ — Ὑπὸ τὸ γνωστὸν ψευδώνυμον τοῦ κ. Μάγκου Μαροῦ ἔδωκεν καὶ ἐφέτως ὁ πρίγκιψ Νικόλαος νέον ἔργον εἰς τὸ θέατρον τὴν «Ἀθῶνα Ἀμαρτωλῆ». Τὸ ἔργον βασίζεται εἰς τὸ ἀκούσιον ἀμάρτημα τῆς μητρὸς καὶ ἐκπαῖ εἰς τὴν ἀθῶνα κεφαλὴν τῆς κόρης: Ἀληθῶς δραματικὰ εἶνε δὺ ἐπεισόδιον. Ἡ διήγησις τῆς μητρὸς, καὶ ἡ στιγμή διὰ τὴν ὁπίαν ἡ κόρη ἀπέρχεται ἀπὸ τὸν ἀγαπώμενον τὴν ἀπόφασιν τῆς αὐτοκτονίας της.

Τὸ ἔργον ἔχει βίαιαν πατριωτικὴν. Καὶ εἶνε πολὺ χαρακτηριστικόν ὅτι ὁ ὑψηλὸς συγγραφεὺς ἐκπῶν ὅλον τὸ μῖσός του κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς φυλῆς μας, διδάσκει μὲ ὀλην τὴν πνευματικὴν του ῥώμην, ποῖα πρέπει νὰ εἶνε τὰ αἰσθηματὰ μας διὰ τοὺς πρῶην συμμάχους μας.

Ὡς ἔργον ἡ «Ἀθῶνα Ἀμαρτωλῆ» ἀποδεικνύει πόσον καλὰ γνωρίζει τὴν σκηνὴν ὁ ἐκλεκτὸς συγγραφεὺς, πόσον γνωρίζει τὸ βάθος τῆς γυναικείας ψυχῆς, καὶ πόσον φωτεινὰς ἰδέας εἰξεύρει νὰ σκορπίῃ εἰς τὰ ἔργα του.

Ὁ θιάσος ἔπαιξε τελείως καλὰ. Ἡ Κυβέλη, — ὁποία ὑπεδύθη τὸν ῥόλον τῆς μητέρας — ἠθέλησε νὰ χάρισθαι στιγμὰς ἀπειροχρότων συγκινήσεως μὲ τὸ κλάμμα της καὶ μὲ τὰ σφιγκτὰ της χεῖλι, μετὰ ὁποῖα ἐξήτει νὰ ἐξωτερικεύσῃ τὸν ἐσωτερικὸν της πόνον.

Καὶ τὸ κατώρθωσεν.

Μὲ τὸ «Καρναβίλι τῶν Παιδιῶν» ἔκλεισε τὰς παραστάσεις τοῦ θιάσου τῆς Κυβέλης, ὅστις καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Πάτρας ὅπου θὰ παραμείνῃ περὶ τὰς εἰκοσιν ἡμέρας.

Θιάσος Κοτοπούλη. — Ὁ θιάσος τῆς Δεσποινίδος Κοτοπούλη ἔδωκεν σειράν παραστάσεων εἰς Βῆλον. Ἦδη πρόκειται νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Κρήτην, ὅπου θὰ παραμείνῃ περὶ τὸν μῆνα.

— Τὰ τρία μονόπρακτα

Τὸ χεῖμα ἐνὸν θέατρον ἤρchiσε νὰ λαμβάνῃ κάποιαν ζωὴν ὀφειλομένην εἰς τὰς εὐγενεῖς προσπάθειας τῆς κ. Κυβέλης ἡ ὁποία δὲν ἐδίστασε μακρὰν σειράν παραστάσεων ν' ἀναλάβῃ εἰς τὸ Βασιλικὸν κατὰ τὸν ὀφειλομένον ἡδὴ μῆνα.

Καὶ ὄχι μόνον ζωὴν ἀλλὰ καὶ κάτι πλέον τούτου. Τὸ χειμερινὸν θέατρον ἤρchiσε νὰ προκαλῆ τὴν διαφέρειν. Ἡ διδασκαλία ἔργων Ἑλλήνων συγγραφέων διὰ πρώτην φορὰν διδασκόμενον μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ ἕνα βῆμα προόδου διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ παρ' ἡμῖν θεάτρου. Τὸ ἡγεμονικὸν παράδειγμα τοῦ Βασιλόπουλου — Συγγραφεὺς εὖρε μιμητὰς καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἐδόθησαν ὑπὸ τῆς κ. Κυβέλης τρία νέα ἔργα, τρία μονόπρακτα ὀφειλόμενα εἰς τὴν κ. Σακελαρίου, εἰς τὸν κ. Γ. Κορομηλῆν καὶ εἰς τὸν κ. Κολοκοτρώνην.

Συνειδητοῦμεν εἰς τῆς φιλολογικῆς βραδείας τοῦ θέρους τὸ κοινόν μας ἐνόμισεν ὅτι θὰ εὖρη ἀρκετὸν ἐνδιαφέρον καὶ ἐσπενσεν ἀθρόον. Καὶ δὲν ἠτατήθη.

Τὰ ἔργα ὑπεβίβησαν ἰδιαίτητα δὲ τὸ «Κλειδί» τὸ ἔργον τοῦ κ. Κορομηλῆ, γραμμένον μὲ τέχνην καὶ μετὰ ἐμπνευσιν ἐπροκάλεσεν ἀθρόα τὰ χειροκροτήματα καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ ἀκροατηρίου.

Ἐκτὸς ὅμως τῆς κ. Κυβέλης καὶ ἡ Δις Κοτοπούλη ἐπωφεληθεῖσα τῆς ὀλιγομέρου ἐνταῦθα διαμονῆς της, ἔδωκεν παραστάσεις τινὰς εἰς τὸ Πανελλήνιον παραολοθηθῆναι, πάντοτε ἐκλεκτοῦ πολλοῦ κόσμου. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπῄξε καὶ τὴν Φραγκίσκα Ντὰ Ρίμινι.

**ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
ΑΓΓΛΙΑΣ, ΓΑΛΛΙΑΣ, ΚΑΙ ΡΩΣΣΙΑΣ**

Ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἑξῆς σκάφη.

- α'.) Θωρηκτὰ τῆς γραμμῆς 58, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 18 ντραϊντωτ, ἐκτοπίσματος ἐν ὄλῳ 980,950 τόννων.
- β'.) Θωρηκτὰ καταδρομικὰ 43, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 9 ὅμοια περίπου μετὰ τὰ θωρηκτὰ ντραϊντωτ, καλούμενα δὲ καταδρομικὰ μάχης ὡς λαμβάνοντα μέρος μετὰ τῶν ἰσχυροτάτων θωρηκτῶν εἰς τὰς ἐκ παρατάξεως ναυμαχίας, ἐκτοπίσματος ἐν ὄλῳ 600,700 τόννων.
- γ'.) Καταδρομικὰ 89.
- δ'.) Ἀντιτορπιλλικὰ 260.
- ε'.) Τορπιλλοδόλα 29.
- στ'.) Καταδύόμενα 87.

Καὶ τὰ ἑξῆς πυροβόλα. Πυροβόλα βαρῆα καὶ μέσα τῶν θωρηκτῶν τῆς γραμμῆς καὶ τῶν θωρηκτῶν καταδρομικῶν. 104 τῶν 343 χιλιοστῶν, 300 τῶν 305 χιλιοστῶν, 8 τῶν 254 χιλιοστῶν, 130 τῶν 234 χιλιοστῶν, 98 τῶν 190 χιλιοστῶν, 734 τῶν 150 χιλιοστῶν, ἦτοι τὸ ὅλον 1374 βαρῆα καὶ μέσα πυροβόλα. Ταῦτα πάντα δὲ ἐκσφενδονίζον ἐκ τῆς πλευρᾶς εἰς ἐκάστην ὁμοθροντίαν βλήματα βάρους 212 τόννων. Δεδομένου δὲ, ὅτι τὰ μὲν πυροβόλα τῶν 343 καὶ 305 χιλιοστῶν βάλλουν μίαν βολὴν εἰς ἕκαστον λεπτόν, τὰ δὲ λοιπὰ δύο ἕως τρεῖς βολὰς, ἔπεται ὅτι ἐντὸς δέκα λεπτῶν τὰ ἀγγλικά θωρηκτὰ καὶ θωρηκτὰ καταδρομικὰ ἐκσφενδονίζον βλήματα βάρους χιλιάδων τόννων. Πρέπει ἐπίσης νὰ σημειωθῆ, ὅτι ἡ ἐπιτυχία τῆς βολῆς τοῦ πυροβολικοῦ εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Ναυτικὸν ἀνερχεται, κατὰ μέσον ὄρον, εἰς 50 τοὺς ἑκατόν.

Ὁ Γαλλικὸς στόλος ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἑξῆς σκάφη

- α'.) Θωρηκτὰ τῆς γραμμῆς 23, ἐκ τῶν ὁποίων 1 ντραϊντωτ καὶ 6 περίπου ντραϊντωτ, ἐκτοπίσματος ἐν ὄλῳ 320,930 τόννων.
- β'.) Θωρηκτὰ καταδρομικὰ 22, ἐκτοπίσματος ἐν ὄλῳ 215,040 τόννων.
- γ'.) Καταδρομικὰ 9.
- δ'.) Ἀντιτορπιλλικὰ 87.
- ε'.) Τορπιλλοδόλα 159.
- στ'.) Καταδύόμενα 55.

Καὶ τὰ ἑξῆς πυροβόλα. Πυροβόλα βαρῆα καὶ μέσα τῶν θωρηκτῶν τῆς γραμμῆς καὶ τῶν θωρηκτῶν καταδρομικῶν.

114 τῶν 305 χιλιοστῶν, 8 τῶν 274 χιλ. 72 τῶν 240 χιλ., 102 τῶν 194 χιλ., 198 τῶν 164 χιλ., καὶ 279 τῶν 140 χιλιοστῶν, ἦτοι τὸ ὅλον 773 βαρῆα καὶ μέσα πυροβόλα, ἐκσφενδονίζοντα ἐν συνόλῳ ἐκ τῆς πλευρᾶς τῶν πλοίων εἰς ἐκάστην ὁμοθροντίαν βλήματα βάρους 68 τόννων.

Ὁ Ρωσικὸς στόλος ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἑξῆς σκάφη.

- α'.) Θωρηκτὰ τῆς γραμμῆς 4, ἐκτοπίσματος ἐν ὄλῳ 62,300 τόννων.
- β'.) Θωρηκτὰ καταδρομικὰ 6, ἐκτοπίσματος ἐν ὄλῳ 65,200 τόννων.
- γ'.) Καταδρομικὰ 6.
- δ'.) Ἀντιτορπιλλικὰ 78.
- ε'.) Τορπιλλοδόλα 15.
- στ'.) Καταδύόμενα 12.

Καὶ ἀπὸ τὰ ἑξῆς πυροβόλα. Πυροβόλα 16 τῶν 305 χιλιοστῶν, 4 τῶν 254 χιλ., 50 τῶν 203 χιλ. καὶ 92 τῶν 150 χιλ., ἦτοι τὸ ὅλον 162 πυροβόλα βάλλοντα βλήματα βάρους 11 περίπου τόννων.

**ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΜΟΣΤΗΝ**

Τὸ ἐπιδοθὲν εἰς τὸν Ἀρμοστὴν ὑπόμνημα τῶν Κυπρίων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἐντιμότητε,

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου καὶ οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ ἐρμηνεύοντες τὸ φρόνημα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου ἐπὶ τῇ ἐπισήμῳ ἀγγελίᾳ τῆς προσαρτήσεως τῆς πατρίδος ἡμῶν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Κράτος δευτεροῦ τῆς εὐκαιρίας κατὰ πρῶτον νὰ διαπιστώσωμεν τὰ αἰσθητὰ συμπαθείας καὶ τιμῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς γῆσου πρὸς τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα, ὃν προκληθεῖσαι ἀνέλαβον ἡ Μεγάλη Βρετανία καὶ αἱ σύμμαχοι αὐτῆς: Δυνάμεις, ἀγῶνα πολιτισμοῦ ὃν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν αὐτῶν ἀγωνίζονται ἐναμίλλως λαοὶ ἐξ ὅλων τῶν ἠπειρῶν, ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θεοσκεύματος, ἀγῶνα σκοποῦντα τὴν ἐδραϊώσιν τῆς εἰρήνης καὶ πρὸ ὁδοῦ ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τῆς καθιερώσεως ὡς ὑπεράτης ἠθικῆς ἀρχῆς διεπούσης τὰς ἐθνικὰς σχέσεις, τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῶν λαῶν, ὁσονδήποτε μικρὰν καὶ αἱ κατέχουσιν οὗτοι ὑπὸ τὸν ἥλιον θέσιν. Καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον τῆς Μ. Βρετανίας καὶ τῶν συμμάχων αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν, πρὸς ἡμᾶς τεινέως ἀρμύζεται τὸ Ἑλληνικὸν πολιτικὸν πνεῦμα, πρὸς ὃ ἰδιαιτέρως ἡμεῖς οἱ Κύπριοι μετ' εὐδῶν ἐπιβῶν ἀποβέβηται, ὑψίστην θὰ εἰσέρῃ τιμὴν ἡ Κύπρος νὰ συνεισφέρῃ καὶ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἡμεῖς τὸν τρόπον τὴν ἐπιτιμῆς συμβολὴν πεποικιλῆται ὅτι συμβάλλει εἰς κοινὴν τοῦ πεποικισμένου κόσμου ὑπόθεσιν.

Ὑπὸ τὸ κράτος τοιούτων ἀντιλήψεων καὶ συνεισθημάτων ἐπιθυμοῦμεν, Ἐντιμότητε, νὰ διερμηνεύσωμεν τὰ αἰσθητὰ χαρὰς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου διὰ τὴν τελειωκὴν ἀπαλλαγὴν τῆς πατρίδος ἡμῶν ἀπὸ τῆς τοιροικῆς κυριαρχίας καὶ νὰ δηλώσωμεν ὅτι πρὸς τὴν ἐκ τῶν πολεμικῶν περιστάσεων γυνομένην μεταβολὴν ἐ τῷ πολιτικῷ καθεστῶτι τῆς γῆσου ἀποβλέπομεν ὡς πρὸς τὸν ἔσχατον καὶ προσωρινὸν σταθμὸν τὸν ἀγῶνα πρὸς ταχέαν καὶ ὀρθοτικὴν ἱσκατάστασιν τῆς πατρίδος ἡμῶν, τούτεσι πρὸς τὴν ἔσχατον αὐτῆς: μετὰ τῆς ἐλευθερίας Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, εἰς ὃ δικαιοδικῶς ἀήκει καὶ ὄπρ προφύρσεται νὰ συνεχίσῃ ἐν Κύπρῳ τὰς εὐγενεῖς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας καὶ ἰσοπολιτείας.

Ἐπὶ τούτοις, Ἐντιμότητε, διατελοῦμεν μετὰ πάσης τιμῆς. (ὕπ.) Ὁ Κύπρου Κύριλλος, Π. Κωνσταντινίδης, Θ. Θεόδωρος, Α. Λιασίδης, Ι. Οικονομίδης, Ι. Κυριακίδης, Ε. Χατζηγιάννου, Δ. Εὐάγγελος, Νικ. Κλ. Λαγίτης καὶ Εὐγ. Ζήνων. Πρὸς τὸν Ἐντιμότητον ὑπογράφον ἐπὶ τῶν Ἀποικίων κ. Λούην Χάρκουρι

**ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ
ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΦΡΑΙΟΤΗΤΟΣ**

Αἱ γυναῖκες ἐθεώρησαν πάντοτε, καὶ δικαίως, ὅτι τὸ τοῖχοςμα καὶ αἱ τρίχες, αἱ περιτταὶ καὶ ἀνευ χάριτος, αἵτινες φύονται παλλὰς ἀφθῶνας ἐπὶ τῶν μερῶν τοῦ προσώπου ἢ τοῦ σώματος, προσοδίδουσιν εἰς αὐτὰς ἐξωτερικὸν ἀνδρικὸν καὶ λίαν δυσάρεστον καὶ εἶνε οἱ κύριοι ἐχθροὶ τῆς γυναικείας ὡραιότητος.

Εἰς τὴν ἐποχὴν μας ἡ καταστροφὴ τῶν τοιχῶν καὶ ἀπομύλων τῶν μερῶν, ἐνθα φύονται, κατέστη εἰκόλωστα εἰς τὰς κομψομένους, χάρις εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ψιλῶν τῶν προϊόντων τούτων, τὰ ὁποῖα

καταστρέφουσι τὸ τρίχωμα, προσβάλλουσι τὰς ρίζας τῶν τριχῶν καὶ τὰς ἐξαφανίζουσι διὰ παντός.

Συνιστῶμεν μεγάλην σύνεσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν προϊόντων τούτων, διότι ὑπάρχουσι πολλὰ ἐκ τούτων παρασκευασμένα ἐξ ἀσβέστου ἢ θειωτοῦ, τὰ ὅποια ἐρεθίζουσι καὶ καταστρέφουσι μετὰ τοῦ τρίχου καὶ τὸ δέριμα, ἢ προκαλοῦσι δηλητηριάσεις καὶ ἐγκαύματα τῆς ἐπιδερμίδος· ἐννοεῖται, ὅτι ταῦτα δύνανται νὰ ἔχωσι δυσσεστοὺς συνεπείας.

— ΨΙΜΜΥΘΙΑΣΙΣ

Ὑπάρχουσι γυναῖκες προνομιούχοι, τῶν ὁποίων ἡ γοητευτικὴ σάρξ, ἢ ἔξοχος ὠραιότης, δὲν ἔχουσι ἀνάγκην οὐδενὸς τεχνιτοῦ μέσου· ἢ βελουδινή ἐπιθερίτις τῶν φαίνεται ὡς νὰ ἔχη λάβει ὅλους τοὺς θησαυροὺς τοῦ οὐρανοῦ· δι' αὐτὰς ἡ ψιμμυθίασις δὲν θὰ ἔκαμει ἄλλο, ἢ μόνον θὰ κατέστρεφε τὸ ἔργον τῆς φύσεως.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ὅλαι αἱ γυναῖκες δὲν εἶνε προνομιούχοι, ὀφείλουσι νὰ διορθῶνται τὴν λήθην τῆς φύσεως, καταφεύγουσαι εἰς μέσα τεχνητὰ, τὰ ὅποια ταῖς δίδουσι τὴν φαινομενικὴν, πλὴν γοητευτικὴν ὠραιότητα.

Τὸ κύριον σημεῖον τῆς περιουτήσεως τῆς ὕψους καὶ τῆς ὠραιότητος εἶνε νὰ μεταχειρίζονται πάντοτε προϊόντα ἀπολύτως ἀβλαβῆ καὶ τελείως ἀγνά.

Εἶναι προφανὲς καὶ ἕκαστος ἐνκόλως ἐννοεῖ ὅτι οὐσίαι κανστικαὶ καὶ δηλητηριώδεις, εἰσερχόμεναι διὰ τῶν πόρων, ἔχουσι θλαβεράν ἐπίδρασιν, οὐδεμίαν δὲ τις ὀφείλει νὰ περιμένῃ ἐξ αὐτῶν ὠφέλειαν. Ἐπομένως καὶ διὰ τῆν ψιμμυθίασιν, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην περιουτήσιν τῆς ὠραιότητος, αἱ κυρίαί προέπει νὰ ἴναι ἀπαιτητικώταται ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκλογὴν τῶν προϊόντων τῶν ὁποίων θὰ κάμωσι χρῆσιν.

— ΜΙΛΤΩΜΑ (εἶδος ψιμμυθίασεως)

Τὸ μέσον τοῦτο εἶνε ἀποτελεσματικώτατον καὶ λίαν ἐν χρήσει εἰς ὅλας περιστάσεις, καθ' ἃς θέλει τις νὰ δώσῃ εἰς τὸ πρόσωπον καὶ εἰς τὸ δέριμα ἀμέσως ὠραιότητα καὶ νὰ τὸ καλλύῃ ἐν μιᾷ στιγμῇ, νὰ κρύψῃ δὲ ὅλα τὰ ἐλαττώματα ἢ τὰς τυχόν παθήσεις, ὡς π. χ. ρυτίδας, κηλίδας, ἐρυθρόματα, χροῦμα ὠχρὸν, ἢ ἴπωχρον κλπ.

Τὸ μιλτώμα εἶνε καταλλόλοτον διὰ τὰ θέατρα, τοὺς χορούς, τὰς ἐσπερίδας, καθ' ὅτι μεταδίδει στιγμιαίως εἰς τὸ πρόσωπον, εἰς τοὺς βραχίονας καὶ τὸνλαιμὸν λευκότητα μαρμαρίνην. Ἐν πάσῃ ὁμῶς περιπτώσει συμβουλευόμεν εἰς τὰς θελτικὰς ἀναγνωστρίας μας νὰ μὴ καταχωρῶνται πολὺ οὔτε τῆς συνήθους ψιμμυθίασεως, οὔτε τοῦ μιλτώματος, διότι ταῦτα κατ' ἀνάγκην κουράζουσι καὶ ἐνίοτε καταστρέφουσι τὸ δέριμα.

Δι' οἰαδήποτε οὐσίας καὶ ἂν ἐγένετο τὸ μιλτώμα, ξηρᾶς ἢ παχείας, πρέπει αὐτὴ ν' ἀφαιρεθῆ δι' οὐσίας λιπαρᾶς, διὰ βουτύρου τοῦ κακοῦ ἢ καλῆς κολκρέμης. Μετὰ τὸ καθάρισμα πρέπει νὰ τίθηται ἐπὶ τοῦ προσώπου ὀλίγη κρέμα ἢ ὑγρὸν δροιστικόν. Οἱ βραχίονες καὶ οἱ ὦμοι πρέπει νὰ πλύνωνται μὲ σαπουνάδαν.

— Η ΡΙΣ

Ἡ πρώτη φροντίς, τῆς ὁποίας ἔχει ἀνάγκην τὸ ὄργανον τοῦτο, εἶνε αἱ ρινικαὶ κοιλότητες νὰ εἶνε ἐντελῶς ἐλευθέραι καὶ ἀπληγαμέναι πάσης ἀκαθαρσίας· διότι, ὡς γινώσκομεν, ἡ ρίς ἔχει σπουδαίαν ἀποστολὴν ἐν τῇ ἀναπνοῇ. Πρὸς καθαρισμὸν λοιπὸν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς ρινὸς εἰσπνέομεν καθαρὸν θερμὸν ὕδωρ, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ δροσίῃ τὸ τριχοειδὲς πλέγμα, τὸ καλύπτει τὸ ἐσωτερικὸν διάφραγμα.

Ἡ ρίς ὁμῶς εἶνε πολλὰκις ἢ ἔδρα παθήσεών τινων, ὡς σπειρίων καὶ ἐρυθριμάτων, συμφορήσεων καὶ ἄλλων, αἵτινες βλάπτουσι καθ' ὑπερβολὴν τὴν ἁρμονίαν τοῦ προσώπου. Πρὸς θεραπείαν τούτων ἐνδείκνυνται πλύσεις τῆς ρινὸς καὶ κρέμαι διαλυτικαί, χωρὶς νὰ λησημονηθῇ, ὅτι ἡ διαίτα τῆς τροφῆς καὶ τὰ καθαρτικα-

κά εἶνε ἀναγκαῖα, καθ' ὅτι συχνότατα αἱ παθήσεις αὗται ἔχουσι ἀφορητὴν αἰτίαν ἐσωτερικᾶς. Ἐὰν ὑπάρχῃ κανὲν σπειρίον δυσσεστον προξενῶν φλόγωσιν τοῦ λεπτοῦ τούτου ὄργανου, συνιστῶμεν τὰς πλύσεις μὲ ὕδωρ μολόχης καὶ μήκωνος (παπαρούνας)· δι' αὐτῶν ταχέως θὰ ἐξαλειφθῇ πᾶν ἴχνος φλογώσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ σχῆμα, τὸ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐλαττωματικὸν τῆς ρινὸς, τὸ ὁποῖον τόσον συχνᾶ ἀσχημίζει τὸ ὠραιότερον πρόσωπον, εὐρον πρό τινος καιροῦ μέσον πρὸς διορθῶσιν αὐτοῦ διὰ τῆς ρινοπλαστικῆς ὁπότε προσλαμβάνει ἢ δύσμορφος εἰς σχῆμα εὐπρεπές. Τὸ Ἰνστιτούτον τῆς Ὑγιεινῆς τῆς Ὁμοιοπαθείας ἔχει ὠραίαν συλλογὴν ἐργαλείων καὶ ἐιδικῶν ἐπιδέσμων, οἱ ὅποιοι χρησιμεύουσι νὰ δίδωσι τύπον, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὴν ρίνα, τὰ δὲ ἀποτελέσματα τῶν ὑπερβαίνουσι τὰς προσδοκίας.

— ΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙ

Οἱ ὠραῖοι ὀφθαλμοὶ εἶνε ἡ πολιτισμότερα στολὴ τοῦ γυναικείου προσώπου. Τί θὰ ἴητο ἡ ὠραιότερα μορφή ἀνεῦ τῶν δύο ἐλκυστικῶν κορῶν τῶν ὀφθαλμῶν, ἀληθινῶς καθρέπτου τῆς ψυχῆς, δι' ὧν ἐρμηνεύονται αἱ μυστικώτεροι σκέψεις καὶ τὰ αἰσθήματα. Οἱ ὀφθαλμοὶ εἶνε ὄργανον ἐξαιρετικῶς λεπτόν, εἶνε οὐχὶ μόνον τὸ στόλισμα τοῦ προσώπου, ἀλλὰ προσέτι καὶ ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς· εἶνε οἱ ὁδηγοὶ τοῦ σώματος φανοὶ ζωντανοὶ φωτίζοντες τὴν μηχανὴν καὶ ὅταν ἡ ὕψις σβεσθῇ τότε τὸ ζῶν πλάσμα περιβάλλει τὸ σκότος τοῦ τάφου.

Τὸ σχῆμά των εἶνε ἀμετάβλητον, δὲν δυνάμεθα οὐδεμίαν νὰ ἐπιφέρωμεν ἀλλαγὴν ἢ θεραπείαν εἰς αὐτὸ, δὲν δυνάμεθα προσέτι νὰ μεγαλώσωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς, παρὰ μόνον ὑπογραμμίζοντες διὰ μέλανος σώματος τὴν διαχωριστικὴν γραμμὴν, ὁπότε δίδομεν εἰς αὐτοὺς τὴν ὄψιν ἄλλου σχήματος.

Ὅπως δὲν δυνάμεθα ν' ἀλλάξωμεν καὶ τὸ χροῦμα τῶν ὀφθαλμῶν μας. Δυνάμεθα μόνον ν' ἀδῆσῶμεν τὴν ἐκφραστικὴν των ἔντασιν, καθιστῶντες αὐτὴν ζωηροτέραν, περιεκτικωτέραν καὶ σταθερωτέραν, καὶ νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ποῖαν τινα λάμπην καὶ ζωηρότητα διὰ δροιστικῶν ὑγρῶν, ἐιδικῶς παρασκευαζομένων διὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλων μέσων, δι' ὧν ἐπιτυγχάνομεν τὸ νὰ φῶνται αἱ βλεφαρίδες.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΟΥ

Τὸν τίτλον τοῦτον φέρει νέον ἔργον τοῦ κ. Μ. Δ. Βολονάκη, Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἀρτίως τεθὲν εἰς κυκλοφορίαν, ἀποτελοῦν δὲ δευτέραν ἐκδοσιν μετὰ πλείστον βελτιώσεων καὶ προσθηκῶν.

Σκοπὸς τοῦ ἔργου, καθ' ὃ αὐτοὺς ὁ συγγραφεὺς ἐκφράζεται ἐν τῇ εἰσαγωγῇ αὐτοῦ, εἶναι ἡ ἀμόρφωσις ἀγαθῶν πολιτῶν, κοινωνῶν τῆς ἑαυτῶν πολιτείας διὰ τῆς μεταδόσεως γενικῶν γνώσεων περὶ τοῦ δικαίου, τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς εὐημερίας, τῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τοῦ πολίτου καὶ τῶν θεσμῶν τοῦ οἰκείου πολιτεύματος. Ἐκ τῆς διατυπώσεως ταύτης καθίσταται φανερὰ ἡ τε θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ τοῦ ἔργου σπουδαιότης, ὥστε πληρέστατα νὰ δικαιολογηθῇ πᾶσα μετ' ἐπιστάσεως μελέτη καὶ ἀνάλυσις αὐτοῦ.

Ἐν πρώτοις ὁ τίτλος τοῦ ἔργου πιστῶς ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ. Τὸ μάθημα, ὅπερ οἱ ἔθνοι ὀνομάζουσιν Ἐνστορευθῆναι παιδείαν, Ἐνστορευθῆναι αἰθίκα, Βοιερζεοκιοῦντε κλπ., καλεῖ ὁ συγγραφεὺς ἀγωγὴν τοῦ πολίτου, ὅχι βεβαίως μεταφράζων πιστῶς τὰς λέξεις, ἀλλ' ἐρμηνεύων τὸ πνεῦ-

μα καὶ ἀποδίδων πληρέστερον ἢ αἱ λέξεις τὸν σκοπὸν, δι' ὃν διδάσκονται ὅμοια μαθήματα ἐν τοῖς ἑθνοῖς σχολείοις. Ἐκαστον τῶν ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις διδασκομένων μαθημάτων, μεταδίδον ὠρισμένας γνώσεις, ἔχει καὶ ἴδιον προορισμὸν, ὡς καλλιεργοῦν ὠρισμένην ψυχικὴν ἢ διανοητικὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀτόμου, διὰ δὲ τοῦ συνόλου τῶν μαθημάτων ἐπιτυγχάνεται ἡ παμμορῆς ἀνάπτυξις τοῦ ἀνθρώπου, λαμβανομένου ὡς ἀτόμου, κατὰ τὰς διαφορὰς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ ἀπαιτήσεως.

Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μαθημάτων τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπαχθῆ μάθημα, ὅπερ προϋποθέτει μὲν τὴν ἐν λόγῳ ἀνάπτυξιν, λαμβάνει δὲ τὸν ἐκπαιδευόμενον ὅχι ὡς ἄτομον, ἀλλ' ὡς πολίτην, ὡς μέλος δηλονότι ἀναπόσπαστον τῆς πολιτείας, ἐν ἣ ἔζη Ὑπάρχει ἕτερα κατηγορία μαθημάτων, αἵτινα ἐξετάζουσι τὸν ἀνθρώπον ὡς πολίτην, ὅποια π. χ. ἡ ἠθικὴ, πραγματευομένη καὶ περὶ καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων, τὸ «Ἰσχύον δίκαιον», ἢ «πολιτικὴ οἰκονομία», καὶ ἄλλα ἀναφερόμενα εἰς τὴν διοίκησιν καὶ ἱστορίαν τῆς πολιτείας, καὶ ἄλλα ἀποβλέποντα εἰς μεταδόσιν ὠρισμένων πρακτικῶς ὀφελίμων γνώσεων.

Ὁ κ. Βολονάκης κρίνων καὶ τὸν ὕψ' ἐκάστου τοῦ τῶν ἐπιδικωκόμενον σκοπὸν μονομερῆ, κατῶρθωσε παραλαβῶν ἐξ αὐτῶν τὰ οὐσιωδέστερα καὶ ἀναγκαϊότατα, νὰ ἀποτελέσῃ ἐνιαῖον σύγγραμμα ἐξετάζον τὸ ἄτομον ἀπὸ πασῶν ἀνεξαιρέτως τῶν ἀπόψεων, ἀφ' ὧν δύναται νὰ ἐξετασθῇ τοῦτο ὡς μέλος τῆς πολιτείας. Καὶ εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ τοῦτο προσφυστάτα ἔδωκε τὴν προσωνυμίαν «Ἀγωγή τοῦ πολίτου», ἀντὶ πολιτεολογία ἢ τί ἄλλο, γενόμενος αὐτὸς πρώτος εισηγητῆς τοῦ μαθήματος τούτου ἤδη πρὸ δεκαπενταετίας ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις τῆς Κύπρου καὶ ἐξ αὐτῆς ἐν Κρήτῃ.

Ἐνεκα τοῦτου τὸ σύγγραμμα ἐμφανίζει, ὡς καὶ ὁ κριτικὸς θέλει δεῖξαι λόγος, οἰονε λογικὸν τὸ ἀρχατοῦρον οἰκοδόμημα, ἄρτιον μὲν ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ, τὰ δὲ μέρη ἁρμονικῶς ἔχον διατεταγμένα καὶ στεροῶς πρὸς ἄλληλα συνδεδεμένα, τῆς δὲ λογικῆς οὐδαμῶς ὑπολείπεται καὶ ἡ ψυχολογικὴ ἐνότης τοῦ ἔργου. Ἡ ἐν τῇ συνειδήσει τῆς σπουδαίσεως νεολαίας καὶ παντὸς ἀναγνώστου ἔξαρσις τῆς ἐθνικῆς ἰδέας καὶ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ἐθνικοῦ συναισθήματος, ἐκ διαφορῶν ἀφορμῶν καὶ εἰς διαφορῶν τοῦ ἔργου τόπους παρεμβαλλόμενα, ἐκπροσωποῦσιν οἰονε τὴν πνοὴν τῆς ζωῆς αὐτοῦ· ὁπότε δὲν πρόκειται πλέον περὶ πολίτου παντός συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ὅσοι θὰ ἐφαίνετο ὁ γενικὸς προορισμὸς τοῦ βιβλίου, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦτο περὶ τοῦ συγχρόνου Ἑλληνικοῦ πολίτου μετὰ τῆς σπουδαίας αὐτοῦ ἱστορίας καὶ τοῦ μεγάλου παρελθόντος, μετὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ καταστάσεως καὶ τῶν ἀναγκῶν, μετὰ τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ καὶ τῶν μελλουσῶν ἐλπίδων. Αἰσθητὴν εἰκόνα τῶν ἰδεῶν τούτων καὶ ἐλπίδων θέλων νὰ παρουσιάσῃ ὁ συγγραφεὺς ἐκόσμησε τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ διὰ εἰκόνας, αἵτινες καὶ ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν καὶ ἐκάστη συμβολίζουσι τὰ ἱερώτερα πρὸς ἔθνη τῆς νεολαίας ἐνθουσιασμῶν ἐλατήρια. Παρατίθεται ἡ εἰκὼν τοῦ ἐθνομάρτυρος Βασιλέως Γεωργίου, ἢ τῆς Α. Μ. Κωνσταντίνου τοῦ ΙΒ' τοῦ ἐλευθερωτοῦ, ἢ ἐθνικὴ σημαία μετ' ἄλλων καὶ ἡ σημαία τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας. Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ ἕτερος λόγος, ὅτι ἡ πρωτότυπος ὁμολογημένως ὀνομασία τοῦ ἔργου «Ἀγωγή τοῦ πολίτου» θὰ ἤρμοζεν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον τὸ γεγονός, ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἐνιαχοῦ τοῦ βιβλίου ἐκθεβαίνει πρὸς τῆς αὐστηρᾶς διδακτικῆς μορφῆς τῆς ἐκθέσεως, αἵτις μὴ μόνον τὸν νοῦν φωτίζει, ἀλλὰ καὶ τῆς καρδίας τὰς χορδὰς ἰσχυρῶς καὶ ἑναρμονίως πλήττει, ὅχι μόνον δὲν παραβλάπτει τὴν διδακτικὴν τοῦ ἔργου ἀποστολὴν.

ἀλλὰ τὸναντίον καθιστᾷ αὐτὴν οὐσιαστικωτέραν καὶ σκοπιμωτέραν.

Τὸ ὅλον βιβλίον ἀποτελούμενον ἐκ σελίδων 284 διαιρεῖται εἰς τέσσαρα μέρη: Α' «Περὶ κοινωνίας καὶ δικαίου», Β' «Περὶ πολιτείας», Γ' «Περὶ καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τοῦ πολίτου» καὶ Δ' ὡς συμπληρωματικὸν μέρος τὸ «περὶ τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας». Ἐν τῇ δὲ παρατίθεται σκοπίμως τὸ κείμενον τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος. Ἡ τελεία ὀργανικὴ ἐνότης τοῦ ἔργου ζητητέα εἰς τὰ πρώτα μέρη ἐν ἣ τὰ περὶ κοινωνίας καὶ δικαίου καὶ πολιτείας ἀφ' ἐνός, καὶ τὰ περὶ καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τοῦ πολίτου ἀφ' ἑτέρου ἀποτελοῦσι τοὺς δύο πόλους, περὶ οἷς στρέφεται οὐσιωδῶς ἡ «Ἀγωγή τοῦ πολίτου». Τὸ τελευταῖον μέρος ἀναπόσπαστον βεβαίως καὶ ἀπαραίτητον γενικῶς, πραγματεύεται ἀποκλειστικῶς περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῆς διοικήσεως τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας.

Ὁ συγγραφεὺς ἀρχεται ἀπὸ τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ δικαίου, διότι τὰ μὲν καθήκοντα καὶ δικαιώματα τοῦ πολίτου (μέρος γ') προϋποθέτουσι τὴν ὑπαρξίν τῆς πολιτείας (μέρος β'), αὐτὴ δὲ προϋποθέτει τὴν ὑπαρξίν τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ δικαίου (μέρος α'). Ἐν τῇ πορείᾳ λοιπὸν ἀπὸ τῶν γενικῶν πρὸς τὰ εἰδικὰ σώζεται ἀκέραια ἡ ἐνότης τοῦ ἔργου. Ἐλθόμεν εἰς τὰ ἐπι μέρους.

Πῶς προήλθεν ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία, ὁποία ὑπῆρξεν ἡ οικονομικὴ αὐτῆς ἀνάπτυξις, πῶς προήλθε τὸ δίκαιον ὡς ὅρος ἀπαραίτητος πρὸς ὑπαρξίν τῆς κοινωνίας· τί ἐστὶ δίκαιον καὶ τίνας αἱ πηγαὶ αὐτοῦ, τί ἐστὶ καθήκον καὶ δικαίωμα, τίς ἡ σχέση τῶν δικαίου πρὸς τὴν ἠθικὴν, εἰς τί διαιρεῖται τὸ δίκαιον καὶ πῶς ἐρμηνεύεται, ἰδοὺ τὰ θέματα, ἵτινα ἐν ἰδιαιτέροις ἐννεα κεφαλαίοις ἀποτιθέουσι τὸ περιεχόμενον τοῦ πρώτου μέρους τοῦ ἔργου, σελ. 21—44. Ἀκολούθως τί ἐστὶ πολιτεία, τί ἐστὶ λαὸς ἔθνος, τί ἑδαφικὴ κυριαρχία, νομικὸν πρόσωπον, πολιτικὴ ἐξουσία, τίς ἡ γένεσις, ἢ διάρκεια, ὁ σκοπὸς καὶ τὰ εἶδη τῆς πολιτείας. Τί ἐστὶ νομοθετικὴ, δικαστικὴ καὶ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία. Πολιτεύματα καὶ διαίρεσις αὐτῶν. Τί ἐστὶ πατρις, τί σημαία καὶ τίς ἡ σημασία αὐτῆς. Περὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἠμῶν, περὶ στέμματος καὶ ἐθνικοῦ ἐμβλήματος, περὶ ἐθνικῆς καὶ βασιλικῆς ἐορτῆς. Ταῦτα εἶναι τὸ περιεχόμενον τοῦ β' μέρους εἰς 16 κεφάλαια σελ. 47—94.

Εἶτα: Τίνα τὰ καθήκοντα τοῦ πολίτου, ἢ φιλοπατρία καὶ τὰ ἀντίθετα τῆς φιλοπατρίας, τὸ πείθεσθαι τοῖς νόμοις, στρατιωτικὴ ὑποχρέωσις, φορολογικὴ ἐπιπορρώσις, σεβασμὸς καὶ προστασία τῶν ἀρχαίων μνημῶν τῆς τέχνης. Τίνα τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου, ἱκανότης τοῦ προσώπου πρὸς προῆξιν, περὶ δικαιοπραγίας, περὶ συμβάσεως, περὶ χρημάτων, περὶ νομίματος, περὶ φόρου, περὶ ψήφου, περὶ τοῦ προσώπου ὡς μέλους τῆς οικογενείας, περὶ κληρονομίας καὶ διαθηκῶν: τὸ περιεχόμενον τοῦ γ' μέρους εἰς 18 κεφάλαια σελ. 97—194.

Τελευταῖον δὲ τὸ περὶ Ἑλληνικῆς πολιτείας ἐν 20 κεφαλαίοις, πραγματευόμενον περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας, περὶ τοῦ Βασιλέως, περὶ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, περὶ καταρτισμῶν τῶν νόμων ἐν Ἑλλάδι, περὶ ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, περὶ ἐκάστου τῶν Ὑπουργείων, περὶ τῶν Συμβουλίων τῆς Κυβερνήσεως, περὶ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας καὶ περὶ τῆς διοικητικῆς διαίρεσεως τῆς Ἑλλάδος σελ. 197—284.

Ἐκ τῆς κεφαλαιωδῶς οὕτω ἐκπεθείσης ἴλης τοῦ βιβλίου σχηματίζει ὁ ἀναγνώστης ἀμυδρὰν παράστασιν τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς ποικιλίας τῶν μεταδιδομένων γνώσεων καὶ τῆς στενῆς μετ' ἀλλήλων λογικῆς συνοχῆς καὶ ἐξαρτήσεως.

Ὁριώμενος ὁ συγγραφεὺς ἐξ ὠρισμένης ἐνιαίας

ιδέας περί μορφώσεως Ἑλληνος πολίτου χρησιμοποιεῖ μετὰ θαυμαστής εὐστοχίας ἀφθονον τὴν ἐν τοῖς βοήθημασιν αὐτοῦ, ἡμετέροις καὶ ξένοις, ἀπαντῶσαν ἕλην, ἀρούμενος ἐξ αὐτῆς ὅ,τι ἀληθῶς θὰ προσηρόμοζοτο εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην.

Πλεξεργαζόμενος πᾶν τὸ ἐκλεγόμενον μετὰ δυνάμεως οὐ τῆς τυχούσης μεταλλάττει αὐτὸ ἐν τῷ χωνεσθηρίῳ τῆς ἰσχυρᾶς αὐτοῦ διανοίας καὶ τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε τὸ ἔργον νὰ φέρι ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τὸν τύπον τῆς ἀμέμπτου πρῶτουτυπίας καὶ τῆς ἀτομικότητος τὴν σφραγίδα.

Διαφορωτάτου περιεχομένου καὶ προορισμοῦ ἔργα, οἷον φιλοσοφικὴ καὶ χριστιανικὴ ἠθικὴ, πλουτολογικὰ μελέται καὶ σύστημα ἀστικοῦ δικαίου, σύνταγμα καὶ δημοσιολογία, ἠδελφωμένα τρόπον τινὰ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ συγγραφῆως καὶ ἑναρμονιζόμενα διὰ συνεπὺς κρίσεως ἐξυπηρετοῦσιν εἴτα τοῦ συγγραφῆως τὸν σκοπὸν, τὸν τῆς «Ἀγωγῆς τοῦ πολίτου», τέλειον τὴν σύλληψιν καὶ ἄριστον τὴν ἐκτέλεσιν.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ περιεχομένου, τῆς δὲ ἰατρᾶς ἐξ ὧς τῆς ἕλης καὶ τῆς διηκούσης δια τοῦ ἔργου ἰδέα εἶ. Ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν γλωσσικὴν μορφήν καὶ τὴν ἐκθεσιν τὸ ἔργον οὐδεμιᾶς στερεῖται ἀρετῆς, δυναμένης νὰ συστήσῃ αὐτὸ ὡς ἄριστον διδασκικὸν βιβλίον καὶ βοήθημα τῶν διδασκάλων καὶ ὡς τεργὸν ἅμα καὶ ἐπωφελὲς ἀνάγνωσμα εἰς πάντα ὄντως Ἑλλῆνα ἀναγώστην.

Γεγραμμένον εἰς γλῶσσαν ῥευστῶσαν καὶ καθαρὰν, ἐν ἣ ἡ γλαφυρότης καὶ ἡ σαφήνεια τοῦ νοήματος καὶ τῆς ἀλληλουχίας ἡ ἀλήθεια ἀμιλλῶνται πρὸς τῆς λέξεως τὴν ἀκριβείαν καὶ τῆς ἐκθεσεως τὴν ἀπλότητα, ἅμα δὲ καὶ τοῦ ὕψους τὴν ζωηρότητα, δύνανται εὐτόλμως νὰ συσταθῇ τοῖς διδασκάλοις ὡς ἔξογον ὑπόδειγμα μορφώσεως γραπτῆς καὶ προφορικῆς διδασκαλίας, καὶ εἰς τοὺς συντάκτας διδασκτικῶν κειμένων ὡς ἀπαράμιλλον πρὸς μίμησιν μεθοδικὸν ἐγχειρίδιον καὶ εἰς πάντα φιλότιμον συγγραφεῖα ἑλληνικοῦ συγγραμματος ὡς προῖον ἑλληνιστῶν σκεπτομένης καὶ ἑλληνιστῶν ἐκφραζομένης διανοίας.

Πεποιθήσιν ἔχομεν ὅτι τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Βολωνάκη προῖοισται νὰ ἐλκύσῃ ἐφ' ἑαυτὸ πολλοὺς ἢ ναγνώστας, ἰδίως δ' ἐκ τοῦ κύκλου ἐκείνων, οἵτινες εἶναι ἐντεταλμένοι τὴν διαπαιδαγωγίαν τῆς ἑλληνίδος ἡμῶν νεολαίας καὶ φρονοῦμεν ὅτι οὐδεὶς τῶν περὶ τὰ παιδαγωγικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ ἀσχολουμένων θὰ ἀπεφάσιζε νὰ ζητήσῃ πολλαπλασιασμὸν τῶν γνώσεων αὐτοῦ περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς ἀγωγῆς μὴ προσφεύγων εἰς τὴν «Ἀγωγήν τοῦ πολίτου». Καὶ ὡς ἔξαιρετον δὲ κομπλιμέντον νομικῶν γνώσεων θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιηθῇ θαυμασίως ὑπὸ τῶν φοιτητῶν τῆς νομικῆς, οἵτινες θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἔχωσι συνοπτικὴν τινα ὅσον καὶ σφὴ ἐντύπωσιν τῶν διαφορῶν νομικῶν ἐνοιῶν.

Ο Κ. ΚΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Φιλοξενεῖ ἡ πόλις μας τὸν μουσουργὸν κ. Κλ. Τριανταφύλλου, ὅστις ἔλαβεν ἤδη τὴν τιμὴν τὰ εἰδιελεῖ τὴν τέχνην τούτου καὶ τὰ πολλαπλὰ καλλιτεχνικὰ του ἐφόδια πρὸ τῶν Βασιλοπαίδων Διαδόχου, Ἀνδ. εἰου καὶ Χριστοφοροῦ καὶ τῆς Α. Α. Υ. τῆς Παιγκηκίσεως Ἑλένης.

Ὁ Ἑλλῆν καλλιτέχνης γνωστότατος ἤδη εἰς τὸς καλλι-εγκινούς κύκλους τῆς Γαλλικῆς πρωτευούσης συγκεντρωτὶ πλείστας νέας καλλιτεχνικὰς ἰδιότητας. Συνθέτει, ψάλλει καὶ σφουρίζει.

Καὶ τὰ μουσουργήματά του εἶνε πολλοῦ λόγου

ἀξια, καὶ τὸ ἄσμα τὴν περιπαθεὶς καὶ γλυκὴ καὶ τὸ σφύριγμα τοῦ ἀξιοσημειώτου; ἐνδιαφέρον.

Ἐχει τὴν περιέργω; σπανίαν ἐντρέχειν νὰ σφουρίζῃ μετὰ συγχρόνως φωνᾶς. Ὁ κύκλος τῶν ὑψηλῶν ἀκροατῶν ἔμεινε κατάπληκτο πρὸ τῆς ποικίλης ἔμφανίσεως τοῦ κ. Τριανταφύλλου.

Διὰ τὸ πολὺ κοινὸν ἐπιφυλάσσει τὴν ὑπερέτταν «Τί εἶ εὐ ἔρω;» ἥτις, ἀφιερωμένη εἰς τὴν Παιγκηκίσεως Ἑλένην θὰ παιχθῇ προσεχῶς εἰς τὸ Δημοτικὸν ἀπὸ τὴν κ. Εγχελ.

Ο Κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΥΤΑΞΙΑΣ

Ἀντίξοι περιστάσεις; ἔφερον τὸν Διοικητὴ τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης κ. Ἰωάννην Εὐταξίαν ἀνιμέσων πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν ἀρχηγὸν αὐτῆς κ. Βενιζέλου. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο διὰ μὲν κωρυφή, εἰ ἰσχυρὸ ἰδιωματικὸν παράγων, μία φωτεινὴ πρῶσις τὸς ἔθνοσιν ἀπὸ τὴν ὀμηρικὴν τὴν λαϊκὴν ἀλόφισιν τοῦ Κυβερῆτος τῆς Ἑλλάδος. Χειροροτούσης τῆς Βουλῆς ἐψηφίσθη νόμος παρέχων τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀπολύσῃ τὸν τῶς πανίσχυρον Διοικητὴν τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης. Μία πάλι γιγάντων ἐπικυλοῦθη καὶ μία ἦτα ἐσημειώθη. Ὁ ἰσχυρότερος ἐνίκησε τὸν ἰσχυρόν. Χωρὶς νὰ παύομεν νὰ θεωροῦμεν ὡς ἀδικίαν κατὰ τοῦ κ. Εὐταξίου τὰ κτ' αὐτοῦ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως; δὲν ἀποκρύπτομεν τὸν θαυμασμὸν μας πρὸς τὸ ἀποφασιστικὸν καὶ ἀνδρομελὲς τὸ Προεδρῶν τῆς Κυβερνήσεώς μας. Εἰς πολλὰ πράξει; του διαπρεοῦς ἰπλιτεντοῦ διακρίνωμεν τὸν μεγαλειώδη τύπον τοῦ ἀμάρζει εἰς ἐκείνους πρὸ ἰσθάνονται τὴν δυνάμιν καὶ διεκθύνουν τὰς ὕμν, ἐνὸς Ἀσού. Ἀσέτως ὁμοῦ πρὸς κάθε προσωπικὴν διένεξιν μεταξὺ τῶν δύο, μετὰ ἑνὸς Βενιζέλου καὶ ἐνὸς Ἰωάννου Εὐταξίου νομίζομεν ὅτι ὁ δεύτερος ἀποχωρῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης; ἔχει εὐρύτατον σιᾶδιν ὄρισεως διὰ τὸ ἀγαθὸν ὑπὲρ τῶν κινῶν.

Ἡ πολιτικὴ ἐνδείκνυται ἤδη δι' ἄνδρα ὡς ὁ Εὐταξίος καὶ δὲν εἶνε παράδοξον μίαν ἡμῶν νὰ τὸν ἴδωμεν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν βεβαίως εἰς τοὺς εὐ. εἰ. ὁμοῦς του, τὸ οἰκονομικὸν μῆλλον τῆς Ἑλλάδος καὶ συνευαζόμενον μετὰ τῆς σημερινῆς διόπτου του εἰς ἄλλο στάδιον ἐξ ἴσου μέγα καὶ ἐπωφελές. Ἡ πολιτικὴ εἶνε ἡ πλέον ἰδιότροπος θεᾶ. Καὶ ὁ σὺ ὡς Ἰωάννης Εὐταξίος δὲν θὰ χάσῃ τὸν συγκινητικὸν μεταξὺ τῶν παθῶν τῆς.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τὸ τμήμα τῆς Στατιστικῆς τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Πειραιῶς κἀτήρησε λεπτομερεῖς πίνακας τῆς ναυτικῆς κινήσεως καὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου τοῦ λιμένος Πειραιῶς κατὰ τὸ 191. Ἀπὸ τοὺς πίνακας τούτους πληροφροῦμεθα, ὅτι καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν ἔτος τατέλευσαν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς 3,962 ἀτμόπλοια, χωρητικότητος τόννων 4,202,076, καὶ 310 ἰσποφόρα, χωρητικότητος τόννων 12,856.

Κατ' ἔθνητικότητα τὰ καταπλεύσαντα ἀτμόπλοια κατανέμονται ὡς ἑξῆς:

Table with 3 columns: Ἐθνητικὴ, Ἀτμόπλοια, Τόννων. Rows include Ἑλληνικά, Γαλλικά, Ἰταλικά, Ἀγγλικά, Ἀυστριακά, Ρωσικά, Γερμανικά, Δανικά, Ρουμανικά, Τουρκικά, Βουλγαρικά, Ὀλλανδικά, Σουηδικά, Βελγικά, Νορβηγικά, Ἀμερικανικά, Ἄλλων ἐθνητικῶν.

Ἡ ὀλικὴ ἐξ ἄλλου ποσότης τῶν ἐκφορτωθέντων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς ἐμπορευμάτων ἀνῆλθεν εἰς 784,902 τόννους. Τὰ κυριώτερα τῶν ἐμπορευμάτων τούτων εἶνε: Γιανάνθρακες τόννοι 393,705, ζάχαρις τόννοι 12,182, καφέ; τόννοι 2,196, ὄρυζα τόννοι 54,677, δημοτικὰ τόννοι 152,252, ζιμωρὰ καὶ ἄλευρα τόννοι 16,748 καὶ φάσμαματτα, ὄχι τόννοι—7,339,000.

Ἐξεφορτώθησαν τέλος εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς πρὸς μεταφορὰν εἰς διάφορα μέρη τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἀκόμη 88,630 τόννοι ἐμπορευμάτων.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

- Ὁ Νομάρχης Μεσσηνίας κ. Ζ. Παπαντωνίου διεκήρυξε διαγωνισμὸν διὰ τὴν 23 προσεχῶς μῆνός; πρὸς κατασκευὴν νημεῖου τῶν πεσσῶνων κατὰ τὸν πόλεμον ἐκ τῆς Κοινότητος Γαργαλιάνων.
- Τὴν Ἑλλανόδικον ἐπιτροπὴν θὰ ἀποτελέσῃ ὁ Νομάρχης Μεσσηνίας καὶ οἱ κ. κ. Ἰακωβίδης, Θωμόπολις, Ματιδιόπουλος, Νικολοῦδης καὶ Χατζόπουλος.
- Εἰς τὰ ἐν Ἀμβούργῳ ναυπηγεία τοῦ οἴκου «Βουλκάν» ἐγένετο ἡ καθέλκυσις τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ Νερέντου «Γεώργιος ὁ Α'».
- Θεωρεῖται ἐκ τῶν τελειότερων τοῦ εἶδους τῶν θωρηκτῶν.
- Ὁ θώραξ καὶ τὸ πυροβολικὸν τοῦ θωρηκτοῦ κατασκευάζονται εἰς τὰ ἐν Ἀμερικῇ ἐργοστάσια «Μπέτλεμ».

Εἰς τὸ Ποδηλατοδρόμιον τοῦ Ν. Φαλήρου διεξήχθησαν ἀγῶνες ποδοσφαιρῶσεως μεταξὺ τῆς ὁμάδος τῆς «Πειρατικῆς Ποδοσφαιρικῆς Ἐνώσεως» καὶ στρατιωτικῆς ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος.

Τοὺς ἀγῶνας ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἡ Βασίλισσα καὶ ἄλλα μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

Ἀμφότερα αἱ ὁμάδες ἐκηρύχθησαν ἰσοπαλοί. Χάριν τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος τῆς Κερκύρας ὁ κ. Θεοτόκης ἐθεάθη ἐπανελημμένος ἐπισκεπτόμενος κατ' οἶκον τὸν Προεδρὸν τῆς Βουλῆς καὶ πολιτικὸν του ἀντίπαλον κ. Ζαβιτσάνον.

Μόνον ἡ ὑπερβάλλουσα ἀδρότης τοῦ Κερκυραίου πολιτικοῦ ἠδύνατο νὰ ἐπιτρέψῃ μίαν τοιαύτην συνεργασίαν.

Ἀπέθανεν ὁ Γουσταῦς Βῆδ, περιφημὸς Δανὸς θεατρικὸς συγγραφεὺς.

— Λέγεται ὅτι νυτοκτόνησεν ἐκ τῆς ἀποτυχίας μιᾶς κωμωδίας του !!

— Τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον ἐνέκρινε πρότασιν τῆς τῆς Μεραρχίας περὶ προαγωγῆς στρατιώτου εἰς ὑποδεκανέα!! ἐπὶ γενναϊότητι καὶ ἀνδραγαθία, τὴν ὁποῖαν ἐπέδειξε κατὰ τὰς συνοριακὰς συγκρούσεις.

— Εἶναι καὶ αὐτὸ ἀντίληψις νεοελληνικῆ ν' ἀμείβεται ἡ γενναϊότης καὶ ἡ ἀνδραγαθία μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑποδεκανέως.

— Ὁ παγκόσμιος τύπος ἄς μὴ ἀφήσῃ ἀγνωστον τὴν μεγαλοφυᾶ αὐτὴν ἀπόφασιν διὰ νὰ παραδειγματισθοῦν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐμπολέμων κρατῶν.

— Τὸ Προεδρεῖον τοῦ Ὀρθόδοξου καὶ Μικρασιατικοῦ Συλλόγου ἡ «Καρτερία» ἐπέδωκε διὰ τοῦ ἁγίου Δομάς, Προεδρῶν, ὑπόμνημα πρὸς τοὺς πρέσβεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως.

— Οἱ πρεσβευταὶ ἐδέχθησαν εὐμένως τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἐπεσθῆσαν νὰ διαβιβάσωσι τὰ παράποντα τῶν προσφύγων εἰς τὰς Κυβερνήσεις των.

— Ἀπὸ χρονογράφημα τοῦ κ. Θ. Βιλλιανίτου, δημοσιευθὲν εἰς τὰς «Ἀθήνας», μανθάνομεν πότε ἤρξιεν ἡ χρεῖσις τῶν γραμματοσῆμων.

— Κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1840 ἤρξιεν κυκλοφοροῦντα τὰ πρῶτα γραμματόσημα εἰς Ἀγγλίαν.

— Ἐφευρέτης αὐτῶν ἦτο ὁ Ρολλάνδος Χίλλ, εἰς ἐκ τῶν εὐφρεστερόων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς του.

— Σημειώτεον ὅτι μετὰ πολλῆς δυσχερείας ἐγένετο το δεκτὰ τὰ σχέδιά του καὶ ἐπὶ πολλῷ ἠγωνίσθη ἕως οὗ ἐπιβλήθη.

— Ἀπὸ κάθε χρονογράφημα τοῦ κ. Βελλιανίτου ὁ ἀναγνώστης πλουτίζει τὰς γνώσεις του.

— Ἡ «Ἀτλαντίς» ἐδημοσίευσεν ὑπολογισμοὺς, κατὰ τοὺς ὁποίους τὸ δημόσιον ὑπέστη μεγάλας ζημίας ἐκ τῆς προμηθείας ἀρβυλῶν, περιστροφῶν, σιτηρῶν, γαιανθράκων, καφφέδων κλπ.

— Ἀνέρχονται δὲ αὐταὶ, κατὰ τὴν «Ἀτλαντίδα», εἰς Δοχ. 5,000,000.

— Ἡ Βασιλοπαις Ἑλένη εὐηρεστήθη νὰ δεχθῇ τὴν ἀρχηγίαν τῶν δεσποινίδων προσκόπων, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὴν πρώτην ὁμάδα τῶν «Σκάουτ Γκέρλε» τοῦ Λυκαίου Κωνσταντινίδου.

— Εἰς τὸ Ὁδεῖον Λόττενερ προσελήφθη ὡς καθηγήτρια τῆς μουσικῆς ἡ κ. Βύττυγια Καμπανάκη.

— Εἶναι ἀριστοῦχος τοῦ Ὁδεῖου τοῦ Μιλάνου καὶ με μόνωσιν καλλιτεχνικὴν ἐκ τῶν σπανίων.

— Εἶναι τελείως κατηρησμένη ἐπιστημονικῶς καὶ με ζῆλον καὶ θέρημν θὰ ἐργασθῇ διὰ νὰ μορφώσῃ τὰς ἐμπιστευμένας εἰς αὐτὴν μαθητρίδας.

— Ἰδρύεται διὰ νόμου Βυζαντινὸν καὶ Χριστιανικὸν Μουσεῖον.

— Τίθεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς Τέχνης καὶ Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ.

— Ἐφορεύεται δὲ ὑπὸ ἐπιτροπῆς, προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ Βασιλόπαιδος Νικολάου.

— Εἰς τὸ Μουσεῖον θὰ κατατίθενται ἔργα Βυζαντινῆς Μεσαιωνικῆς καὶ Χριστιανικῆς τέχνης.

— Κατόπιν μακρᾶς ἀπουσίας λόγῳ ἀσθενείας ἀνεφάνη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ βουλευτηρίου ὁ ὑπερόχος πολιτευτῆς κ. Δημητράκοπουλος.

— Αἱ ἀγορεύσεις του εἶναι ὑπόδειγμα κοινοβουλευτικῆς δυνάμεως καὶ ἐπιβολῆς.

— Τὴν πληγὴν τῶν ἀπαλλαγέντων τὴν εἶχε καὶ ἡ Βουλγαρία.

— Ὑπεβλήθη νομοσχέδιον περὶ ἐκχυμνάσεως τῶν ἀπαλλαγέντων καὶ ὑπολογίζεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν κληθησομένων θ' ἀνέλθῃ εἰς 120 χιλ. ἀνδρῶν.

— Ἡ συνάδελφος «Πατρίς» δίδει ὠραίαν εἰκόνα τῶν συμβαινόντων εἰς τὰ παρασκῆνια, καθ' ἣν σιγῶς

μήν παίζεται ή «Αθώα Αμαρτωλή» του Βασιλόπαϊδος Νικολάου.

— Ο Ύψηλός συγγραφέυς σκιαγραφείται θαυμάσια, καθ' ήν στιγμήν παρακολουθεί τὸ ἔργον του παίζομενον διά πρώτην φοράν ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Σκηνῆς.

— Ἀπὸ τὰ ἀμίμητα τοῦ κ. Ράλλη εἰς τὴν Βουλὴν, προκειμένης συζητήσεως τῶν τραπεζιτικῶν μεταρρυθμίσεων.

— Ἐχαρκτήρισε τὸν κ. Βενιζέλον ὡς κακὸν μαθητὴν τοῦ κ. Γ. Εὐταξία ὡς Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

— Ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς ἀπελευθερωθείσης Ἡπείρου ὁ τιμημένος ἀρχηγὸς καπετὰν Βάρδας, ὁ γνωστὸς ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Τσόντος.

— Διωρίσθη Πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὁ μέχρι τοῦδε Ἀντιπρόεδρος τοῦ σώματος κ. Γ. Χαράλαμπος.

— Διωρίσθη Διευθύντρια τοῦ ἐν Πειραιεὶ Διδασκαλείου τῶν θηλέων ή κ. Οὐρανία Στεμτσιώτου.

— Τὸ παλαιὸν Φάληρον κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν, ὅπου ἐπικρατεῖ θαυμασιὰ καλοκαιρία, εἶνε τόπος μαγευτικὸς, ἱκανὸς νὰ ἱκανοποιήσῃ κάθε γούστο.

— Ἡ Βασιλική μας Οἰκογένεια εἶνε ἐκ τῶν τακτικωτέρων θαμιῶνων τοῦ Π. Φαλήρου.

— Τὴν καλλιτέχνηδα κ. Κυβέλην ἐκάλεσεν εἰς τσὰ ὁ φιλότεχνος Βασιλόπαις Νικόλαος εἰς τὸ μέγαρόν του.

— Εἰς ἑκτακτὸν φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» ἐκιομοποιήθη Βασ. Διάταγμα τῆς ἀνακλήσεως τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Γ. Εὐταξίου, ὡς Διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

— Ἀμέσως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διεθίβασε πρὸς τὸν κ. Εὐταξίαν τὸ σχετικὸν φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως», συνοδεύων αὐτὸ μὲ ἔγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου τῷ καθίστα γνωστὸν τὴν ἀπαλλαγὴν του ἐκ τῶν καθηκόντων του.

— Ἐκτοτε, ἀπουρηθέντος τοῦ κ. Εὐταξίου, καθήκοντα Διοικητοῦ ἐκτελεῖ ὁ Συνδιοικητὴς κ. Ζαΐμης.

— Περὶ τὰ μέσα τοῦ προσηχοῦς μηνὸς θὰ συνέλθῃ εἰς Γεν. Συνέλευσιν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὀριστικοῦ Διοικητοῦ, συμφώνως πρὸς τὸν νέον Νόμον.

— Ἡ Α. Μ. ή Βασίλισσα ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸ 1ον Σύνταγμα τῶν Εὐζώνων τῶν Τρικυάλων.

— Καὶ τοῦτο ἐπ' εὐκαιρία τῆς ὀνομασίας Της ὡς Ἐπιτίμου Διοικητοῦ τοῦ Συντάγματος αὐτοῦ.

— Ἡ τιμὴ αὐτὴ ἀπεδόθη εἰς τὸ Σύνταγμα λόγῳ τοῦ ἠρωϊμοῦ ποῦ ἐπέδειξαν οἱ ἄνδρες του κατὰ τοὺς δύο πολέμους.

— Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ συμμετάσχη εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, διαθέτουσα 100,000 δρ.

— Κατηρτίσθησαν δὲ πρὸς τοῦτο καὶ αἱ διάφοροι ἐπιτροπαὶ διὰ τὴν ταχύτεραν παρασκευὴν τῶν ἀποσταλησομένων δειγμάτων.

— Παρητήθη ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Κ. Δεμερτζῆς, βουλευτὴς Ἀττικοβοιωτίας.

— Ὡς ἀντικαταστάτης του ὀρίσθη ὁ κ. Ἄθαν. Μιαούλης, ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ καὶ βουλευτὴς Ὑδρας.

— Ἡ «Ἀκρόπολις» ἐφωδιάσθη μὲ νέον πιστήριον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ δύναται νὰ ἐκδίδεται ἐξασέλιδος καὶ ὀκτασέλιδος.

— Συγχαρητήρια καὶ εὐχάς.

— Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Δεμερτζῆ, οἱ μέχρι τοῦδε ἐγκαταλείψαντες τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ὑπουργῶν τοῦ κ. Βενιζέλου ἀνέρχονται εἰς 9.

— Τέσσαρες ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

— Δύο ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

— Καὶ ἀνὰ εἰς ἐκ τῶν Ὑπουργείων Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Δικαιοσύνης καὶ Παιδείας.

— Ὁ κ. Νάκος ὑπέβαλεν ἐκθεσιν περὶ τῆς Δικαιοσύνης μας, ὄχι πολὺ ἐνθαρρυντικὴν.

— Ὁ Καθηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Μομφερράτος, ἐποφελούμενος τῆς εὐκαιρίας τῆς ἀνακαταλήψεως τῆς Ἡπείρου, ἀνέπτυξεν εἰς τοὺς φοιτητὰς πατριωτικὰ ζητήματα.

— Ἐνεκρίθη ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας κανονισμὸς εἰσόδου εἰς τὰ τραίμ μὲ δελτία προτεραιότητος.

— Προκειμένου νὰ ἐπεκταθῇ ή ἰσχὺς τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰς τὰς Νέας Χώρας, ἐξηγέρθη μέρος τῶν κατοίκων τῆς Μακεδονίας διαμαρτυρομένων διὰ τὰς ὀφελείας, αἵτινες θὰ προκίψουν ὑπὲρ ὀφισμένων τάξεων ἐπὶ ζημίᾳ τῶν πολλῶν.

— Ἀπὸ τὸ Θησεῖον ἐκλάπησαν ἀντικείμενα τοῦ ἐν αὐτῷ Βυζαντινολογικοῦ Μουσείου μεγίστης ἀρχαιολογικῆς σημασίας.

— Μετ' ὀλίγας ἡμέρας εὐτυχῶς ἀνεκαλύφθησαν τὰ κλαπέματα καὶ συνελήφθησαν οἱ δρασταί.

— Καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ τὸν ζῆλον τοῦ Ἀστυνομικοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως Μοράρχου κ. Δημητρίου.

— Ὁ καλλιτέχνης κ. Θ. Θωμόπουλος ἐξέθεσεν εἰς τὸ ἐργαστήριόν του τὸ πρόπλασμα τοῦ Ἀνδριάντου Τρικουπῆ.

— Τὸ ἔργον ἐπεσκέφθη καὶ ή Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ή ὁποία συνεκροτήθη διὰ νὰ τὸ ἐγκρίνῃ καὶ ὀρίσῃ τὸν τόπον τῆς ἀνεγέρσεώς του.

— Τὸ ὄλον μνημεῖον ἔχει ὕψος 99 καὶ πλέον μέτρων, 99 ὡν δύο καὶ ἡμισυ μέτρα ἀποτελοῦν τὸν ἀνδριάντα.

— Εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων ή κ. Γαλάτεια Καζατζάκη ἔκαμε διάλεξιν περὶ τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων Ποιητῶν.

— Γενομένον ἀρχαιρεσιῶν εἰς τὴν Ἐταιρείαν τῶν Δραματικῶν Συγγραφέων, ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Ἄννινος, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Τσοκόπουλος, Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Λιδωρικῆς καὶ ταμίας ὁ κ. Δαρσάλεξης.

— Ἐφοροὶ τῆς μὲν Θεατρικῆς Βιβλιοθήκης ὁ κ. Κολοκοτρώνης, τῆς Μουσικῆς ὁ κ. Συναδινὸς καὶ Σύμβουλοι οἱ κ. κ. Δημητράκοπουλος, Λάσκαρης καὶ Σαμάρας.

— Εἰργάσθη μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς Πάτρας ὁ θιασὸς τῆς κ. Κυβέλης.

— Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔργων ἐπαίχθη καὶ ή «Αθώα Αμαρτωλή» τοῦ κ. Μ. Μαρή.

— Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εὐηρεστήθη νὰ δεχθῇ εἰς ἀκρόασιν τὸν εἰς Λονδῖνον ἐγκατεστημένον ὀμογενὴ καὶ διαπρεπῆ δημοσιολόγον κ. Δημοσθένην Θ. Σταυρινίδην.

— Ἡ ἰδέα τῆς ἀπονομῆς εἰδικοῦ χρυσοῦ μεταλλίου εἰς τοὺς λογίους, συγγραφεῖς καὶ καλλιτέχνας κατεκρίθη ἀπὸ τὸν ἡμερήσιον τύπον.

— Ἡ περὶ τῆς φορολογίας τῆς προικὸς κοινοβουλευτικῆ ἀγόρευσις τοῦ κ. Δημητράκοπουλου ἦτο σωστὸ ἀριστοτέχνημα.

— Ἐπανήλθεν ὁ συνάδελφος κ. Καρθοῦνης ἐκ τῶν Ἡπειρωτικῶν πεδίων καὶ ἤρχειε τὰς θαυμασίας δημοσιεύσεις του εἰς τὴν «Ἐστίαν».

— Ὑπενθυμίζομεν εἰς τὰς ἀναγνωστρίας μας τὸ κατ᾽ ἄστυ τῆς Κας Εὐαγ. Μπουλούκου.

— Ὅ,τι ὀραῖον, ὀ,τι ἐλεγκτὸν, ὀ,τι καλλιτεχνικὸν θὰ τὸ εὕρητε εἰς πιλοποιεῖον τῆς ὁδοῦ Ἐρμού, ἀρ. 10.

DEMETRIUS SKIADAS

EGYPTE, LE CAIRE, - RUE RUYE NO 5

Fournisseur de L'armée d'Occupation Grande Fabrique, Distillerie de Liqueurs
Maison Fondée en 1870. Grande Depôts de Vins

IMPORTATION-EXPORTATION

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκάρπου ἀπὸ 10 Ἀυγούστου 1914 ἕως 20 Ὀκτωβρίου 1914

ΕΣΑΓΩΓΗ

Ἔτη	Λίτραι Ἑνετικαί
1914)15	98,815,616
1913)14	143,108,035
1912)13	151,482,539

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Ἔτη	Παρακρατήσεως	Ποσὸν δελτίων	Συμψηφισμὸς	Ὑπόλοιπον
1914)15	Ἐκδοθέντα καὶ παρελθ. χρήσεως	69,686,100	36,338,800	33,347,300
1913)14	> > >	64,895,300	50,447,000	14,418,300
1912)13	> > >	72,986,300	53,523,100	19,463,200

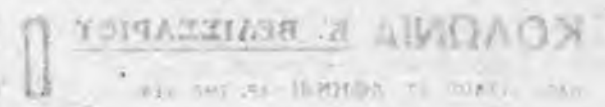
Προκαταβολῶν ἐπ' ἐνεχύρω

Ἔτη	Εἰσαγωγή	Ἐξαγωγή	Ὑπόλοιπον
1914)15	32,073,047	3,653,066	28,424,981
1913)14	13,232,694	165,430	13,070,264
1912)13	12,794,825	1,701,630	11,093,195

ΣΗΜ. Ἐκτὸς τῶν Α. 98,815,616 τῆς ἐξαγωγῆς παρέμειναν καὶ ἀνεκαθάριστοι διασαφήσεις παρὰ τῶν Τελωνεῖφ Πατρῶν τὴν 20 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. λ. ἐν. 6,704,831 μικτοῦ βάρους.

(Ἔκ τοῦ γραφείου)

Ἐν Ἀθήναις ἡ 25 Ὀκτωβρίου 1914

ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ

49—Πανεπιστημίου—49

ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ .

ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Σ. ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

Ὁδὸς Σοφοκλέους 3.—Τηλέφ. 794

Ἡλεκτρικαὶ ἐγκαταστάσεις. Ἡ Ἐταιρεία ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν παντὸς εἰδους ἠλεκτροφωτισμοῦ πόλεων, ἐργοστασίων, ἐπαυλεων, ξενοδοχείων, νοσοκομείων κ. τ. λ.

Ἐγκατάστασις Ψυγείων—Παγοποιεῖων, πρὸς ψύξιν αἰθουσῶν, Θεάτρων, Κινηματογράφων, ἀτμοπλοίων κ.τ.λ. Ἐγκατάστασις πλήρης σφαγείων καὶ Ζυθοποιεῖων. Ἡλεκτρικὰ μηχανήματα, πετρελαιομηχαναὶ Diesel-Tosi, χρησιμοποιοῦσις ὑδραυλικῶν πτώσεων, ἀνυψωτήρες καὶ ἀνελκυστήρες βαρῶν, ἀτμομηχαναί, ἀτμοσυρβίνα, ἐδροσυρβίνα, ἀεριομηχαναὶ καὶ ἀεριογόνα.

Ἐγκατάστασις ἐργοστασίων καὶ ἀποκοπῆν

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΜΟΥΣΙΚΗ.,

ΕΤΑΙΡΙΑ ΛΙΑΝΩΝ "ΣΤΑΡΡ.,

13—15 Στοὰ Ἀρσακίου—Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 21

Πιάνα καὶ ἀεροκύμβαλα μὲ μηνιαίας δόσεις ἐκ δρ. 40.

Ὅλα τὰ τραγούδια ὄλων τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν καὶ ὅλα τὰ νεότερα caccés

Βιολιά, μανδολίνα, κιθάρες, σάλπιγγες καὶ τύμπανα διὰ προσκότου καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν.

Ζητήσατε τιμοκαταλόγους.